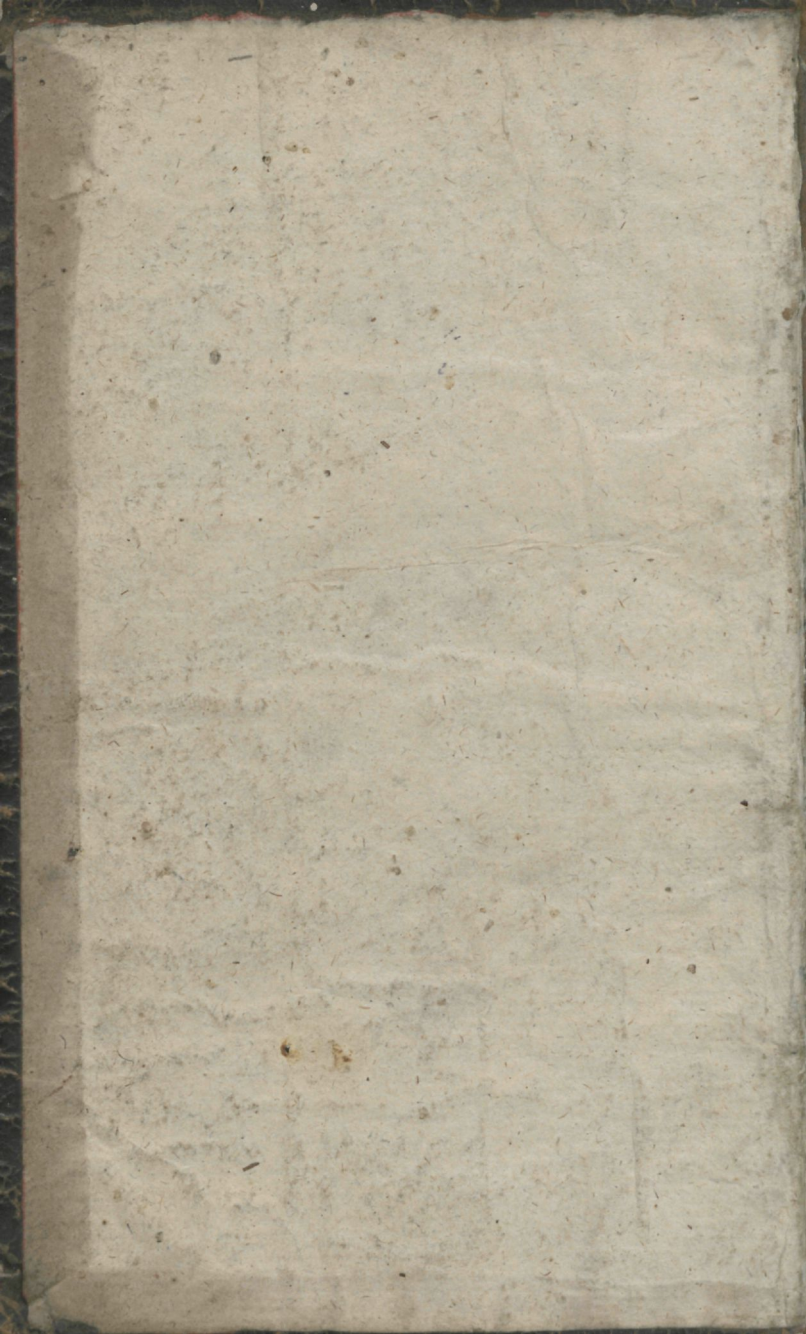

S.R.M.

Am. 885

8. Rell.

3. m. 88.

Alt otta

174 Sinding Ribogal

A. 4908

Handwritten text, possibly a signature or name, written in a cursive script. The text is partially obscured by a circular hole in the paper.

Rm. 885

Mönne wastse

Waimolikko Laulo,

esjärrälikkult Kottun,

ü t s i n d a,

e h e

m u i d e g a k o o n o l l e n,

s u g g e d a n i n k l a u l d a.

Allt offa hindrik Rippugal

Barbi, 1802.

STAINED COPY

DR. AMBROSIO L. G. S. S.

STAINED COPY

STAINED COPY

STAINED COPY

STAINED COPY

STAINED COPY

STAINED COPY

Juhhataja.

Lehhe pool.

Jummala Sönnast	1.
Junimiste Soddamisest nint Ärrärikmisest, nint neide Junnastussest Kristusse läbbi	3.
Kristusse Tullemisest Vihha sisse, Temmä Sünd- misest nint Käükist Ilma pääl	4.
Kristusse Kannatamisest, Koolmisest nint Mat- misest	10.
Kristusse illestösfemisest Hawwast	30.
Kristusse Laiwa. Minnemisest nint Istmisest Jum- mala hääl Käel	33.
Jühhäst Kalmainoussest	36.
Meije Jssanda Jesusse Kristusse Essäst, te ta meije Essä om	38.
Jummala Pojast, meije Jssandast nint Önnisteg- gijast	41.
Jühhäst Waimust, Temmä Andist nint Tallita- misest	44.
Jummala Armokutsmisest, Pattatse Pattukäänmisses	47.
Uesust Jesusse sisse	52.
Pattu Andisandmisest	57.
Öväme Ärraandmisest Jesussele	65.
Henge ühhendamisest Kristussega	68.
Nabhust nint Römust pühhan Waimun	76.
Jummala Laste önnelikust Saisussest	78.
Kristusse perrän Tullemisest nint Temmä Kanna- ramisse Ösfaussest	82.
Jesusse Armust Junimiste, nint esjärrälikkust Om- matside wašta	85.
Zennolikkust Övämeest Jesusse Junimisses. Samisse nint Surma eest	88.
Uelikkust Raemisest Jesusse Hawu päle	119.
Armust Jesusse wašta, nint Himmust Temmä perrä	127.
Wellelikkust Armust nint Waimo ütteussest	134.
Jäädwast hennest Tundmisest nint Puhkamisse Ar- mo perrä	135.
Henge nint Jhho Pühhädamisest	144.
Öväme Waiussest nint Waddalussest	149.
	Rinni

Zuhhataja.

Lehhe pool.

Kinnitussest nink Kaswamissest Urmun	151.
Utsu Julgussest nink Lotussest Zummala päle	154.
Kristlikkust Kerkust, nink essäärälikkult Koggodusst	157.
Koggodusse Paulu	161.
Koggodusse Pühhi Paulu	166.
Pühhä Öddango Söömajast	177.
Kori Paulu	185.
1) Laste Kori Paulu	187.
2) Poisikeste Kori Paulu	193.
3) Wallaliste Welliste Kori Paulu	194.
4) Tütrikokeiste Kori Paulu	198.
5) Wallaliste Söösarde Kori Paulu	200.
6) Abbi-Ello Rahwa Kori Paulu	203.
7) Läsijide Kori Paulu	207.
Jesanda nink Koggodusse Teenrist	208.
Kristusse Riki Kaswamissest nink Temmä Zunnis- tajiist Ilman	215.
Paltemisse, Palwusse nink Cenpalwe	220.
Palwe illembide eest	223.
Hommungutse Paulu	224.
Öddangutse Paulu	225.
Pühhist Englif	227.
Zummala Rittussest, Zennust nink Kummardamissest	228.
Kristusse Zullemissest Uuwustussen, nink meije Dotwissest se päle	232.
Meije Ollemissest Zaiwan nink Himmust Kristusse man olla	235.
Koddo-Minnemissest Jesanda mannu, nink illes- rössemissest	237.
Zäwweß tettü Koggodussest, nink iggawerse Ello Önsussest	241.
Difa Laul	244.

Nota. Die eingeklammerte Numer neben der Melodie zeigt, wo das Lied im Deutschen Gesangbuch zu finden ist.

Jummalta Sönnast.

I. Wiis: Kaswa weel :: (1.)

D pühhä! :: Pühhä Jummal Zebaot! - Lass
meil Sinno Sönnä Walgust Selgest pais-
ta Surmani, Et me jäme kindmäst saisma Sin-
no Armo. Sönnä Pohja pääl, Siin nink sääl. ::

2. Kittus, Aww :: Jummalalle jätmata, Et
meil Lemmä Sönnä sanu, Kumb nüüd meile aw-
waldap; Et Ta meid ni armastanu Nink me Pattu
Sii nink Häddä eest Surma läts. ::

3. Koggodus, :: Rõmusta hend Koggodus, Et
se Jssand läbbi Surma Sinno päästnu Surma
Wäest, Saatnu Dnsust sul nink Rõmo; Sedda ku-
luta nüüd jätmata Tennoga. ::

2. W. Ke jo mõtlep hendä saikw. (19.)

Minna jä se Sönnä mannu, Mes om Piblit Kas-
matun, Nink se leppitusse Sönnä Om mul ara-
mas Söämen.

Summala Sõnnast.

2. Jsfand! kõnele, ma kule Auwoga So Sõnna nüüd, Se Oppus om armas mulle, Mink läbbi mo ärrätit.

3. Sinno Auwun armastada, Kigin olla usutaw, Iatselikult ikkes jäda, Sinno Sõnna Walgusfen.

4. Walgusta sis essi minno, Mes mo sissen pimme weel. Pühhä Waim! mo Pakwust kuulgo, Oppetaja ollet mul.

5. Oh et ma kui Iats wois jätta Kik mo Hoolt mo Esäle, Et Ta satas, kuis Täl tutta, Kik mo Asju eäle.

6. Lemmä õnsa Rahhomõtte Jäwa senni, kui ma sa Tedbä nättä, ikkes Tõtte, Mul ne fige kalimba.

7. Siin ni saisa, kui ma olle; Sul ma tahha elläda; Minna anna henda Sulle, Armas Jesus! wõtta mo.

3. Essi Wüs. (451.)

Jesu Jalgu man om ni Armas olla, Lemmä kallie Oppussi Sääl iks kuulda, Mink, kui Maarja, allasi Sõämette Himmoga neid wõtta.

2. Siin, mo Jsfand! olle ma, Et Sult oppi, Mes mul waja ütsinda, Mink sest holi. Sinno Sõnnast ellä ma, Sega toita Mo, et iks se litta.

Innimiste Soddamissest nink Ärrävikmis-
sest, nink neide Lunnastussest Kristusse läbbi.

4. Effi Wiis. (34)

Se helbe Karjus, Issa Poig Meid armost igga-
west, Jät Riki, Kroni mahha fik, Sai Wallomih-
hes tööst; Ja lärs nink ots sis Himmoga Ja surest
Henge Armust Omma kaddonu lammas ka, Kumb
essinu Ja Holmast.

2. Se kallist ostet Hengeken, Mo Heng! se ollet
sa; So eest Ja olli Ruhhen maan, Hawwa seen so
eest ka. Hend Ommandussus anna Täl, Ke and So
eest hend ärrä Nink to Täl Rittust, Kuwo jä; Us-
sutawast iks ellä.

5. Effi Wiis. (36)

Sa Armo nink Onsusse pohjata lätte, Kumb Jesu
fissen awwatu: So Helbussse Tulli, kumb pallaw iks
nättä, Jääp Moistusselle pedetu. Mes armastat?
Pattast, le pölletu, Mes önnistat? Iatfi, ke wiht,
fiwa So. Oh armollik helbe nink immellik Jummal!
Sa armastat seddä, mes halw om nink rummal.

6. Effi Wiis. (62)

So Morsja, Jssand! olli tööst Täns Pattu,
Többe, Rojust; Ent siski wöttit Sinna hääs Täl
fata jäle Terwüst. Sa pästis teddä Surma Wäest,
Nink Pimmedusse Würsti Käest, Ja annis armsast
meles Täl Morsja Ehtet korgest.

4 Innimiste Soddamiffest nink Arrärlkmissfest, 20.

7. W. Müüd pühha Waimo pall polest werf. (104.)

Pühha Jesu Nimmi! Kik Ilm ei jöwowa, Ni
kui Sul sünnis, So aumustada, Nink kummarda.

2. Wäkkew Jesu Nimmi! Kui ülli armas
Om Sinno Wäggi, kumb Pattast pühhas Nink
önfas teep.

3. Armas Jesu Nimmi! Kui kostotaja Ollet
Sa Nörkal, kel Abbi waja, Kui tullulik!

4. Maggus Jesu Nimmi! Ei tija Engel Kui
maggus waisel Pattatsel Hengel Se Nimmi om;

5. Illus Jesu Nimmi! Kel Sinna tutwa,
Sel om üts Barra, kumb kallis nink jäädwa
Om iggawes.

Kristusse Tullemiffest Lihha sisse, Lemmä
Cünmiffest nink Käütist Ilma pääl.

8. W. Minno Waisus om ilm arw. (42.)

Päiw, kel saarnast weel ei olle löida, Oh sa au-
sa Silmä-pilk! Kummal Jummal wöt me Werd
nink Lihha Hannel Allandussen fik. Pattatside ar-
woliffes sanu, Kaddonuid nink Sunnituid om ost-
nu, Omma kalli Werrega, Nink meil saatnu
Önsust ka.

9. W. Üts Lats om Neitsist siin. (57.)

Se Uig om meil ni Rõmu täüs Jummal Nimmi
mel Auwus, Et Kristus Laiwast, meile hääs,
Ma

Kristusse Tullemisset Lihha sisse, Temmä 20. 5

Ma päle tulnu Armust. Oh Hallestusse Süwwinus!
Et Jummal meile saarnatses, Nink meije Wel-
les sanu. Terre, terre tullemast, Issand Jesus
üllewäst! Terre Rahho Saatja. Amen!

IO. W. Oh wõtkem Jummalat. (67.)

Ma henda römusta So sissen, armas Jesus!
Et ollet tahtnu Sa, Mul sada minno Welles.
Kui maggus om mul se Kuulda mo Söämen!
Kui helde ollet Sa, Suur Jummal, Junnimen!

II. W. Mes mul waja Murret pittä. (68.)

Südda peap römustama, Sest et nüüd Kallist
hääd Engli fulutawa. Kuulge, kuulge Römuhä-
le! Taina Hulk laulap kii: Kristus sündi teile,
2. Nüüd Ta omman Söimen maggap; Ke
mo täält, Sinno säält, Henne mannu heikap.
Ütlep: Wellitse, oh jätke, leinamist, Raibamist;
Kii Hääd winnust wõrke.

3. Kiihke sis nink tulge tänna, Wõrke ka Ar-
masta Teddä, Nore, Wanna; Ke me wasta
Armust pallap, Walgustap, Kostotap, Nink
meil Dnsust annap.

4. Tulge teije Häädälisse, Waiwatu, Koor-
matu, Täitke Ussu Kässi. Olge röömsa; siin om
löida Wabba Arm. Jesu Surm Saap teil Ello
andma.

5. Jesus! lasse minnul nida, Sinno man,
Oh mo Dn! Ussun finni jäda; Sinna ollet

6 Kristusse Tullemisest Ugha sisse,

minno Eslo; Nüüd ma jä Rahhule, Läbbi
Sinno Armo.

6. Ei ma pelga omma Wölga; Sest nüüd
om Minno Koorm Pantu Sinno Sälga. Min-
na olle puhtas jänu, Weata, Wabbas ka Ri-
gist Pattust sanu.

12. B. D Kriste Paim te ollet. (70)

Me laulame Sul, Jesus Krist, Sa Armo Lä-
te, Eslo-Wörst! Sa Wöras kawwa odetu; Nüüd
ollet meile tulnu jo. Halleluja!

2. Jummal toot Paradisiin jo, Sel sabbanulle
Jlmal So; Ent ammo ikkes odiwa Rif Proh-
weti nink Wannamba. Halleluja!

3. Nink Tawid paljo ennämbäst, So Rahwa
Karjus, Kunningas, Se Mees, te olli armas
Sul, laul Sulle ikkes Kandse pääl. Halleluja!

4. Oh et se Jssand Zionist Meid västas Pattu
Keütüffist, Nink peä omma Abbiga Rühhis, meid
jälle römusta. Halleluja!

5. Nüüd ollet tääl, siin magaat Sa, Nink
wöttat Söimen Hengust ka. Rif sures teet; saat
wäikenne, Rif kattat; tullet allaste. Halleluja!

6. Siin wöran Majan ollet Sa, Rink perräls
Tawas om nink Ma; Sa immet Pima Rinna man,
Ke ollet Engli lust nink Rööm. Halleluja!

7. Sa pannit Piri Merrese, Nüüd mähhtas
So Mähkmette, Sa, Jummal! hengät Haina
pääl, Sa A nink D, saat lattes tääl. Halleluja!

8. Sa

Temmä Sündmissest nink Räuikist Ilma pääl. 7

8. Sa fige Rõmu Algminne, So litswa mitto Rurbusse. Rig' Ilma Rõöm nink Walgus ka; Jääs siski essi Rõmuta. Halleluja!

9. Rig' Innimiste Sõbber Sa, Sul siski paljo Waintast ka; So weidi wasta wöttiva, Ka fige Innisteggija. Halleluja!

10. Ent ma, So halwemb Sullane, Mõttele nink üttele selgede: Ma armasta, — ei siski ni, Rui ma hääl meel tahhast. Halleluja!

11. Tahtminne om — Joud wälkenne; Sa saat hääs wõtma ommete, Mo waine Südda toop, mes täl; Sis wõtta Armust wasta weel. Halleluja!

12. Se laut nink Hain, kun hengsit Sa, Halwohki nink põlletu ka, Et sääl kül keäke es jääs; Ent Sinna wöttit siski hääs. Halleluja!

13. Se üttele om mul nüüd hä meel; Sa wõt tat hääs ka minno tääl; Se perräst tullit Ilmale, Et So pool' känds Pattane. Halleluja!

14. Rui ma es olles Pattane, Kuis mulle sis So Sündminne, Nink Sinno Heldus tulles hääs, Rui ma weel Wanne alla jääs. Halleluja!

13. B. Oh kuis omma ne ni dnä. (82)
Jesukenne! Sinno perrä Waible ma, kif Ilma Barra Om So wasta Lühhius. Lühhat Rõmusel Sa annat, Rumma päle Silmi heitat. Rae Armun ka mo pääl. ;:

14. W. Müüd Jummalalle Uuwustus. (83.)

So, Jesuken! ma terwita, Sa illus latsekene!
 Laß mo So Omma olla ka, Mo söäme Jesuken ::

2. Mo Söänd wötta hennese, So Söänd anna
 mul, Nink anna, et me Söäme Üts olles' eggäl
 Luul ::

3. Se Ello ilma Sinnota, Se olles mulle Surm.
 Se perräst jä ifs minnoga; Jesus! mo ainus
 Rööm. ::

15. W. Mo Südda walwa jälle. (87.)

Sest surest Armo Päiwast, Ke tulli meile Lai-
 wast; Saap meile Pattatsille Rõmu nink Walgust
 jälle.

2. Se Eesmänne nink Ainus Raije, kui suur
 me Waisus; Nink meil om Lemmäst sanu, Mes
 Lemmä tootanu.

3. Jummal saap Innimisses Nink meije Arwo-
 lisses, Om meije lu nink Iihha; Ent pattuta
 nink pühha.

4. Raege, mes meil antas, Mes Söime sisse
 pantas: Üts wäike latsekene, Ke Jummal wäg-
 gewänne.

5. Kui minna sebdä näe, Läbbi Ta Waimo
 Wäe, Sis Moistus ärrä löppep, Ent lats mult
 Söänd wöttap.

6. Ta omman Söimen hengap, Nink sobbralik-
 kule heikap: Wellitse! Murret jätke, Nink kii
 Hääd minnust wöcke.

Temmä Sündmiffest nink Käükist Ilma päääl. 9

7. Oh kallis lastekenne, Sa Armo Päiwäkenne!
Sa fige üllemb Warra! Ma waidle Sinno
perra.

8. Kuis ma So wasta wotta, Sa fige Ilma
Totte! Sa rühhit meije mannu, Et meije Häd-
dä nannu.

10. Oh armas Jummal! olle Tullemast terwe-
meile; Ke Sinna Waist ei pölle, Nink tulle:
Abbis tälle.

11. Sa fige Usja toja, Nink Önnistusse toja!
So helde Kaeminne Om me Kostotaminne.

12. Ma jä So mannu saisma, Sa ei sa-
minno pölgma, Kui Sinno mannu tulle Nink
puhast Soänd palle.

13. So Tulleminne lihhas, Se holdko Sinno
Rahwast, Kumba Sa wöttit ommas, Sinnule
iffes puhtas.

14. Ni, meije Armastaja! Sata meid läbbi
Nja, Meid waisi Janimissi, So Jhho luli-
missi.

15. Senni kui Taina Römün Kittäme wastfen
Laulun, So Sündmist nink So Surma; Sis
Ikminne om möda.

16. W. Müüd puhha Waimo palleme. (89)
Oh Jummal! Woon! So Kittäme, Et Sa
wöttit lihha hennele, Nink sait lastekesses, Me
ommast Werrest, Kui ollime Jummalal Pattu
perräst, Weel wastatse.

Kristusse Kannatamissest, 'Koolmissest nink
Matmissest.

17. W. Kristus Önnisteggija. (108.)

Kui nüüd Jesus Ilma pääl Kif jo tallitanu;
Omme laste eest sis weel Armun Hoold om kand-
nu; Säep Sakramenti ka, Mössep Jüngril Jal-
gu, Wöttap Kurbe rõmusta, Enne kui läts
Surma.

2. Sis läts Palwust piddama Ketsemane U-
jan, Sätte kolm kord mahha ka, Dimman su-
ren Häddän; Pallel Appi Essa käest Murrelik-
kust Hengest. Berre Higgsi Lemmäst joost Oh-
ho, Wallo perräst.

18. W. Mes ollet Sinna armas. (110.)

Ma päle sattap Jummal Ujan mahha, üts En-
gel peap Rõmustajat trööstma, Siin kinnitap se
lojus lojat essi; Oh imme Ussi!

19. W. Kui foggematta wiimselt. (112.)

Oh Näggo, ke mo pehmes teep. Se iggawes
mul Meelde jääp, Mes Waiwa Oli Mäe pääl
tusit. Oh et So Henge Ohho eest, Kun Sur-
maga Sa maadlit tööst, Sul Rõmo woisi sada
minnuft.

20. W. Oh wõtkem Jummalat. (146.)

Kui minna Jesust näe Mo Pattu perräst Wai-
wan, Kui Lemmä Berre Hee Nink Silma
weega

weega Uijan Põlwil maan Palwussen, Täüs
Kurbust Surmani, Nink Põrgo Hädda seen
Tännit nink wärrisi.

2. Sis mötle ma: kui ni, Mes mul sis Waino
om waja, Mo Önnisteggija Wõt henne pääl
mo Süda. Ta Waiwast näe ma Jummalä
Wihha tööst, Nink kuis ma puhtas sa, Mo
Pattu Rojussest.

21. W. Mo Soänd anna figest. (115.)

Dh tulge, kaege se pääl, Mes Waino Ta Hen-
gel om, Kuis Ta pand Kässi tokko sääl, Nink
olli Põlwil maan.

2. Mo Südda om hääl meel sääl, Kun tap-
lep Surmaga. Gest Silma weest Ta Põste pääl,
Jooskwa mo Silma ka.

22. Effi Wiis. (116.)

Ma kae ülles Mäele, Kun Jesus werrine. Heit
henda Palge päle, Nink ik sääl rohkede. Sa
önnis Paistminne, Dh tulle saggede, Nink te
Ta Surma murret Meil wastfes allasi.

2. Dh lass hend ümbre wõtta So Surma
taplussen. Siin olle minna Soga Ütsindä, Wo-
nafen! Jääs ma iks liggi Sul Se Öli Mäe
pääl, Kun Silmä wet nink Hikke Sa wallit
Werrega.

23. W. Kif mes terwe Ma pääal. (122.)

Laulgem ikkes wastsest armsast: Nätse, määrne
ne Innimen! Meije kige Illusambast, Om-
ma Waiwa Ehte seen. Oh se Näggo jägo sais-
ma, Mulle ikkes Döb nink Päiwä, Minno
Waimo Silmi een. Nätse, määrne Inni-
men!

2. Se man tullep mulle Meelde: Mult sai
kif Waiw Sinnule; Ent So helde Kaeminne
Rõmustap mo jälleke. Oh se werrew Koolja wal-
ge Nink ni narus tettu Palge Teep mo Silmi
jooskma tääl, Senni kui ma So man sääl.

3. Pā nink Nind nink Sālg täüs Hawu, Heng
nink Jhho waiwatu, Silmä, Hule omma nättu
Koolja Näüst kattetu. Kannataja Hengest, Jhhus!
Es ma peäs wõtma Armust Süddamest So ar-
masta, Silmä wega tennāda.

24. W. Terre tuhhat kōrd, ke. (120.)

Minne omma Jesust saatma Rige Waiwa Sam-
mu pääal, Minne Teddā ümbre wõtma Temmā
Henge Ohhun sääl. Ärrā Temmā Kannatust, Na-
ro Kroni, Teotust, Nisti wallo, Henge heitmist,
lasto funnake so Melest.

25. W. Oh armas kae tennā. (125.)

Ma nāe Teddā ikwat, Nink Berre Hikke Jilt-
wat La pühha Palge päält. Oh et ma Döb
nink

nink Päiwa Iks mälletas Ta Baiwa, Nink annas Tenno se eest Täl.

2. Woon kule, mes me Waise Siin Sulle tootame: Me Südda tahhap nüüd So Kristi man iks jäda, So Baiwa kulutada, Senni kui Ilmast kutsut meid.

26. Essi Wiis. (127.)

Kui näe, kui Jesus mo eest kannatap; Sis minno Waim kurbas, nink rõõmsas saap. Mo kurbastap, et näe mo suurt Süda; Mo rõmustap, et mul sai Dnsus nida.

27. W. Kristus Dnisteggija. (131.)

Jesus! Sinno Kannatus Om mul selges Rõmus, So Kroon, Hawwa, Teotus, Mo Soäree Toitus. Heng kâup Kosi lilli pääl, Kui mälletap sebdâ, Anna seperräst *) ka saäl Taiwan mulle Paika.

*) Kristusse Kannatusse perräst.

2. Ke Sa kolit, ellät nüüd Dtsata, mo Pästja! Sinno mannu minna nüüd Ütsindâ hendkâna, Nink So Armust ennege Sebdâ hennel palle; So Teenmissest heldeste, Anna Dssa mulle.

28. Sesama Wiis. (138.)

Wiimselt Kristist woeti, Kui jo Dddang sanu, Hawwa sisse kanneti Se Kehhâ täüs Hawu.

2. Ke Sa mõero Surmaga Pattust minno pästnu; Ollle mul fik figin ka Lâbbi Hädda orru.

29. W. Minno Waisus om ilm. (139.)

Et So Surmast Kostorust wois saija Dsi ma
hå melega, Waimun, Risti al, So Jallun,
Paifa. Oh mo Õnnisteggija! Sinna tijat, kuis
mo Süddå sullap, Kui ma nâe, kui So På
koolden wajup. Anna hendå ikkes ni Mulle nât,
tå, Surmani.

30. W. So Heng oh Jesus tekko mo. (140.)

Suur Aun Tabori Mâe pâäl Tål olli; ent mes
ennâmb weel Mo Eoänd ligup, seddå nâe Ma
Kolgata nink Õli Mâen.

31. W. Oh På täüs Werb nink Joni. (147.)

Oh tulge tänna, kuulge, Kuis Jesu pühhä P:
Ea Jhho nink Ea Palge Wairatas hirmsaste.
Kui ma Jesusse Waiwa Tunne mo Eoâmen;
Sis ma iggâwest Uiga Wiitâs neid kaeden.

2. Raege, kuis Ea Jhho, Jâap nõrkas, jow-
wetus, Kel jo om Koolja Nâggo, Saap Ris-
ti naglatus. Mo Süddå Armust sullap, Mo
Silma joostwa Weest, Heng maitfap nüüd, mes
tullep Ea Wairast mulle hâås.

32. - Esi Wiis. (149.)

Sa annit omma kallist Berre Mo waise Wag-
lakesse eest. Oh et So pallaw Arm mo perrå
Ka minno Eoänd låutas tõöst. Oh et So Kan-
natus

natus nink Waiwa, Nink Sinno Surma wallo-
fe, Mul Melen jässe eggä Päiwa, Senni, kui
siist so mannu lä.

33. W. So Hikke nink Werd. (150.)

Rige So Hawu eest Ma tahha So kittä, Mo
Pästja! ni kawwa, kui Ello mul nättä. Sa lun-
nastit jo Mo neidega. ;:

2. Mo Poigmees ke ollet Ni werrine nättä,
Ma wotta So ümbre — mo Soämette lass tul-
la So Werd, So Hikke nink Werd. ;:

3. Kus säräne ussutaw Aidnik om löitu? Ke
Aida nink lillikeisi om kastnu Omma henne Hee,
nink Berrega. ;:

4. Sääli Oli Mäe pääl, olle ma taad löidnu,
Enne kui Paggana Käe tebdä keütnu, Kasteti
ma Ta Berre hega. ;:

5. So Hikke nink Werd lass meid iks siin
kasta. Mes ennämb Innistust meile woip sata?
Oh Jummalä Woon, Oh werrine Woon! ;:

6. Oh pühhä Haaw Küllen! So sissen ma
tahha Sis olla, kui Jhho koolden jääp mahha.
Heng Warjun sis om, So Soämen. ;:

34. W. So Heng oh Jesus tekko. (154.)

Ni sure Redi wisi pääl Om mulle, ni kui tääm-
bä weel Me Jssand poos sääl Risti puun, Kui
Maarja Tebdä kai nink Jaan.

2. Nink ni, kui Täl weel täambâ saas Ta
Kilg Daga awwatus, Nink kui se Wee nink
Werre Woo Sest Hawast joses ülle mo.

35. W. Minno Südda römufelle. (160.)

Terre, Innimisse Poja Nink Jummalâ kolu
Kehha! Terre Higgsi, kumb Maad kastnu, Terre
Toss, kumb Hawast tõssnu.

2. Silma wessi joosko tassa, Heitke hendâ Jesu
Hauda. Jäge saäl fenni kui Teddâ Jälle
woite umbre wõtra.

3. Siin jääp minno Süddâ saisma, Waim
mälletap Jesu Surma, Nink Heng hengäp Lem-
mä Hawun, Jhho maggap Lemmä Hawwan.

36. W. Müüd pühha Waimo pall. polest wers. (161.)

Minno Jesu Kehha! Minno ja minno! Mul
om ni, kui mo eest ütfinda Sinna Siin olles
Maan.

2. Illus Jesu Palge! Oh kunnas mulle Saap
särâne Naggo, kui olli Sulle, Ka ollema.

3. Önnistaja Jesu Kâe! Walge kui Koolja,
Neil Naglu Ussemil anna minna Sõamest. Suud.

37. Essi Wiis. (163.)

Terre! sa Wallo. Mees, Ke Wannes salt mo
eest, Oh terre Süddâamest, So raffe Waiwa eest,
So Hee nink Surma eest. Oh terre walge Su,
Põsse

Pöffe hämmetetu, Sa Palge põlletu, Heng Oh-
hust täüdetu, Jummal !: römufstago So!

38. W. Minno Waisus om ilm arw. (166.)

Mo eest tuus mo Jssand Surma Hättä,
Aijan Oli Mäe pääl, Mo eest kule minna ikwat
Zedda, Önsust palleman mul saäl. Mo eest tullit
Tälle Surma Hirno, Waiwan om Ta saatnu
mulle Armo; Palwussen jäi Lemmä tööst Wal-
ges, werrewas mo eest.

2. Mo eest olli Lemmä Berre Higgi Silmä
wega seggatu, Ni, et ka üts Engel Taiwast tul-
li, Lemmä Soänd kinnita. Jhho wärrisi Täl,
Pattu massen, Silmä paistetu Täl paljo ikken,
Lemmä Palge Näggo ka Olli täüdet Ohhoga.

3. Mo eest kand Ta Naro nink ka löfi, Kum-
be ei woi selleta; Südda pehmes lät, Heng li-
gup effi, Kui Ta Sälga kae ma. Pää, kumb
Berre Heest weel olli likke, Orja witsuga täüs
Hawu tetti, Lemmä Wallo, mes Täl Pään,
lät luust, Säffust läbbi siin.

4. Mo eest näe ma Zedda Risti kandwat —
Zedda wagga Wonafest, Ke selfammal säetu
Päiwal henda Surmale andminno eest. Mo
eest Lemmä Hule wärrisewa, Jhhun wabbisep Ta
kallis Südda. Jannun Üttik Sappiga Juv-
wa antas Tälle ka.

5. Sinna Surma minnen walges jänu. Kal-
lis, illus Palge sa! Oh et ma so ni wois Meel

de wotta, Et mo Palgest paistas ka Sinno
 Rojo, Kui se koolden olli, Nink mul Kristin
 Silmi ette tulli. Oh kui illus näütap se Rige
 ülle minnule!

6. Minno waise Silmä kaege tännä, Kui Ta
 Pääb jo nõrgutap; Ötse ni, kui Lemmä koolden
 henda Pattaste pool' kummardap. Süddä olgo
 iggäwes Täl antu, Juluikmisse Lemmä Hawu kit-
 ko, Jägo mul iks Silmin ka, Kuis Ta Silmä
 uinowa.

7. Minno Kõrwu ette ikkes jägo Lemmä Kan-
 natusse Hääl, Lemmä Ohho Palwus kinnitago
 Mo, mo wiimse Otsa pääl. Senni kui Ta man-
 nu lähhä Koddo, Eggäl Hommungul mo ärräta-
 go Lemmä Surma määlletus, Lemmä mõrro
 Kannatus.

8. Lemmä Waiwa Illo saatap Kõmo Utsündä
 mo Söämel; Sest ma fitta Teddä Dõd nink
 Päiwä, Eht se küt om weidi weel. Oh kuis
 Lemmä Armo Tulle läbbi. Saap mo armastajal
 Hengel Häbbi! Armo perräst ikke ma; Ent kuis
 ik lunnastaja!

9. Armastus, kumb mul om ütlematta, Kui
 ma kae mo Söbbrakest, Nink ma näe Lemmä
 wiimset Otsa; Tunne, et se kif mo eest. Oh et
 Lemmä Surm mul ikkes paistas, Dõd nink Päi-
 wä Söämen mul saisas! Olles mul iks Silmi
 een, Minno Söbber foolmissen!

10. Kes So Saarnane, oh kallis Süddä?
 Sinno Surma Illoke Ei me jättä ommist Sil.
 mist mitte, Senni, kui So näeme. Meije Je-
 su Ürrälakumissesst Peap meije Keel siin laulma
 ikkes, Runni üttel Hälel saäl Sinno kittap kiki
 keel.

39. W. Oh Pä täüs Werb nink Joni. (167.)
 Mes maggus Henge Toitus So Kannatussen
 om! Se man, Oh Issand Jesus! Mul Häbbi
 om nink Kõõm, Kui Waimun näe, kui
 heldest Sa Surma sisse läät, Nink seddä ni
 hääst Melest Mo lunnastusses teet.

2. Ma ussu, ja ma tunne, Mo Ìnnisteggija
 Mo armastap — mo Wanne, Mo Waiwa, Hai-
 gust ka Wõt Lemmä henne päle; Ne Hawa
 otsata, Ke mo eest lödi Tälle, Näütwa mul
 seddä ka.

3. Mes mul om kige armsamb, Teep Siimi
 wessirses, Om se, et meije Issand läts Sur-
 ma, mulle hääs. Ma peä finni kõrowast La
 kolu Kehhäkest. Mes Ello mulle massas, Kui
 se lääs Soamest.

4. Ma jä So Hawu mannu, Nink armasta
 neid tööst. Ma oppi neid iks tundma Weel en-
 nämb parrembäst. So Jalgu een jä istma, Sen-
 ni kui Sinna mo, Suud anden, siist saat kuf-
 ma, Nink ma sa nättä So.

40. W. Runnas ma So nättä sa. (168.)

Jesusa Surma Taplussen, Henge Baiwan, Olgo minno Silmi een Döb nink Päiwa. Ke Sa ollit foormatu Minno Pattust, Rae mo pääl Armust.

2. Lass mo nättä, kui mul hääs Mitto Tundi Sinno kallist Hawust joost Kohkest Berri, Nink, kui Kullest wimätte Wälja tulli Berri nink ka Westi.

3. Seddä nättä, om mul täöst ülli kallis. Peetap hendä Päiw se eest Nink lat pimmes, Eht kül Ma ka wärrisep; Siski Jesus Om mul foolden Römus.

4. Baiwa Palkas anna ma Jesuselle Minno Soänd foggona, Nink mo Ello. Minno Jhho wotta ma Üts körd Hawwast, Lemmä Jhho saarnast.

5. Sinno Hauda lähhä ma, Jesu Kehha; Et So saarnatses saas ka Minno Jhho. Minna tahha Maarjaga Sinno Hauda Silmä Weega kasta.

6. Siin, oh Pöigmees! pühända Minno Jhho Sinno kolu Kehhaga. Heng nink Süddä Jhkap Ello otsani Sinno perrä Nink So Berre perrä.

41. W. Minno Waisus om ilm arm. (169.)

Surma Näggo, kumb hend mulle näütnu, Nink om Melen allasi; Sata senni mo, kui Jhhus lahku

lahku Ilman, Sammust Sammuni. Jesu Waiw
nink fik Kannataminne, Henge oht nink pühhä
lahkuminne, Lemmä Hengus Hawwa seen. Ol-
go minno Henge In.

2. Minno Jhho hengägo sen Hawwan, Kun
mo Jssand maggasi; Segä om mo Südda um-
bre täüman, Nink mo Waim ka, allasi. Haw-
wan, kohhe sai mo Söbber pantus, Peä minna
mo Höddango Palwust. Jesu Hengust kae ma,
Segä uino maggama.

42. W. Mo Eöänd anna figest wäest. (170.)
Mul saisp Silmi een, oh Woon! So Hawu
Illusus. So Kannatusse Rojs om Mo armsamb
Mälletus.

2. Se täütap minno Eöänd ka Armo nink
Himmoga So perrä — Silma jowskwa ka Se
ülle löpmatta.

3. Ma tahhas ka So orjada Hä melet figest
Wäest, Rui mötle, mittu Waiwaga Sa Eööd
teit minno eest.

4. Mul anna tutta ennege Et ollet minnoga,
Et faet mo pääl heldeste; Sis ussin olle ma.

43. W. Oh Pä täüs Werd nink Joni. (171.)
So Hawwa sissen, Jesus! Ma olle sulletu,
Nink Sinno Surma Eossust Om Jhho kastetu.
Oh et So Surma Higgi Mo öigest läbbi lääs,
Nink Sinno Külle Jöggi Mo kohhalt terwes
tees.

44. W. Oh armas kae tännä. (173.)

Mo Söämel ma söwwa Nink Jesu Hawust
püwwä Önsust nink Römustust. Eht weel om
Ikmist mulle Senni kui Lemmä tullep; Ea
wäikistap mo Kurbastust.

2. Ma tunne Armo Wallo, Kui mötle: oh
kui mörro, Mo Wölla Masminne, Oh et ma
Lemmä Waiwa, Kui minna Höngo tömba Iks
Lennoga wois mälleta.

3. Ni pöletu, kui olli, Om Lemmä kallis
mulle. Sest Kaemissest ka Mo Waim nink Meel
ei wässi, Silm jusep se man essi, Ea Armust
olle haige ma.

4. Nink kui ma laulo laula, Sis Jesu Surm
nink Hawa Se Ussi ommawa; Kui minna Wo-
dest tösse Kittä ma neid, nink Öse Iä ma neid
kitten maggama.

5. Ea Ibhust näe ma tuhhat Berre Pissarit
Zilkwat. Sääll liggi saisa ma. Oh önsa Silmä
Pilku! So Kisti mannu jägo Mo terwe Him-
mo liikmatta.

6. Mo Waim ots kawwa Uiga Hengust nink
Rahho Paika; Es löwwa kustege. Ent kui ma
olle sanu Kolgata Mäe mannu, Jäi minno
Süddä rahhule.

7. Se man jä minna saisma Ei ma süst en-
namb tahha Nüüd minnä taggasi. So Hawu
nink So Waiwa lass mul iks Silmin paista
Nink Hengen, Ello otsani.

45. W. Mo Söänd anna figest Wäest. (175.)

So Surman, Önnisteggija! Ma ellä ütfinda.
Kül tijat, mo Pöigmees! Kuis ma So Hawu
armasta.

2. Ni kawwa kui ma olle siin So perrä Dot-
missen, Olgo So Kannatus nink Piin, Mul
iffes Söämen.

3. Mo Pästja! kes So saarnane! Las eggal
Hommungul, Nink senni, kui ma Sängi lä,
So Surma paista mul.

4. Oh olles minna nännu So, Kui Sa Pääd
nörguit, Nink kuulnu wiimset Söanna ka, Kum-
ba Sa könnelit.

5. Oh olles minna nännu ka So Surma Hif-
ke sääl, Nink woinu tedda kuiwada So pühhä
Palge päält.

6. Oh olles ma sääl olnu ka, Kui Sul üts
Söämees, So Külge arwas Daga, Mo Ön-
nes nink mo Hääs.

7. So Berri, kumb sis rohkede Joost We-
ga Söämeest, Teep paljo Hääd mo Hengele,
Nink mo täüs Jhkamist.

8. Oh et mul Sinno Kannatus, So Orjawit-
sa Kroon, So Berri, Dht nink Teotus Jks
saisas Silmi een.

9. Ni et wois minno Silmäweest Nink Pal-
gest luggeda, Kui kallis mul se Näggo tööst
Om Död nink Päiwä ka.

10. Nink

10. Nink kui mul Koddo minnä saap, Ogo mo wiinne Hääl, Mes Sulle Auwus kuulda saap, So Kannatusse laul.

46. W. Jesus minno Ello. (176.)

Olles minno Süddä ille Jesu Häddä Jks al-landetu; Et ma Armust sullas, Nink mo Süddä pallas, Armust läüdetu; Olles mo Waim Berrega Ehitet, nink Heng nink Jhho Puh-
hastet nink pühhä.

2. Pä täüs Berre Zilku, Süddä, ke ni tui-
nu, Heng, ke ärrä lääp, Nind, kel Höng om
rasse, Su, ke minno wasta Koolden mohhalep;
Zuhhat körd ma terwita! Kehhä, mo eest pantu
Hauda, Wotta minnust Auwo.

47. W. Oh wötkem Jummalat. (177.)

Oh Jesu! ke Sa mul Mo Inust ollet saatnu,
Nink minno Henge Sul So Ommandusses wöt-
nu. Wotta mo Silmä wet Sul Tenno;
Söänd ka So perrä pallajat, Ehk waine küil
om ta.

2. Sa fige illusamb Nink kallis foolwa Pal-
ge! Kes jöwwap ütteldä, Mes Jlo olli Sulle.
Mo Söbber foolmissen! Ma palle Söäimest:
Te, et so mörro Surm Paistas mo Palge seest.

48. W. Minno Waisus om ilm arw. (178.)

Jesu Hawwan om mul armas olla, Kun ma
omma Jssandat, Kasse Tönink sure Waiwa per-
rä,

rä, Näe önsast hengawat. Jesu Rist nink Jesu
Surma Waiwa, Jesu ülle kige kalli Hawa, Je-
su kolu Kehhä om Minno ainus Õn nink Rööm.

2. Jesu werrine nink walge Kehhä! Kae, kui
So latseken lähhiäp So mannu Silmä wega,
Lunnep Janno hennesen Berre perrä, kumb weel
pallaw Armust, Sinno Pääst, So Küllest, Käsi-
sist, Jallust. Minna palle: jota mo; Sest ma
olle jöwweeto.

3. Tulge, maitske Lemmä Surma Waiwa,
Kumbe ei woi arwada. Siin om Maad nink Ru-
mi Söänd toita, Siin lääp öige ruttoga Paino
nink Õ, ja Ujastaiga möda. Oh et ni Ta perrä
pallas Süüda, Ni kui Maarjal olli siin, Kui ta
iknu Hawwa een.

49. Essi Wiis. (117.)

Kristus, Önnisteggija, lass hend ilma süta Õsel,
Kööwli Kombega Ürrä anda, keüta, Henne päle
kaibada, Kohto ette wija, Naarda, ärräsüllelda,
Wiimselt Surmal and.

2. Lebda widi armota, Kui jo Walge tulnu,
Ni kui Bastapanneja, Pilatusse mannu. Se tuus
Lemmä Waggauft, Käst Herodesselle Kuluta
Eit Kaibatust, Mes Süüis anti Tälle.

3. Jummalä Poig Rihmuga Sai Söömajal
pestus, Orja witsa Kroniga Ta Pä katski listus;
Sundjal essi olli Pelg Surma Kohbut moista;

Ent Ta Rahwas olli kalg, Eht kül Tütre
ikwa. *)

*) Luk. Ev. 23, 28.

4. Jesust podi allaste Kristi pääl, Iounajal,
Sappi *) anti Lemmäle; Nink sis Lemmä üttel
Seitse sönnu, kumma weel Henge läbbi tük-
wa, Saatwa Armo häppe meil; Ei lä üttsik hukka.

*) Matt. Ev. 27, 34.

5. Kui niüüd möda minneja Nink ne Rööwli
Köwal, Naksiva teotama, Halle Meel jäi
Wonal, Ke meid tunnep täwweste, Anna an-
dis, E ssa! Üttel Lemmä armsaste: Ne ei moista
sedda.

6. Köwel pallep hennele Assend Jesu Riikin;
Lemmä toot temmäle Seddä Paradisiin.
Maarja nink Jaan saiswa sääl, Kumbe Jesus ar-
mast; Maarjat pantas Emmäs täl, Ja-
ni, Marjal Pojas.

7. Jesus üttep halledast; Kui fik lotus löpnu:
Minno Jummal! mink perräst Ollet sa-
mo jätnu! Seddä naarwa kaeja, Et ka Päi-
wäfenne Pimmes naksi minnema Ülle neide Könne.

8. Mul om Janno! üttep Woon; Joki As-
semelle Antas Tälle Kristi Puun Sappi-Üttik jäl-
le. Sis om Ta tännitanu, Omman suren Häd-
dän: Kik om ärrätüüdetu! Lemmä Waino
om otsan.

9. Wiimselt om Ta pallelnu: Wötta, armas
E ssa! Ke mo ifs armastanu, Minno Wai-

mo wasta! Omma Pääd sis nörgut Ta, Nink
heit Henge ärrä. Mitto Jimme sündsiwa Seddä
maid se perrä.

10. Kui lu fonti olliwa Nööwli katski murtu,
Sis om iits Mulk Daga Jesu küllen tettu. Iuid es
murta Temmäle, Ni kui iitlep Kirri. Jaan näep,
et joosk rohkede Küllest Westi, Berri.

11. Wiimate om Öddangult Josep mannu rühk-
nu, Nink om Risti kanno päält Jesu Kehhä wöt-
nü, Pandnu teddä ausaste Ommal Wisil Hau-
da; Wahti kolme Päiwani Kästas seddä hoida.

12. Kristus Jssand awwita läbbi omma Wai-
wa, Et me hendä jätmatta, Bois So Armun-
toita. Et So Surm nink temmä Süüd. Meil ifs
Melen saisas, Nink me — ehk kül nörka — nüüd
So se eest ifs kittas.

50. Eest Wiis. (133.)

Dh Pä täüs Werd nink Joni Täüs Hawu, Leo-
tust, Dh Pä, ke Naro Kroni. Kand Orja witsa
Puust, Dh Pä, kumb muido paistap Jummal
Auwoga, Nüüd koolja Palget näütap; So min-
na terwita!

2. Ke Söbbrul ollet Römus, Dh Palge Armo
täüs! Ent kurjil Waimul hirmus, Kuis sülleltu
so näüs? Kuis sa ni tettu Marus, Kes Palge Il-
lusust, Kumb selgemb, kui fik Walgus, Leggi ni
pöälletus?

3. So Palge armas Näggo Om ärräkaddonu,
Ni kui So huulde Jillo; Kui olles mattetu. Sa
ollet Surma nännu, Nink se om foggona So Jil-
lo ärrä wötnu Nink kif So Rammo ka.

4. Kif, mes Sa, Jssand! kandnu, Om min-
no Koorma wist; Ma olle sebdä pandnu So pä-
le, Jesus Krist! Siin saisa minna Waine, Ke
Nuhclust teninu. Oh olle armolinne; Sa ollet
pästnu mo.

5. Sa tunnet mo, mo Karjus! Mo wötta hen-
nesel. Ma tija, mes suur Dnsus So Kannatus-
sen mell; Nink et Sa, kui Sa kolit Sääl su-
re Walloga, Mul wastset Sündmist saatsit, Ig-
gäwest Dnne ka.

6. Siin So man tahha saista; Ei pölle Sa mo
joh; Iass Waimun minno nätta, Kuis Soämen
Sul Dht, Nink lullikmisse läwa Jo külmäs Sur-
ma Wäest; Oh wois ma Hölma sada So kolu
Kehhäfest.

7. Sest om Rööm Waimo sissen, Kui ma
woi hendä hääst Toita So Kannatussen, Oh kal-
lis Wallo-Mees! Ni saggede, kui minna, Kui
So Perrändaja, So Kehhä külken kole, Mes
Kahho tunne ma!

8. Mul Komus hendä näüta So Surma Pal-
gega, Kui kif mo Waim saap Dtsa, Nink kui
slist ärrä lä. Sis kae wa So perrä, Kui Sin-
nust wallitu. Oh et ma luhhat kōrra Wois üm-
bre wötta So!

9. So, armas Jesus! tenna Ma figest Söämest, So Surma nink So Piina Nink Henge Wallo eest. Oh anna, et ma Sulle Nink Sinno Waimule Ja, fenni, kui ma kole, Nink Soga ärrä lä.

10. So wiimne Wessi Silmist, So Higgi Koolmissen, Kui So Heng lahku Jhhust, Mo Himmo om nink On. Kui So wois nätta saija; Sis olles tutwa mul Kui minno lu nink lihha, Mo Jssand nink Jummal.

11. Kui Hule walges läwa, So Hölman, Usjan ka, Sis So Werd wasta wotta, Mes mo eest kaldsit Sa. Se annap minno Jhhul Siin Ello Wätke ka. Mo Heng läap Roggodussel *) Mo Jhho tössepta.

*) Laityan.

51. W. Terre tuhhat körd, ke Sinna. (129.)

Jesu! Sinno pühhä Hawa, Sinno Waiw nink mörro Surm, Minno Söänd römustawa, Kui om Jhhul, Hengel Koorm. Kui Pat ligup jälle siin; Tullep Meelbe Sinno Piin, Se ei anna mulle luppa Pattu Usja naljas tetta.

2. Ja So Hawust saap mul Abbi Rige eest, mes Waimas mul; Kui ma neide sisse kätti, Sis saap Ello Söämel. Anna sis, et mul So Rööm Rigen Waiwan maggus om; Sest et Sa mul Onust saatnu, Kui Sa mo eest Surma maitsenu.

Kristusse Ülestõõsemissest Hawwast.

52. W. Jesus, ke mo lotus om.

Meil om täamba Rõmu wist, Sest et Jesus ülestõõsnu, Nink me Surma waardnu tööst, Ello meil nink Õnsust saatnu. Tawwa Hulka meijega, Iaulke kif: Halleluja!

53. W. Minno Waisus om ilm arw. (205)

Terre Ülestõõsemissen Hawwast! Terre kallis Rahho. Wõrft! Terre, ärrätetu Waiwa Unnest, Terre, figest Sõämeft! Oh Sa illusamb Põigmees täüs Hawu! Minno Heng nink Südda om täüs Rõmu, Nink mo Jhho Korjus ka Waidlep Sinno ütfinda.

2. Arst, täüs Ello Rõhkust ommil Haiqil, Tõõsemissen nättä meil; So eesmätsse Armo Mõtte Sinnul Jaiwa, Rõmu tettä neil. Utte henne Jalgu ette heiksit, Tõõsil paljo Terwüüsit Sa saatsit. Rittussen ma tunnista: Pattaste Rõõm ollet Sa.

54. W. So Heng ob Jesu tekko mo. (207.)

Se õnnis Pästja, Jesus Krist, Ke tappeti, kui Rõwel wist, Et Lemmä Oppus Lemmäga Ka Ilman lõppes foggona.

2. Se tõõsi ülles Hawwast tööst Nink rõmust omma Hulkakeft, Ta Surma perräst kurbastet, Ent Lemmäst wäega armastet.

3. Ta

3. Ta näüt hend neile Rõmuga, last henda nättä, puttu ka, Et uffus, Teddä ellawat, Nink Eurma wäärtu ollewat.

55. W. Wo Süddä walwa jälle. (208.)

Kes tõije Jüngrid kokko Nink näüt neil wastset Rõmo? Se Issand, ke neid futsnu, Om neil ka Rahho tonu.

2. Ta tulle sis täüs Hawu, Nink läbbi Ta löis Nouwo, Et Ta Jüngride Kurbust Wois käända selges Rõmus.

3. Üts jäi sest Armust ilma, Se es woi rahhul olla, Senni kui ta wois puttu Jesusse Hawu Mulku.

4. Nink näitse, mes sis sündi: Se helde Issand tulli Tomas es mötle seddä; Ent ta sai Teddä nättä.

5. Sis kuuld nink tuus nink näggi, Nink sai kif Önnistussi, Ses Ammetis, mes temma Siin pididi tallitama.

6. Nüüd olli täl kif ütten; Sest Jesu kallin Hawun Kif Arm nink Öu om löida, Kumb Pattatsille waja.

7. Wois ma, kui Tomas, Teddä Silmiga üts kõrd nättä; Ma lääs se perrä tuhhat Ja tuhhat Pennikoormat.

8. Kui Jesus tahhas tulla, Nink minno Palwust kuulda; Ma palles Silmä wega Se per-
räst Död nink Päiwä.

9. Ent, Jummal! mes ma palle! Anna hend
Usfun mulle — Kui Sinno ei woi nättä —
Mo Soåmen ifs tutta.

56. W. Ma tennä So, et ollet mo. (203.)
Halleluja! Krist ellap — nüüd Om Ilman
Kahho jälle, Oh üllendage Soåmid Nink laul-
ge Kirtust Tälle.

2. Me kumimardame Lemmã een; Se kanna-
talik, helde Jummal, ke õiges teep, om siin,
Kes kaibap nüüd me päle?

3. Kes tahhap hukka panna meid? Kristus,
ke koli, ellap, Kik meije Wõlg om tassot nüüd.
Mes meije Dnsust kelap?

4. Ilman nink Taiwan tuhhanda Rõõmsaste
laulwa ütten: Meid päästeti Halleluja! Jum-
mala Wona fitten.

5. So Ülestõsemisega Sest Hawwast, per-
rån Baiwa, Satit Sa, Dnisteggiga! Meil
täamba Rõõmu Päiwa.

6. Se päle pohjandame nüüd Siin nink saäl
meije Dnsust; Sest, et Sa tassotsit me Süüd,
Kui Kistin kolit Armust.

7. So leppitusse Ohwer om Jummalast taw-
welikkus Ta Rohun arwatu, nink om Nüüd
Pattasfide lotus.

8. Nüüd same Armo Jummalast Muht luse
Ussemelle, Et Jesus koli meije eest, Nink ülles-
tõssi jälle.

9. Uuo Jummalalle iggawes, Et läbbi Jesu
Surma Nink jälle illestõssemist Meil Raddo-
nuil sai Armo,

10. Nink jälle Sündmist, lotust ka Taimat-
ses Perrändusies, Kumb pühhä nink ilm löpma-
ta, läbbi Ta Hallestuse.

11. So illestõsseminne teep Meid wastfes, sa-
tap Woimust Sul elläda — se päle läap Ka
meije Himmo ainust.

12. Ni läme eddesi So Wäen, Nink same Jou-
do Käte Et woime Sinno Kaitsemisen, Mes
Sulle armas, tettä.

13. So Armun meije hengäme, So Tahtmist
rõõmsast teme. Oh anna, et me Sinnule Jks
usfutawa jäme.

14. Halleluja! Sul laulame Kirtust nink Ten-
no; Amen! So Nimme een kummardame, Müüd
nink iggawes. Amen!

Kristusse Taiwa minnemisest nink Jstmisest
Jummala hääl Käel.

57. W. Oh wõtkem Jummalat. (213.)

Kui meije Josua *) Petaniatte lännu, Omme
Jungribega, Sis omma nemmä ifnu. Ta õnnist
wimate Meid omma Käega, Nink naksi seddä-
maid Meist ärrälahkuma.

*) Päästja.

2. Gest neide Silmi eest. Wot Teddä ües Pilw ärrä; Ta läts sis Taiwate, Nink, Lemmä Wisi perrä, Süündi se Höllita. Englifst lähheteti — Ke Teddä saatsiwa — Kats jälle taggasi.

3. Ne Jüingre Kaijewa, Kummarden, Taiwa pole, Nink soudsiwa, et Ta Taggasi Peä tulles, Se Jffand elli tööst Nüüid neide Söämen: Silm olli noeffine, Nink Tolmun Lemmä een.

4. Kui seiddä näijewa Ne Taiwa Tunnistaja, Sis nemmä olliwa. Käl se man waik tiik Aiga. Ent kui ne Jüingre weel Kaijewa Taiwate; Utliwa nemmä neil: Melles siin saifate?

5. Se Jesus, ke teist nüüid. Om Troni pole lännu, Om tullemisses jo. Ka ütte Päiwa säädnu. Sis näete Teddä ni, Kui Ta teist woeti, Nink Haru Illoga Tullewat taggasi.

58. W. Ma tennä So, et ollet mo. (949.)

Ta istup omma Rahwa eest. Nüüid kawwa jo sääl Taiwan, Nink armastap taad weel ni hääst, Ni kui Ta teggi Ilman.

59. Effi Wiis. (214.)

Dh, kunnas mul se Aig saap joudma, Et Jesus jäl saap tullesma, Nink meije Tälle rõõmsa Suga: Dh terre, terre! laulame? Kunnas mul saap se suur Rõõm sama, Et minna Teddä Silmiga. Sa näggema, nink ümbrewõtma, Ke mo ni tõmbap Armoga.

60. W. Minno Waisus om ilm arw. (216.)

Temmä Jügre, kumma Teddä Pilwin Näiwa ärrä lahkuma Kun ne Taima Hulka, walmis Ehten, Teddä wasta wöttiwa, Olli kui Ta neide Silmist fatte, Soämen neil Rööm nink Murre tutta; Käl ka nemmä iksüwa Temmä perrä Walloga.

2. Kurbus neil? käl seddä woime moista. Röömsä — sest et Engli neid Sega römustiwa — Jesus ei sa Ärra unnetama teid; Saap hend ommal Rahwal üts kord näütma, Ni, kui Temmä nüüd om lännu Taima. Issand! seddä otame; Tulle, tulle ommete!

61. W. Sa Pattaste Armaštaja. (217.)

Ke Sinna omme Jüngrega Petanian koon olmu, Nink neide keskest Auwoga Täwwemba Teldi *) lännu. So Hulkaenne kaep ka Nüüd ikken Sinno perrä, Nink otap sure Himmoga, Et jälle tulles peä.

*) Hebr. 9, 11.

62. W. Se Wona Omma osleme. (226.)

Kes teije Auwus Issandal ;: Nink elläte, kui Temmä Rahwas Nink kummil Jesus om ni armas, Mes om ;;;: Mes Rõmu satap teil?

2. Nüüd Engli laulo kuleme ;: Et wäkkew Surma Ärräwäardja Nink meije armas Oppetaja,

36 Kristusse Taina minnemisest nink Jstn. n. t. s.

ja, Se Wallo :: Se Wallo. Mees lats Tai-
wate.

3. Se Wallo. Mees om hawatu :: Me eest,
nink meije Koormat kandnu, Me eest om Tedda
Jummal lonu, *) Se Woon :: Se Woon om
me eest tappetu.

*) Esai 53, 4.

4. Silm Taiwate iks kaep weel :: Nink Uuwo
Pelg ei kela tedda Jks allasi Ta perra kaija. Oh
heitke :: Henda Tolmo paal.

5. Oh kummardage meijega :: Kif aumolikko
Kasso Taiwan, Ke Jesust satite sin Waiwan,
Nink sinnä :: Uuwo Troni ka.

Pühhäst Kolmainoussest.

63. W. Müüd olgo ikkes iggawes. (259.)

Müüd laulap Jesu Koggodus, Ta kallist ostet Rah-
was, Kumba Ta hennel iggawest Om wallitsenu
Morsjas: Oh Sa Pühhä Kolmainous Saat Wo-
na eest meist fitterus Iggawes Ujas. Amen!

64. W. So heng oh Jesus tekko mo. (255.)

Meid hoija Esfa! Armoga, Poig! mösse meid
So Werrega, Oh Pühhä Waim meid kaswata,
Kõmusta meid nink pühhanda.

65. W. Meije Jummalä Bonaken. (309.)

Waim! So Andisandminne. Issa! Sinno Hel-
vus. Woon! So Kannataminne. Se lät meile
Ellus.

66. W. Oh laulgem Süddämest. (1189.)

Holja, nink önnista Oh Eesa Armoga Sinno
Poja Rahwast. Me Soänd romusta, Sa Werre
Palge! armsast. Tösta Pühhä Waim Palget
meije pääl, Anna Rahho meil.

2. Niüd wöcke Rahhoga Suandmist Önnega,
Wöcke seddä wasta, Me Önnisteggijast, Ke sääl
tuus meije Hädda, Kel me Wanne eest Mörro
Surma Wäest Süddä fulli tööst.

3. Sest Issast, kel se Poig Kallimb kui om-
ma Järg, Nink ke Poja perräst Kif, mes La
perräst om, Kui latsi toitap Armust. Poja Per-
rändus Saap ni hoijetus, Et ei kao Hius.

4. Sest Pühhas Waimust ka, Ke meid taht
römusta, Öppetä nink hoita, Nink Jesust kittäp
ka, Ni kui om Piblin nättä, Meije Soämen,
Temmä laste Suun, Hawu leppingun.

5. Niüd töstke armsaste Kui üts Heng selgede
ülles omma Häle, Me Henge Soärale Kirtusses
laulge päle Armsid laulo siin ütten Temmä een;
La om meije man.

67. W. So heng ob Jesus tekko mo. (260.)
 Jesusse Arm nink Hallestus, Jummala Esä
 Armastus, Nink Pühhä Waimo Osaus, Ja-
 go iks meije Önnistus.

Meije Issanda Jesusse Kristusse Essäst, ke ka
 meije Esä om.

68. W. Nüüd, olgo ikkes, iggawes. (261.)
 Sest et se Issand Hawuga Käst Jüngril, kulu-
 tada: Se mannu ma nüüd ülles lä, Ke mo nink
 teije Esä; Sest heikap nüüd se Koggodus: Ter-
 re! wotta meist Auvustust, Sa Koggodusse Esä!
 2. Ke wastset Ello firrekest Om Jesu Surmast
 sanu, Se töstap omma Svänd sis — Ni kui tal
 lubba antu — Esä pool, ke meid armastap, Häid
 Andit annap, önnistap Meid omma Poja läbbi.

69. W. So heng ob Jesus tekko mo. (264.)
 Sa sait meil Esäs armolist, Kui Welles meil
 sai Jesus Krist, Sest ainult So päääl lotame,
 Nink iggawes So fittame.

70. W. Meije Jummala Wonaken. (265.)
 Esä! nüüd om parras Nig Auvusta So Poiga;
 Se man woip ka Sinno Poig So meil selletada:
 2. Lemma tulli Ilma päääl Meil hääs — nüüd
 saap

Meije Issanda Jeesuse Kristuse Esäst, n. t. s. 39

saap selle, Ke Ta sisse ussup tääl, Iggäwenne Ello.

3. Iggäwenne Ello, tööst, Om kui Lemmä Rahwas So woip kutsu Esäkest, Teddä ommas Iihhas.

4. Ta ei olle Ilma päääl Ennamb mitte nättä, Pand neid Jüngrid sääl ja tääl, Nink läts essi Taiwa.

5. Ta es wotta ärrä neid; Seperräst neid hoija Kurratist nink Ilmast nüüd, Ke So per-räst omma.

6. Neid So tötten pühhändä; Lemmä om neid säädnu; Kui Sa Teddä; nink kui Ta, Mes Sa käsksit, tennu.

7. Ta sai Ohwis neide eest, Nink kand Hoold weel müido, Et Ta sissen nemmä tööst Woisi pühhas sada.

8. Jüngril sai se Önnistus, Nink saap neil ka sama, Kumma, Jüngre Önnistust, Lemmäst, wasta wötwa.

9. Nink kui Ta üts Sinnoga, Mi So nink Ta sissen, Peap luggu ollema Lemmä Roggo-dussen.

10. Et se Arm, kumb Pojale Sinnust Tro-nin näütäs, Neil jääs, nink Ta essike Neide sissen elläs.

71. W. Minno Waisus om ilui arm. (271.)

Meije Jõsa, ke Sa ollet Taiwan! Pühhä Aun
 So Nimmiele; So Riik tulgo; Mi kui sünnip
 Taiwan, Siindko Maan So Tahtminne; - Me
 päwolikko leiba anna täämbä; Anna meile andis
 meije Südä; Ürrä lass meid kiusada; Pästa
 Kurjast koggona.

72. W. Üts Wonnakenne kandma lät (238)

Ma, Sinno wähhemb Allamb ka, Siin astu
 Sinno ette. Oh lasse Allandusen mo Mo Pal-
 wet So een tettä; So Wallitus iks jägo mul, Ma
 olle maan mo Palge pääl; So wame Waggel elle,
 Nink jä So Armo hoolde.

2. Hoold kanna, murrekse iks weel, Ja wallit-
 se fik Armun. lass Jesu Armo Jkke al Meid
 ellädä iks Rahhun. Ma römusta So Saatmis-
 fest, Nink Jesu Welles samisfest; Mo Ürrä
 arwa wäljä, Meist, ke So Riikin omma.

73. W. Mo Sõänd anna figest. (850)

Mes Jummal teep, om selge Arm; Rik tijäp,
 moistap Ta; Mes Ma pääl nink mes Taiwan
 om, Rik loom Taad kummarda!

Jummala Pojast, meije Jhsandast nink
Dnnisteggijast.

74. W. So Heng, oh Jesus, tekko mo. (58.)

Kes woip nüüd Jhsa kitta kül, Et Hawatuil
nink Többitfil Ta armsat Poiga lähhatap, Ke
meije Hengi süttitap.

2. Ei mitte meije Digussest, Enge Lemmä
Hallestussest; Se Arm om Teddä ajanu, Kris-
tust meile lähhatanu.

3. Ta latse Pölwest Otsani Me Waisus lits
ka Teddä ni, Et Ilman Täl es olle Maad,
Kus Ta wois panna omma Pääd.

4. Ne kolm kummend kolm Ajasta, Et Il-
man olli-olliwa Täüs Pudust, Hättä, Waiwa
Täl; Nink koki me eest Risti pääl.

5. O maggus Dnnisteggija! Sa saijet pühhä,
pattuta So puhtast Emmäst sündinus, Mes meil,
Adami latfil puus.

6. Meil anna So Pühhäussest, Waggauksest
nink Digussest, Nüüd armolikkult Osfaust, Te
terwes meid me Haigussest.

57. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (89.)

Jummal täüs Armo nink Hallestust, Ni sam-
mute ka, täüs Kannatust, — Ehf kül Armun
palli — Wois siski ota Taiwan nelli tuhhat
Ajastaiga, Runni Alg täüs.

2. Sis säetu Ujal tulli Ea, Jät Troni mah-
ha nink Auwo ka, Tulli Issä Usjast Ja El-
lust wäljä — Sest Ea om Ello — Et Ea
wois koolda Se Ilma eest.

3. Se lihha, kumba wöt hennele, Olli Ea
ainus Barra nink Hä. Täl es olle mitte Siin
Ilman Paika, Kun Lemmä olles Pääd woinu
panna, Ja hengäda.

4. Rif Waiwa, mes latse tunnena, Om Lem-
mä täwweste tundnu ka; Teddä kaswateti, Ni
kui mu latse, Lemmä op kottun nink wäljän häs-
te Sönnawötmist.

5. Rif Kirjan löwwame selgede, Kui Sönnä
wötkif Ea allasi Wannambille olli, Neid orjas
figin; Et Täl om figi een ka se sissen Hä Tun-
nistus.

6. Kui Ea kolm kummend Ujastaiga Salla-
jan Usfutawusfega Olli möda saatnu, Sis wiim-
felt Teddä Juttusse Ammetis pühhändeti Sest
Waimust ka.

7. Säräne Prowet es olle weel, Ke Inni-
missi siin Ilma pääl Päst ni mitmast Häddäst.
Kel Häddä olli Nink fega Lemmä man Usfun-
tulli, Sel Abbi sai.

76. W. Müüd paistap meile kauniste. (212.)

Oh Poig, Sa Jummal iggäwest! Se olli ön-
nis luggu tööst, Kui Sinna ollit nätta. Mes
Illo

Illo olli Silmile, Mes Auwustus neil Kõrwule,
 Oh mes Arm olli tutta! Mitto Wõrsti Nink
 Proweti Omma tahmu Nättä, kuulda, Mes
 neil Jüngril olli tutta.

77. Sesamma Wiis. (258.)

Halleluja! me anname Auwo nink Tenno Wo-
 nale. Meid walliti Ta sissen. Ta om meid ost-
 nu Berrega, Sega meid mösknu, ristnu ka,
 Nink kihlanu meid Uusun. Pühha, Kõõmsa Om
 se Sõbrus, Kumb nüüd tunnus Meije seän,
 Nink meid kostotap sen Ilman.

78. W. Es ma peäs Jummalalle? (268.)

Sest et Luffand nüüd ei olle, Jummal! Sin-
 no Armule; Oh sis tõsta ma So pole Omme
 Käsfi rõõmsaste; Palle: mulle Armo anna, Et
 ma Dõd nink Päiwä So Ümbre wõtta Armoga,
 Siin ni kawwa kui ma ellä, Senni kui ma sin-
 nä sa, Kun Arm, Kittus lõpmatta.

79. Essi Wiis. (285.)

Henge Põijoken! Jesus Jummal Woon! Wõt-
 ta Tenno, Auwo, Kittust, Et Sa tõmbsit sel-
 gest Armust, Henne pole mo. Minna tennä So.

2. Kui ma Kisti al Peä ikma Tääl, Kõ-
 mustat Sa minno essi; Sinno kibbe Silmä
 wessi; Peä lõppetap, Mes mo furbastap.

3. Kui mul jälle Rõõm Henge sissen om, Rõ-
mustat Sa hendä ütten, Senni kui mul Uiga
pitten, Taina sissen om Jäädwa Henge Rõõm.

80. W. Oh Jesus Armo Walgus. (278.)

So Tundmissen nink Armun lass meid siin kas-
wada, Nink saista ikkes Uusun, Waimun So
orjada, Ni, et ka meije Südda So Maggu-
sust saas tutta, Nink So iks himmustas.

Pühhäst Waimust, Lemmä Andist nink Tal-
litamissest.

81. Essi Wiis. (297.)

Nüüd pühhä Waimo palleme Dige Uusu per-
räst-päle se; Et Ta meid se sissen Otsani hoi-
jas, Senni, kui pääsime üts kord süst Häädäst.
Kürieleison!

2. Sa Walgus! palsta meil selgede, Et Je-
sust Kristust me tunneme; Et me kindmääst jäme
Jesusse mannu, Ke meid õige Essä Male om
saatnu. Kürieleison!

3. Sa maggus Arm, anna armolikkult, Et
meije tunneme So Armo Tuld; Üts töist figest
Hengest Siin armastame, Nink Rahhun ütte
Meelde iks jäme. Kürieleison!

4. Sa Rõõmu Andja, oh anwita, Et Teotus
nink

nink Surm meid ei hirmota, Et ka sis ei heidi
Me sissen Mele, Kui Wainlane kaibap me Ello
päle. Kirieleison!

82. W. Niüd pühha Waimo palleme. (304.)

Oh pallelge, et se Pühhä Waim, Ke meid sa-
tap Armo. Oppussen, Toos niüd Soämette Neid
Önnistusfi, Kumma läbbi Jesu leppitusse Meil
walmistet.

2. Oh pühhä Saatja, So tennäme, Et Sa
Soänd satat Esfäle. Mes niüd Temmä Pojast
Soämen kulus, Kik seddä tallitap meil So Op-
pus. Me tennäme!

3. Me Waise es tunne kohhalt So, Senni,
kui Sa kutsit nimmelt jo Seddä öiget Pattu;
Et meije es ussu Jesusse Werre nink Hawu sis-
se, Kumb leppit meid.

4. Kui seddä Hättä niüd tufime Jungwat läb-
bi meije Soäme; Ja Armo nink Usku Palsime
äffen; Annit Sa möllembat meile rühken Nink
heldeste.

5. Niüd jäme So Koli allasi Ammak Esfä
nink Poja Järgeni. Tunnista niüd meije Hen-
gen nink Waimun Nink meije Sinnust pühhän-
det Jhhun, Sest kindmäste.

6. Heika niüd Abba me Soämen; Sis saap
meil Esfä öige tutwas sijn. Täütä terwet Henge
Jummala Pojast, Te neid luliikmissi hennele
Hones Nink Kerkus ka.

83. Sesamma Wiis. (305.)

Oh Waim, ke Roggodust wallitsep, Nink täl
esji Teenrid walmistap; Rae nüüd ka Armun
Sün meije päle; Me Waim, Heng, Jhho, fik
olgo Sulle Pühänderu.

2. Kui ümbre kaetas lajale Näütap Jsfanda
Nuw hend selgede. Roggodussekeisi Saap ikkes
ennamb, Kummil se Wona Rist om fige arm-
samb. Halleluja!

3. Sa Ello Jõggi, oh jõe nüüd Nink murra
lääbi fik Sullengid, Süttita fik Haigid lääbi
So Illi, Ke õkwa romawa Riiti pole. Se om
So Ed.

4. Et mul om lubba: Sis sõwma ma Sin-
nule hääd Sullast (näitsikut) minnust ka. Henne-
le iks ennamb So Njamissi, Nink pühhä Hap-
pe, kumb Pattaste sisse Jääp allasi.

5. Nink Wona Rahwast lass Waiwa man,
Saggest Jesu Soänd nättä siin. Lass Wonal neist
Hengist, Ke ütten läwa, Meijega lõpmata Rõ-
mu nätta, Jsfanda Waim!

84. Sesamma Wiis. (306.)

Suur Hääbi jääp meile figille, So Roggodusse
Jullikmisille; Me ei moista mitte Middäke tet-
tä Muud, kui Himmoga wasta wõtta Jum-
mala Arm'.

2. Se päle Rät Sinnul anname, Et me So
latse

latse ifs olleme; Olle meije Saatja, Nink jä ifs Armun; Kaitfa nink hoija meid Sinno Warjun, Rig' Rahjo eest.

3. Me tootame Sul Soämeft Siin Sönnawötmist nink Ufsutawust; Senni kui me Taiwan, Tenno nink Uuga, Sinno, nink Esfa, nink Lemmä Poiga, Kummardame.

85. W. Oh Armas kae tennä. (313.)

Jummala Waim! So Saatmist, Waiwa nink Kaswatamist, Mes meile näütit Sa; Ei moistata kül me Moistus, Ei woi ka, ni, kui Digus, Utsik se eest So tennäda.

2. So kummardame Tolmun, Se eest, mes meije Ufsun Sest ärrä moistame; Habben nink Allandussen, Nink latselikkun Melen, So Silma wega tennäme.

86. W. Meije Jummala Wonaken. (314.)

Wötta So Saatmisse eest, Pühhä Waim! meist Tenno. Anna Sönnakuulmisses Meil ka wastset Armo.

Jummala Armo kutsmisses, Pattatse Pattufäänmisfes.

87. W. Mes Rittus om meil Jösand. (320.)

Oh oppeta meid Nisri Sallausfi, Nink kule se perräst me Pallemissi.

2. Sa näütat meil weel täambä seddä Armo, Kumb Sinno Tawast aije, me eest Surma.

3. Sa heiksit Kristi kullen: — Mul om Janno! — Mink nüüd weel, armas Jeesus! om Sul Janno.

4. Kas Wihhaliste Werre perrä, Jsfand? Ei mitte; Sinna tahhat neide Eöand.

5. Es tahhas Sa, et ütsik kaus ärrä; Sest Sinno Armo Nool lät neide perrä.

6. Sest töstwa Tunnistaja omma Häle: Oh Innimisse, käändke Jesu pole!

7. Teil om se lubba, Wona mannu tulla, Mes Henge Pölw teil eäle wois olla.

8. Ehk olgo Pattu Häüga kohhalt täüdet; Sis om La Süddä Armust siski läüdet.

9. Ke omman Lomun Pattatses om jänu, Mink ommast Wäest ei olle terwes sanu.

10. Mink heitap hendä Jesu Jalgu ette, Kui kolu, se ei sa kül hukka mitte.

11. Kui Kahro saarnane; — saap temmä Wonas. Kui külmi, kui Jeeä; — sis saap Tulle kirres.

12. Kui kolu om, kui Kiwvi, — täl saap Ello, Mink iggawenne Ello antas tälle.

13. Oh opke Jesu Jalgu neäl tundma, Et Lemmä pibdi meije Pattu kandma.

14. Mink kui Täl Woimust sai fig' Pattu üle; And Lemmä Esfämaal meil Woimust jälle.

15. Ja

15. Ja minna, ehk ma kül se man es olle;
Sai siski ka sel Tunnil Armo Ello.

16. Nüüd peap Pat mo Jalgu alla jäma;
Sest Wona Berren woi ma Woimust sama.

17. Ja, mötle ma se Berre Hinna päle, Nink
hoija Jesu Hawun omma Mele;

18. Ei minnul sis kif Ilm, nink temmä Kär-
rä Woi seggäda mo Meeld nink möttid ärrä.

19. Kui armas om üts pästet Südda nättä!
Jo Ilman woime õnsas kittä teddä.

88. W. Dh kittas nüüd eggämees. (321.)

Dh Pattatse, tulge nink kaege Wona, La Sõ-
änd, La hawatu Kehhä, La Kroni. Dh jätke
kif katside Mötlemist mahha, Nink wõtke, kui
latse, kif Hääd Lemmä Käest wasta.

2. Ke henne man otsnu nink löidnu kif Süda,
Woip Jesusse Hawule julgede tulla. Ni peä, kui
kaup me Digus nink Tarkus, Sis tunnep me
terwe Waim Rõmo nink Wirkust.

89. Eski Wiis. (322.)

Ke waiwatu nink koormatu om tääl; Tutgo mo
mannu — se om Jesu Hääl, Laad tahha ma
Armun kostotada; Ke saap mo mannu tulla, Om
wastawõtlif mulle.

90.

Esi Wiis. (323.)

Jesus wöt wasta Pattatsid, Neid, kumma Pat-
tu Koorma Waiwan Ei löwwa Abbi kusti mitt,
Ei Ilma pääli Ei Englisi Taiwan. Kel kitsas
fik se lagja Ilm, Ke hennesel nink lojal Hirm,
Ne, kedda Moses *) ärrä wandnu Nink Pör-
gutte jo kohhalt sundnu; Neil tuwwas neid hääd
Sönnuid: Jesus wöt wasta Pattatsid ::

*) Sädukse perrä.

2. Käl armsamb weel, kui Emma Meel Täl
olli, Taiwast mahha tulla Nink Pattatside Us-
semel Siin kanda essi neide Wallo; Et wöttas
neide Süda tääl Nink neide Nuhtlust henne pääli
Ja neide lunnastusse Hinnas Siin omma Werd
nink Ello annas. Kik Ilm, se om nüüd leppitet.
Ja wöttap wasta Pattatsid ::

3. Nüüd löidwa Lemmä Üsjän siin Käl Rah-
ho waise Hengefesse. Ja ütley: kaddogo fik Piin,
Nüüd jäge minno Armo sisse Sest teije Pattu
tahha ma Mo Werre sissen uppota, Kumb neid
kui Merre illekattap, Mo Waim teid Armo
Te pääli satap, Nink kulutap neid Sönnuid:
Ma wötta wasta Pattatsid ::

4. Oh, kui sa Lemmä Soänd näes, Kumb
Pattatside perrä waidley, Weel sis, kui neil om
Pimmedus, Nink ka, kui Silmä wega kaiblep.
Käl Müütnikkulle rühhip Ja, Zakeo Maja ön-
nista, Ja Lemmä pühhip surest Armust Wet
Maarja

Maarja Maddalena Silmist, Ei arwa Lemmä
Pattu mitt'. Jesus wöt wasta Pattatsid ::

5. Kui armsast kaije Petre päääl, Ehf rasfest
saddanu kül olli. Es te Za ütfindä ni tääl, Kui
Allandussen Ilman elli. Za om iks ütte suggune,
Ni helde, armsa, töisine, Kui olli Ilma päääl
süin Waiwan, Ni om ka Nuwustussen Zaiwan.
Za kutsup figi Koormatuid. Jesus wöt wasta
Pattatsid ::

6. Nüüd tulle, waine Kõhphoto, Oh tulle, tul-
le ni kui ollet, Ehf Koorma kõhhalt litsnu so,
Kui sa ka romaten weel tullet; Woon tullep was-
ta heldeste, Näüt armsat Soänd sinnule; Kül
om so perrä ammo käänu, Ja ootnu, Ünsust
wõtma sinno. Oh tulle, waine Waggel, nüüd;
Jesus wöt wasta Pattatsid ::

7. Oh tõmba meid sis armsaste, So Armule,
oh maggus Jesus! Nink tunnista nüüd figile,
Kui suur om Sinno laste Ünsus, Ke Armo oot-
wa Himmoga, Nink Sinno Werrest elläwa,
Nink kui me tunnem? Henge Häddä, Ei mitte
enne rahhul jäädä, Kui eggäüts woip üteldä:
Mo Jesus wöttap wasta mo ::

Usust Jesusse sisse.

91. W. Mes ollet Sinna armas Jesus. (343.)

Dh Jsand Jesus! kui Sa mul es olles, Nink
kui So Berri minno eest es palles; Kohhes ma
Waine, Häddälinne hendä Sis kül wois käändä?

2. Es tijas, kohhes minnul Murren minnä;
Kes om ni helde, armolik, kui Sinna. Sa jäät
mo ainus lotus siin, sen Ilman, Ni kui ka
Taiwan.

92. Eesti Wiis. (346.)

Mo Silmi kuiwat Weest, Kui mul om Jk.
mist; Hoold kannat minno eest, Surmani hel-
dest. Nink minno Jhho läap lotusfen Hauda,
Et Sinno Jhhul saap Saarnatses sama.

1. Mo Ossa Jsand om! Ni mo Heng üt-
lep; Sa Käest fik mo Dn Nink mu Hä tul-
lep. Ei holi minnake Sis Maast, ehk Taiwast,
Kui minno ennege Jks Lemmä löitas.

3. So Hoolde anna ma Hend, ke mo lonu,
Nink ke ni Armoga Mul Dne tonu: Sa ollet
Berrega Mo hennel ostnu. Et ma wois elläda;
Ollet Sa foolnu.

93. W. Kik mes terve Ma pääl. (356.)

Jesus! ke Sa minno Wölga Massit omma
Berrega, kasse mulle, kallis Pästja! Seddä
Dnaes

Önnes siggida. Nink et Sa ni ollet lödu, Nink mo Pattu Pu paäl kandnu; Te sis minno wabas ka, Et So ommas fohhalt jä.

2. Sinno Berri, Hawa, Nagla, Ribbe Kroon, Rist, Wallo, Wiin, Sinno Risti lödu Jalla, Pästwa figest Häddäst siin, Kaije, Jone, Berre-Higgi, Rif, mes Sulle Waiwa teggi, Sinno Küllemlust nink Haud, Römustap, oh Jesus! meid.

3. Sinna tijat minno Wallo, Minno Waiwa tunnet Sa. Minno sissen muud ei olle, Kui So Surm, ilm jätmata. Minna anna Sulle, Jsand! Minno katski murtu Soänd, Kumb So Berrest ziugutu, Mes Sa Ristin wallanu.

94. W. Kus om mul minna küs. (360.)

Sa ollet ütfinda Mo Rõmu Pohhi ka, Matija, mes mul sanu, Kui minna Sinno nannu, Kui mo Pat wirgu ülles, Nink teggi Soänd halles.

2. Nüüd jä ma Sinnule, Mes Põlw mul eäle; Et ma So Hawun olle Nüüd löidnu Digust jälle; Ma sai nüüd Tähhhe päle, Se Te jääp wallal mulle.

3. Siin om mul Römustust, Ma jä täüs Allandust; Kui Hirm taht päle tükki, Sis rühhi ma, nink kükki So pühhä Külle sissen, Se om mo Taplus Uusun.

95. W. Arm lähüne nüüd. (363.)

D, kunnas ma sa, Mo Särki et ma Voi
Jummala een Nink Jesu een saista, Kui Ta
Mõrsjaken.

2. Ni puhksi ma siin, Suur olli mul Piin,
Enne kui se sai Et Kristusse Digus Mul Sär-
kis ka jäi.

3. Wain olli mul Käen, Et allaste maan,
Mo Berrega koon. Täl olli mo halle; Kui hä
om se Woon!

4. Ta kaije mo sis, Se ussutaw Mees, Mo
Wallo Ta tuus; Ta and mulle Ello; Mes mul
nüüd siin puus?

5. Ma ellä nüüd jo; Woon awwitap mo, Et
Kõõm mulle jääs, Nink mõssep mo Berren Kül
puhtas nink haäs.

6. Suur om se Arm sis, Nink illus mo liisk,
Nink suur minno Kõõm, Et Jeesuse Digus Mo
Keimas nüüd om.

7. Nüüd sündinu om, Mul Keiwid om Käen;
Ma ehita jo; Se Esä nink Poig nink Wain
awwitago!

8. Kui Kohto Päim Käen, Saap Walgusse
een Kül nättäma tõöst, Kuis Berri neid Kei-
wid hois puhtas nink haäs.

96.

Essi Wiis. (372.)

Maggus Pästja! Sinno Armo Ei woi ärrä möttelda, Kui Sa omma Werd nink Surma. Baglal wöttat arwalda.

2. Kui üts furblik Süddä mötlep: Oh, et Poh- hi teda saas! Nink ei olle, ke täl ütlep, Kes neid Hengi tõmbap taas.

3. Nink ta kulep foggomatta, Et se Jesus Kristus om; Oh kuis ligup temmä Süddä, Oh kuis rõõmsas jääp se Waim.

4. Säärne waine lats, kumb mötlep Hendä kohhalt kaddonu, Pattun tännitap nink õiglep; Näep nüüd hendä pästetu.

5. Arm keep Jesu Hawust wälja, Et woip Abba ütelda Nink sest Tunnist sani hendä, Armo latses nimmita:

97. W. So Heng, oh Jesus, tekko mo. (373.)

Mes Jummalal saap meije Käest, Et Ta hend waiwap ni me eest? So Armo wastawöttame, Oh Jesus! nink So tennäme.

98. W. Oh laulkem Süddämeest. (374.)

Se Woon om tappetu Nink Önsus satetu; Ke nüüd siski kolep; Jääp hukka ütfindä, Sest, et ta ärrä põllep, Et Woon Armoga Meid taht lunnasta Omma Werrega.

2. Kui

2. Kui Hengel Berre Woon Hend näitap Risti Puun; Ellap tolu Südda Nink nakkap palama; Sis orsan om kif Hädda; Näep Jumalat, Walget werrewat Poigmeest ollewat.

99.

Sesamma Wiis. (378.)

Uuo olgo Wonale, Ke tulli Ilmale, Tuus siin morro Waisust, Nink kannat päle se Kif meije Pattu Saisust, Kumb Rasseust Lemmä armolist Kandnu meije eest.

2. Se illus Saja Särk, Kui tullep Uuo Järg, Paistap Wona Werrest; Ta Digus, minno Märk, Se Suggu Risti Kannust, Satek Pattatsil, Tullep siin hääs mul, Massap Taiwan kül.

100.

W. Ma kae üles Mäele. (380.)

So Rahwal, Jesus! anna Sen Uusun elläda, Kumb tedda Död nink Päiwa Woip ainult onnista. So Berri nink So Surm Se Uusu Pohhi om; Seperräst las meid puuwa So kül len meije In!

2. So Kannatus meid saatko Woon! Sammust Sammuni, So Risti Rojo paistko Mei Soämen allasi. Se hoijap meid sis tööst Rig Riufatusse eest, Nink meije Saja Särki Puh tas So Päiwani.

Pattu Andisandmisfest.

101. Essi Wiis. (381.)

Arm üts maggus Sõnna om, Maggus Hölli
neide Hengin, Kumma Murren, Arrarikmist
tundwa nüüd, Nink fik Süüd, Kumma sissen
nemina olnu, Enne, kui neid Jesus kutsnu Om-
ma Armo Nifile.

2. Arm, kui suur Sa ollet tööst Neil, ke Pat-
tatses hend tundwa, Armo otswa; Neide ainus Hen-
ge Rõõm Jesus om; Sesi ke Lemma mannu tulnu,
Omma Lemma Armo tundnu. Basta Wõttap Pat-
tatsid.

3. Kik Ea Rahwas tunnistap, Et, kui me
hend tutta sanu, Tunnistanu: Woon! täus Pat-
tu olle ma, Pimme ka; Seddamaid sai Eho meile,
Nink ka Digus antus jälle, Et nüüd õnsa olleme.

102. W. Nüüd paistap meile kau. (382.)

Oh jääs se Arm mul wastne fest, Kumb Jesu
Usjutawusfest, Mo Rõõmus mul sai tutta. Kui
palsi, üttel mulle Ea: So Esitust nink Süda
ka, Ma olle matnu Hauda. Mes ma Nüüd
ka, So eest kandnu, Nink sul saatnu, Loop
sul Eho; Pat om andis antu sulle.

103. W. Kui illus Jesu Wõrsja om. (393.)

D meije fige armsamb Pá! So sisse meije us-
sume; Neil näüta Naglu Ussemist, Et wallisic
E
meib

meid iggawest, Ja ommast lahki kistu Kullest ka Meid wälja, läbbi, sisse juhata.

2. Se om üts Usfi Imme täus, Kumb ees-
mält latsil ferge näüs; Ja perräst saap kül Mih-
hele Sest usku ammat Surmani, Se om se
üllemb Tarkus Taiwan ka, Sest peap wäifest Kar-
ja tuttama.

3. Ni kawwa, kui weel Nahwast om, Nink
Jesus neide Pästja Maan; Jaap se sest Armo Op-
pusfest Se A nink D ka iggawest; Nink et se
om se Tarkus tötteste, Kik teije Tötte Tundja ti-
jäte.

4. Kui üts om ommast Melest hä Nink lat-
fest sani laitmata, Ei tija lihast, Werrest weel,
Ei ka, mes Ahnus, torre Meel, Woip essi ki-
gin henda awwita; Om siski waine, sögge, för-
wuta.

5. Kui keäke näep Walge man, Et temma
Ello kurri om, Ja wöttap mitma Wisiga Hend
essi Pattust parranda; Se saap kül wäljaspiddi
Waggaust; Ei osta siski Jesu lunnastust.

6. Ent kui üts waine Pattu loom, Re kaddo-
nu nink hukkan om, Sest Pattu Unnest ärränep,
Om haige, oigap, tännitap; Ei köhta henda siski
awwita, Se mannu tullep Dnnisleggija.

7. Kuis Kässä käüp? — oh kurri om; Ma
olle omman Werren maan; Sis üt:ep Henge
Söbber: — Poig! Ma anna sülle andis kif,
Mo

Mo päle kae, ussu, tösse nüüd, Ja rõõmsas,
katta henda, jõe siit.

8. Heng wastset Waimo saap nink teep, Mes
Jesus kässep, ja Uff näep; Näep Wona, Wai-
mo Silmiga, Om Temma Wäkke tundnu ka;
Heng tösssep näggematta Särkiga, Om tutwa sed-
damaid se Wonaga.

9. Se Wäggi, Häbbi, Allandus, Ne sawa
ni ühhendetus, Kui Bellitse, sis Soämen, Ei
lahku ennamb üttest siin, Ei ja ka ennamb mah-
ha, mes hä om, Sest neide Tõ om iggawenne
Dn.

10. Heng kästas enne hengäda, Heng toita,
sis Tõõb tallita, Sesamma Ussu Wäega Woip
Heng fik häste tallita. Heng teep sis omma Tõõb,
nink unnetap, Kui tettu om, et täl sest Palka
saap.

11. Ent kui Heng ommast Armo-Tõõst Ka
wahhest essi rõõmsas jääs; Sis nakkap pühhä Häb-
bi täl Ni mitto Wikku näütma weel; Et tem-
ma tennap kohhalt Jummalat, Kui muud ei näe,
kui Önnisteggijat.

12. Nink nida saisap usklik Meel Jks ütfinda
se Armo pääl, Ja mötlep D nink Päiwa ka Põig-
mihhe Armun elläda, Ke tedda Surmast ärra päst-
nu om, Nink Auwo Kroni saatnu üllewän.

104. W. Maggus Pästja sinno Armo. (395.)

Dh se Murre Jesu perra, Kumba La Waim
fatap meil, Kurbastap meid mönne Päiwa, Mön-
ne Död ninf Tundi tääl.

2. Sest se ülle Silma joostwa: Kus ma löw-
wa Jesufest? Minno Heng ninf Südda ihkwa:
Dh et La mul ommas jääs!

3. Seddamaid Woon näütap henda Wallal tet-
tu Külleaga. Täl om Janno, umbre wötta Meije
Hengi Armoga.

4. Sis läap Heng se Käe sisse, Kumb om läb-
bi kaiwefu; Armsamb om ta Täl fest esfi, Et
ni kallist ostetu.

5. Ninf kui Pattu Andisandmist Pallep; —
antas temmäle, Ninf Woon annap henda Ar-
must, Tälle Sobras päle se.

105. W. Dh oppeta meid Risti Salla. (396.)

Rust Rööm ninf Uuw meil waisil Ilman tuelles,
Kui Wonaken me Rööm ninf Uuw es olles.

2. Mes ommist Asjust woisime kül löida, Mes
Temma öige Rohhto een wois saista.

3. Kes om ni hä, ni weata ninf rikkas, Et Jum-
mala een temma Asfi massas.

4. Kes eäle om Jesu Riki nännu, Kui se, fe
Hawu Usse läbbi lännu.

5. Üts waine Pattane, fel hennest Häbbi, Saap
Jesu latfes Temma Berre läbbi.

6. Meil

6. Meil tedä om, et Engli römuftawa, Kui
Pattast Jesu mannu rühkwat näewa.
7. Ehk ta kül kätte Möttega hend waiwap; Ent
siski Werre Armo perrä ihkap;
8. Se ülle Taiwan om suur Rõmo Hölli, Nink
Kittus laultas Armo Kunningalle.
9. Ent Heng, ke Jesu Armo weel ei moista, Om
eesmält siski Kurbussen weel nätta.
10. Et ka taad Rõmu, kumba ta jo maitfap Täl
tulla, pelglikkult weel wasta wõttap.
11. Täl siski Tõomeel jääp, nink Ilma Usja,
Nink lust täl ennämb midbake ei massa.
12. Ta Armun tahhame sis rõõmsa olla; Se
woip me Hengel Siggidusses tulla.
13. Ta Warrast sawa meije Henge Toitust, Nink
Temma kallist Hawust wastset Rõhkust.
14. Kui meil nüüd figest fest om Ossa sanu,
Nink Jesu Berri meije Soänd kastnu;
15. Sis heikame häälel ka muud Rahwast,
Et neil ka Ossa saas fest Surest Armust.
16. Ne Mõtte eggäst Pattatfest meil omma: Se
Heng saap ka weel Armo latfes sama.
17. Alles täl ennege Arm Jesu Hawust, Kül
temmäst pea ennämb saas, kui minnust.
18. Sest, ehk kül Armun meije Südda rõmus,
Siski me Silmi een om iks me Waisus.
19. Jo eembälle Arm meid siin weel saap saat-
ma, Jo ennämb same Tenno Tälle laulma.

106. W. So heng, o Jesus, tekko mo. (399.)

Kristusse Berre Digus om Mo Ehte, Auwo Särk
nink Rööm; Sega ma tahha saista ka, Kui Jum-
malalle Laiwa lä.

2. Ma ussu Jesu sisse tääl, Ke ussup ei sa
Kohto sääl; Sest et ma Pattust pästetu, Nink
minno Wölg om tassa jo.

3. Sest Kristin om mo Wölla Täht Jesusse
Berrest kistotet. Neist Nagglust, mist Woon ha-
watu, Om wanna Säduš rikkotu.

4. Se pühha nink ilm süta Woon, Kumb ko-
li mörro Kristi Puun Mo Pattu nink mo Häb-
dä eest, Om minno Isand Jesus Krist.

5. Ma ussu, Lemma Berri om, Se kige
kallimb Hä nink Rööm, Ja Laiwa Barra Täw-
weus, Nink massap Taiwan iggäwes.

6. Se perräst Jesu Berri om Siin nink
sääl minno ainus Rööm. Ma lota Ellun Sur-
man ka Se Berre päle ütfinda.

7. Eht Wona Armust ellä ma, Ja Tenistus-
sen weata, Kif Kurja wära päleke, Ja Pattu
Surmani ei te.

8. Ent siski, kui ma Laiwa sa, Ei Wag-
gaust ma nimmita, Enge, et ma kui Pattane,
Sa Berre läbbi Laiwate.

9. Sääl laulap Abram Bonale, Nink kif
ne pühha Hengeke; Kui Ramat tettas wallale,
Sis nättas, et ka Pattatse.

10. Kui nakkatas mult küsima: Mes teit sa Ma pääl? kosta ma: Ma tennä omma Isandad, Kui jousi, tei ma rõõmsast hääb.

11. Ja, et ma tefi, et fik Pat Om Jesu Berren uppotet, Nink nüüd jo Woimus minno Käen; Sis olli rõõmsa hennesen.

12. Kui Himmo tulli; teensi ma, Et minno es woi sundida; Ma ütli Wihhal, Kõrkusfel: Se eest poi Isand Kristi pääl.

13. Es taple ma johē neidega, Üts lühhemb Nouw mul olli ka: Ma kaibsi sebda Wonale; Sis pääsi ma neist wallale.

14. Se õnnis Rahwas saap sis kül Suurt Rõmu moga tundma sääl, Nink Jesust kitma lõpmatta; Ka minna laula neidega:

15. Kik Uuw nüüd olgo Wonale, Et Temma me eest tuppeti, Nink kaut Pattu iggawes, Ja teggi Jummalal meid hääs.

16. Mi kawwa, kui ma Ilman weel Siin ellä, om mo terwe Meel, Taad Armo, kumba Berrega Meil Jesus saatnu, kuluta.

17. O Jesus olle kittetu, Et Innimiseses sindinu, Nink iggawetse Hinnaga Mo ostnu, nink Ma Ilma ka.

18. Meid awwita nüüd kuluta, Nink Hawwast wälja tõmmada, Ke Armo söwwap hennele So Berrest, kui üts Pattane.

19. Sa Uuwo Isand, Jesus Krist, Sa Jum-

mala Poig iggawest, Kif Ilma päle hallesta, So
Dinmatid kif önnista.

20. So Hawust tahha tutta ma, Et wallistie
mo Armoga, Sääł furusta so Digusjen Nink
Sinno Werre Särki seen.

107. B. Maggus Pästia, Sinno Armo. (402.)
Törrest; Pattane ma olle, Iomust Jesu Wainla-
ne, Könuelege ikkes mulle Waiste Sobrast, Wel-
litse!

2. Muust ei tahha minna kuulda, Kui mo Ön-
nisteggijast, Ke Werd walli nink wöt koolda,
Saat mul jäädwat lunnastust.

3. Olgo tundminne ehk Oppus, Olgo pühha
Ello ka, Kif Hä, mes sin eäl kulus, Ei woi
minno römusta.

4. Ei muust, kui mo Jesu Armust, Temma
Werrest ütfinda, Om mul Pattu Baglal Digust,
Önnistus nink kif mu Hä.

108. B. Nüüd pühha Waimo palleme. (405.)
Mes Soänd täitap sin Römuga, Mes Henge wai-
tistap ütfinda, Nink mes meije ikkes Peame tund-
ma, Om se, et wöitit meld leppitada So Wer-
rega.

109. B. Nüüd pühha Waimo palleme. (405.)
Kui meil weel olles tetta middäge, Iggawes huf-
fan me ollesse; Oh Pästmissie Önsus! Et nüüd ei
waja,

waja, Hend essi Hädda seest arwitada; Se eest om Woon.

2. Mes Wona Berri meil teggi jo! Ea Hi-gussega olleme kattetu. Mes me ikkes otsnu; Es löwra siski; Olleme nüüd Sinno Hawun löidnu, Sa Dhvri. Woon!

3. Sa ärra wäärdsit; se tulsep meil Nüüd hääs — sest anname Kittust Sul. Tenno Jum-malalle! So Omma jäme Siin nink sääl, kun me So nätta same. Halleluja!

IIO. B. Nüüd pühha Waimo palleme. (89.)

Jo suremb So Andisandminne, Jo ennämb Sin-no armastame. Sinna ollet paljo Meil andis-andnu; Se perräst om meil ni suur Arm jänu So wasta, Woon!

Edäme ärra Andmissfest Jesussele.

III. B. Kes Jummalat ni lassep. (411.)

Dh wötta mes Sa minnust pürowat, Mo So-änd, armas Jesus! nüüd, Kumba Sa essi su-res arwat, Nink Waiwaga taad lunnastit. Ma-anna Sulle rõõmsaste; Sa ostit tedda hennele.

2. Kel es ma Soänd annas ennämb, Kui sel, ke omma annap mul, Ke minno Hengel lige par-remb, Ke Surmani mo armast tääl; Ei muile anna minna ka Mo Soänd, kui Sul ütfinda.

II2. Essi Wiis. (417.)

Sel Berre Wonal, Kumb minno Häddä eest Käl
Hawu hennel, Ja Surma saatnu tööst, Sel Wör-
stil, Ke ni Wallo tundnu, Kui Pat Za Soänd om
läbbi zungnu.

2. Sel anna minna Hend täamba jälleke, Kui
Berre Hinna, Nink Kisti ommane. Za tekko
moga, mes Täl tutta, Za wotko mult, mes Za ei
woi nätta.

3. Käl om mul Nörkust, Mo Pästjä tijäp käl;
Wikku nink Pudust Om wäega paljo mul; Mo
förge Preester peap joudma Nink käl mo Hawu kin-
ni keitma.

4. Mo Wikku mössep Za omma Berrega, Kumb
Küllest jusep Mul hääs ilm löpmatta, Se om nüüd
allasi Za Mötte, Meid Hengi puhtas nink selges
tettä.

5. Oh kallist Armo! Kui mötley minno Meel,
Et Sa mo Pörmo So mannu kutsnu weel, Nink
mo ni helbest Pattust haardnu, Ja et So Berri
mo Soänd wäardnu.

6. Sis Südda wajup Nink om ni Immet täüs.
Et Moistus kaup; Ma mötle jälle sis: Kuis woit
meid nida armastada? Ke Sinno wötnu ni kurbastada.

7. So Silm om minnust Hoold kandnu tääm-
bäni, Ma olle Sinnust Käl sanu rohkede; Se
Arm om tööst ilmarwamatta, Kel ei sa tutta, ei us-
su sedda.

8. Ma,

8. Ma, nink mo Südda Sul jägo foggona;
 Kik minno Hädda, Waiwa nink Walloga. Mo
 Himmo jääp ifs, Sinno kitta, Nink latselikkult
 So päle kaija.

113. W. Önnista meid :: Jesus. (425.)

Armas Jesus :: Meije Karjus Sa! Esfinu fik ::
 Sinnust olim' ka; Dige Te pääl saatsit jäl, Nink
 meid juhhatat se pääl Sinno Jälgi :: Perrä käw-
 wä nüüd.

2. Oypa käüma :: Ni kui käüsit Sa, Nink
 meil tetta :: Ni kui teijet Sa. Kik me Sõnna,
 Teggoga lass meid Sinno römusta; Et me sa-
 me Nink ifs jäme, Woon! So saarnatses.

114. W. O Pä täüs Werd nink Joni. (875.)

Ma olle Jesust pandnu Mo Sõamette hääst, Re
 omma Werd om andnu Mo waise Wagla eest; Mo
 sega ärrä pästa Pattust nink Kurratist. Kas Arm
 woip suremb olla Siin Ma pääl iggäwes?

2. Amen! nüüd teme Otsa, O Isand! pal-
 wele; So Berre läbbi wötta Meid fohhalt hen-
 nele; Sis om meil fik siin Ilman, Mes meid jo
 römustap. Se Ön, So nättä Taiman, Meil töt-
 teste ka saap.

115. W. Sa Pattaste Armastaja. (1356.)

So Kätte wötta wastsest mo, Kust middäge ei sat-
ta, Ke mitto wallal pästnu jo, Nint saatnu läbbi
Ilma. Nint ärrä lasse iggäwel Mo Henge Sinno
Hölmast, Ja hallesta iks minno pääl; Te sedda
selgest Armust.

116. W. So Heng, o Jesus, tekko mo. (1457.)

So Werd ma olle masnu Sul; Sis wötta mo nüüd
hennesel, Römus ehk Murren, armas Woon! Ma
tahhas küll, et Sul saas Rööm.

Henge Ühhendamissfest Kristussega.

117. W. Oh wötkem Jummalat. (432.)

Jesus, mo Henge Rööm! Ei olle Sinno saarnast;
Ni om ka Sinno Arm, Se suremb figist Armust.
Mo parremb Söbber tööst, Ke iks mo mannu jääp,
Wöttap mo Söämest, Mes minno kurbastap.

2. Mul säärne Söbber om! Kui hä La Unde
omma! Kumbega Lemma mo Laht ikkes kostu-
tada. Mes ma sest tija weel, Om ülli armas jo;
Weel ennämb näe ma sääl, Kui Lemma mannu sa.

118. W. Woon, Woon o Woon! (440.)

Heng, Jhho, Waim :: So perrält om, Jägo
ka ni, Et Ilman :: kohheke So mant, o Wallo
Mees!

Mees! Mo Meel ärrä es lääs, Es lääs; Enge
 et mul Eggäl Lunnil Jääs Mele seen, Ja So-
 ämen, Woon, Berre Lunnastus, Nink Kristi
 Roggodus.

119. W. Sel Berre Wonal. (442.)

Mo Armastaja! Ma olle Sinnoga ües Walm
 nink Südda. Mul Dnnes ollit Sa Siin Ilman
 Häddan, Surma Waiwan; Se massap minnul
 küll siin nink Taiwan.

2. So Heng käüp armsast Jks ümbre minnoga;
 Ma tennä röömsast Nink palle se man ka: Olle mo
 Karjus, tääl, nink anna, Et ma So Häälid ikkes
 tähhel panne.

120. W. Arm lähüne nüüd. (443.)

Ües Palwe om mul: Oh et minna tääl So
 Rahwaga siin Wois olla nink jäda ifs Ossaus-
 sen!

2. Heng Jhkamist täüs, Et mul se Dn saas;
 Et muust minkist ma, Kui Jesusse Hawust, hend
 ifs römusta.

3. Et ilm kästmata Nink hämelega Jääs
 Maddalussen, Nink wäikene Melen, ni kui Tol-
 mofen.

4. Oh et mo Meel tääl Lääs ainult se pääl,
 Et Heng, Jhho ka So terwelt, mo Pästja! wois
 ifs römusta.

5. Mo

5. Mo Ossaus ka Sinno Rahwaga, Mes wallie-
sid Sul So Rõmus siin Ilman, Se om kallis mul.

6. Mi saije ma So Julikmisses jo; Sa an-
nit mul Suud; Et Rahho nink Dnsus mo Hengel
om nüüd.

7. So Jummalik Arm, Mo Häbbi se man,
Täüt mo Henge ni, Et Südda sest palli nink el-
läwäs sai.

8. Ma armasta kül So, siski jääp mul Suur
Pudus se man: Oh pallas mo Südda So perrä
Armun!

9. Mo Lunnastaja! Oh anna et ma Ilm jät-
mata jääs So man, nink mo Südda so Külleii
iks poos.

121. W. Ma kae illes mäele. (444.)

Oh kirke Kässi tõsten Nink Suga Jummalat,
Ke Jesu Hawu paisten Nakkat nink löppetat. Tä
sai Innimisses Nink meije saarnatses, Nink tah-
hap üttes Waimus Meid tetta hennega.

122. W. Mo Soänd anna tigest wäest. (445.)

O Jesus! mes suur Arm om se, Kui meije Sin-
noga Siin ühhendetu olleme Henge nink Jhhoga.

2. So Rahwa loja ollet Sa, So Kae Tõ olle-
me, So Käest om meije Dnsus ka, So sissen
elläme.

3. Kui meil me ühha rasses läap, Nink tem-
mä

ma Nõrkus ka; Sis meid se sissen rõmustap, Et
 ühhan ollit Sa.

123. W. Müüd pühha Waino palleme. (446.)

So liggi tullek, o Jesus Krist! Satap meil
 Rahho nink Rõmustust, Nink So Armo Palge
 Teep meid ni õnsas, Et heng nink Jhho sest
 sawa rõõmsas, Nink tennäwa.

2. Ehk ihholikkult me kül ei näe So heldet
 Palget täus Armoke; Siski Heng woip Sinno
 Jo nida tutta, Nink Sa woit henda ka tutwalt
 näüta, Näggematta.

3. Ke Död nink Päiwa iks himmustas Et
 Sinno tutta nink maitsa saas; Se wois sedda
 Dnne Jätmatta fitta; Ja Heng nink Jhho iks
 ütlep sedda: Kes om, kui Sa!

4. Sa ollet iollik, kannatalik, Nink annat
 ikkes meil andis fik, Süttitat me Wikku, Dn-
 nistat, läütat Meid Armun, nink hend kui Sõb-
 ber näütat Me Hengile.

5. Dh anna meil eggä Päiw armolist So kal-
 list Dnneft iks Ossauf, Nink lass meije Hengi
 Ehk Häddäst aija, Ehk Armo perräst, So perrä
 kaija, Jlmjätmatta.

6. Kui meil om Jkmist, sis waikista Meid
 Einno Koolmissse Palgega: Taad lass meile ikkes
 Silmi een saista, Nink, et Sa meije seen ellät,
 paista Ni tutwalt ka.

7. Üks

7. Üts lasselik Südda, nink maddal Meel, Ogo me Ehte siin eggäl Luul. Sinno Werre labbi Hoija meil sedda, — Kui meil om Römu, ehk kui meil Hädda, — Jks allale.

8. Sis jääp meil se man, kui lassile Hämeel, funni läme Taimatte. Ehk ka meil kül wahhest Om Wessi Silmin; Kui Südda ennege woip So Küllen Heng waikista.

9. Künita meile So werri Kät, Kumb meil jo tennu ni paljo Hääd, Et me häbbelikkult Nink Silmä Wega Siin jäme saisma nink se eest wäega So tennäme.

10. So walge Huulde Su andminne Iäitap me Söämib Sinnule. Kui meid Sinno Werri Kas-
tap, sis sawa Meije Heng, Jhho, Waim, Meel nink Mötte So saarnatses.

I24. W. O fige pühhämb puhtamb Jesus. (448.)
Lass So Söbrust mo iks nätta, Kui mul siin Usja rasses läwa Nink minno Söänd waiwawa; Oh sis lass mo ikkes tutta, Et Sa mo fige illemb Barra Siin Ma pääl, nink sääl otsata. Oh Jesus! anna mul, Et minno Heng nink Meel Sinno perrä Jks himmustas, Nink ma kui lass Jks Sinno Armo Hölma jääs.

I25. W. Mes ollet Sinna armas. (449.)
So helde Armo Palge paistko meile, Kui Päiwal, ni ka Döl, nink andko meile So Armo
Mag.

Maggusust iks selgest tutta, Meid kostotada.

2. Et meid So kallis Rahho ümbre wöttap,
Ihho nink Heng So Tenistussten ellap, Et me
kui Kost lile ülle käime, So man iks jäme.

126. W. Mo Söänd anna tigest Wäest. (452.)

Jesusse Silmä Weest om tääl Me päiwlik Mäl-
letus, Kunki me üts förd Rottun sääl, Kun
Laiwa Koggodus.

2. Mes Jesu Ello olli siin Muud, kui Surm
eggä Päiw? Wäest sai Läl Waimust Joud nink
Rööm, Wäest tulli jälle Waiw.

3. Kui Ilman peäp keäke Ikma nink leina-
ma; Sis Jesu Waiw om temmäle, Römus,
Eenfojus ka.

4. Ei olle meile midäke Ni Waiwas Ilma
pää, Ni mörru Hengel, Ihhule, Kui Pat,
kumb meil om weel.

5. Kui pühhä Waim meil awwaldap, Mes
melje perrinu, Et Südda Kurja himmustap,
Heng ärrä rikkotu.

6. Kuis jooskwa sis me Pöske pääl Ne Sil-
ma Wisfara! Kui sis es tulles meile tääl Rah-
ho Kulutaja.

7. Nink näütas Pibli Ramatust, Mes Söänd
römustap; Et Jesus Pattu Hukkatust Kannap
nink häetap.

8. Sis ikkes henda kolus tööst Üts pehme Hen-
geken;

gefen; Ent kui ta kaep Wallo Meest; Om Rah-
ho Söämen.

9. Ent kel se armas Wonaken, Om Söbber,
Seltsi Mees; Sel om se öige Henge Du; Se
lät ka Jhhul hääs.

10. Kui sure Pühhä Rööm om se; Kui Lem-
mä tunnistap; Et Lemmä Omma olleme, Meil
Lemmä Rahho saap.

11. Se man se waine Pattane La perrä ik-
kep tääl, Ni kui La Armust essike Om ikna
Jlma pääl. *)

*) Jan. Ev. II, 35. 36.

12. Me Silmä jooskwa otsata Jesusse perrä
siin, Senni, kui Lemmä, Hawuga Saisap me
Silmi een. *)

*) Hebr. 9, 28.

127. Essi Wiis. (453.)

Me kaeme ülles mäele, Nink meije Jesuken
Lööst kaep meije päle Nink saisap meije een.
Silm enne finni om, Sa meije ainus Rööm!
Sest meije Süüdda tunnep So liggi ollemist.

128. W. Mo Söänd anna tigest Wäest. (455.)

Me Hengi lass So Hengega Jks olla ütten
foon; Sis me siin kääme Sinnoga Rõmun nink
Önsussen.

129. W. So Heng, o Jesus, tekko mo. (457.)

Chf meije Jhho Silmiga Ei woi küil Sinno
kaeda, Siski saap meile Armo küil So Nägge-
misse Ussemel.

2. Kui terwitat, sis kuleme, So Su and-
missi tunneme, Waimun me Sinno näeme Nink
Sinno Hawu maitfame.

130. W. Müüd olgo ikkes iggäwes. (206.)

Ma kitta Sinno Söämest Nink tenna Silma
Wega, Et wallitsid iks särätsid Ümbre käämis-
ses Soga, Kui ma nink Maarja olleme; Me
olleme küil Pattatse, Ent siski Sinno Dmma.

2. Oh kui hä luggu Waisel om, Kui Sinno
Hawu tunnep, So Werrega iks fastet om Eg-
ga Päiwa nink Tunni; Nink jääp Sul liggi allasi
Hommungust ammat Dseni; Se satap önsat El-
lo.

3. Kui Lemmä Sakramentin ka Heng essi
meile jaggap, Nink omma kalli Werrega Meid
kostatap nink jotap; Sis meije Önnisteggija Meil
Usfun ilm näggematta, Om ütlematta liggi.

Rahhust nink Rõomust pühhan Waimun.

131. Essi Wiis. (461.)

Roggodus! Jesandan Sinno Rõõm olgo; Ta
tulley sinno man; Se perräst jägo So Südda
Dotmissen Ta Armo päle; So Sõbber tulley
siin, Loop Rahho sulle.

132. Essi Wiis. (465.)

Ma henga sis So Hõlman, armas Jesus!
Sa peat minno Rahho ollema, Ma mähhi hend
So Armo sisse ka, So Hallestus om minno ainus
Ello; Nink sest, et minno Henge Sõbber ollet
Sa; Mo Waim woip Sinno Rahhun hengäda.

133. Essi Wiis. (472.)

Nüüd om mo Waim Mo Jesu Hawun julge;
Sest Arm nink Rõõm käüp saäl kui waiklik Tuul.
Ma lä nink jä Jks omma Jesu Kõlge, Sest
saäl om hä nink selge Rahho mul. Ma istu Je-
su Hawun Hääl meel ni kui Warjun Nink
toita henda saäl. Ma olle waik, ka Pitse Ilma
Hirmun, Nink henga ni So Rahho Siwu al.

134. W. Räggematta Põijoten. (476.)

Pattust, Pattu Palkast ka Olle minna wabbas
sanu. Minno Himmo Wõt mo Jesus Armust
mul Wasta kül. Nüüd ma olle Armo sanu;

Oh et ma wois sedda hoida, Mes Ta Armust andnu mul.

2. Se werrine Wallo Mees, Ke hend moga kofko feütap; Sedda wõttap Mo Meel ümbre, Himmoga, Armoga. Minno Meel, se immerel-
lep, Lemmä Armo ülle mõtlep, Minno Südda pallap ka.

3. Tenno Sulle, kallis Pää! Et mo Pelglikko nink Nõrka Wõttit wasta. Lunnastaja ollet Sa, Pääsija ka. Nink, et ma So laste Seltsi Was-
ta woeti, om essi ütlematta armas mul.

4. Olles mul läüdetu Keel, Sinno Armo Im-
met kitta, Olles tutta, Kuis ma Sul, Karjus nink Woon! Olle siin Sinno Waiwa Palkas
sanu Nink kui Sa mo Henge wõtnu, läbbi Sinno Werre He.

5. Silmä, andke Sõunul maad, Eht kül nõrk, siski ei minna Woi wait olla; Kui es
tahhas ütsik tääl Jлма päääl Werre Armust tun-
nistada, Saas ma Waine Kittust anda Min-
no Jeesusel se eest.

6. Ürge immerellege, Önnis Jesu Rahwakõ-
ne! Et ma ikke; Kui Ta latxil sünnip ka,
Saisa ma; Armo Pissarit ma ikke, Se ei kela
Rõmu mitte, Jesu Armo ülle, mul.

7. Awwitage Wellitse! Meije armsat, meije
tarka Jeesust kitta. Et ma Sinno Külge jä,
Kallis Pää! Kige minno Ello Uja, Saat Sa
minno awwitama, Senni kui ma läbbi sa.

8. Näggematta Põijoken! Minna ei woi Sin-
no mitte Melest jättä, Runni ma So üts förd
sa Näggema; Tahha minna wässimatta Sin-
no Surma kulumada. Taiwan om Hengusse Paik.

135. Essi Wiis. (—1142.)

Oh et So hawatu Käega Sa wõttas õnnista
Meid Sinno Rahhoga Üllewäst Armoga.

Jummala Laste õnnelikkust Saisussest.

136. Essi Wiis. (486.)

Kui illus om, Täl lambakeses sada, Nink Tem-
mä armsan Hõlman hengada. Ei olle suremb Hã
siin Ilman eäl lõida, Kui Wonal perrã kãwwa
liikmata. Mes terwe Ilm ei anna siin, Saap
Temmã lambaken Karjusse Heldussen.

2. Siin om se kige maggusamb Sõõt lõida,
Siin saap üts pühhas Lätte awatus, Ei woi
üts Silm kif sedda Armo nõtta, Kumba siin
rohkest Südda maitsep sis. Siin saap meil Ello
jaetus, Kumb lõpmata ifs jääp, Karjussest an-
tus saap.

3. Kes ellada, häid Päiwi nõtta tahhap, Se
hoidko hend Karjusse Keppi man; Sãäl Karjus
tedda maggusaste toitap, Kui Ilm tãl enne Mõr-
ru andnu om. Siin ei pu Hãäst meil iggãwel;
Sest et Karjusse Kãest Kif Warra tullep tõõst.

137. W. Kui illus Jesu Mõrjsja om. (488.)
 Mul ennamb, kui tik Ilma Ma, Ollet, mo
 armisamb Sõbber, Sa, Mo walge, werrew Põi-
 joken, Jks jaädwa Paasja Wonaken, Mo ainus
 Täht, mo Ehte, Auwo Kroon, Mo Warjo Paik,
 mo iggäwenne Dn.

138. W. Sa Pattaste Armastaja. (489.)
 Se Arm om ütlematta tööst, Se Digus arwa-
 matta, Me waište Baglakeste eest, Ke ülli
 wäega halwa, Ent siski Jesu Werre Wäest,
 Pattu Süüst wabbas tettu, Nink iggäwetses Dn-
 susses Lemmäga ühhendetu.

139. W. Mo Südda walwa jälle. (490.)
 Kui latse rõõmsa omma Nink õnsast sigginewa,
 Iäbbi se Wonakesse Armo nink Raemisse.

2. Ja Walwan henda toitwa Senni kui Kod-
 do läwa, Et näewa, mes siin uskuu, Kel nem-
 ma henda andnu.

3. Sen lotussen sis omma Ja lunnastetu
 rõõmsa, Dotwa se Düne päle, Ja man iggäwes
 olla.

4. Ni läap se Ello Hädda Ka õige hõlpsast
 möda, Kõl woip üts õnnis Südda Laad pea
 unnetada.

5. Me kõrge Preester tulgo, Meid Armun
 ümbre wõtko; Lemmast saap Hengel, Jhul,
 Rõõm eggäl Silmapilkul.

6. Se man jääp meise Südda Nüüd saisma.
Meel nink Mõtte Om ni, kui me jo Taiwan
Ollesse Lemmä Hõlman.

7. Ta Rahho Soåmen maitfen, Tahhame,
mes sen waisen Ellun, mell rasse, matta Jesus-
se Soåmette.

140. B. Kus om mul minnä kül. (492.)

Tõõst, se om selge mul, Et Õnnisteggijal Ma
Iatsest sani olli; Sest minna sedda tusi, Kui
mitto Ajastaiga Mo Soånd tõmmas Lemma.

2. Ma tija kindmast ka, Et minno Heng ei
sa Siin lahhutetus Lemmast, Ehk kistus Lem-
mä Hõlmast, Ei Nuwo, ei ka Häbbi, Ehk
muide Asju läbbi.

141. B. Minno Waisus om ilm arw. (404.)

Es mo Südda kül täüs Tennämisse Peäs jäma
iggawes: Milles Jummal tulli lihha sisse? Süb-
da kostap: minno eest. O mo Pästja! Ehk Sa
kül kif Ilma Pästie, siski kaewa mo Silma
So pääl; õtse ni, kui Sa Minno olles ütfinda.

2. Kui ma nüüd siin ütfinda foon olle Min-
no Henge Sobraga, Tunne, et ma Lemmä per-
rält olle; Sis kui Taiwan olle ma, Nink kif
Waiw, kif Pelg nink Murre lõppep, Ehk kül
Häbbi minnust mulle tullep, Waikistat mo Kur-
bust Sa So man Ollemisfega.

3. Nink

3. Nink kui minno Südda se pääl mötlep, Et
 La essi Innimen, Ke kif minno luliikmissi kan-
 nap — Oh kui suur om kül se Õn! — Sis
 ma kae omma Jhho päle, Kui La omma olles,
 jõwwa tälle, Et ta saas nink ikkes jääs Jesu
 Jhho saarnatfes.

I42. W. Oh kige pühhamb puhtamb Jes. (513.)
 Jesus! ke Sa meile saatnu, Kui Risti kül-
 len me eest ponu, Lunnastust, Diguft, Kostotust;
 Sinno lamba, ke So tundwa Nink ommas Kar-
 jusfes So kutswa, Ne ootwa Sinno Õnnistust.
 O Õnnistaja Sa! Tulle meid õnnista, Tulle,
 Tulle, Me otame Nink palleme: Oh õnnista
 meid Sinnule.

2. Kige Õnnistusfe lätte, Meid õnnista weel
 eddispäide, Ni kui Sul Mele perrä om. Rif-
 kotu olleme lomust, Ei jõwwa middäke hääst Te-
 ust, Enne kui Sa meid arrätit. So Wäggi
 om, kumb toop, Nink meije sissen loop Wast-
 fet Ello. Ei jõwwa me Siin middäke; So
 Surma päle lotame.

3. Oh et meije Südda Ilman Jks hengäs
 Sinno Armo Hölman; Sa armastit meid ammo
 jo. Armust ollet Sa meid otsnu Nink Ristin me
 eest arrakoolnu; Kes Helbussen om ülle So? Me
 tahhame sis ka So Soämeft armasta; Ent, oh
 läuta Me Soänd ni, Et allasi So perrä pallas
 otsani.

143. W. Nüüd olgo itkes iggäwee. (277.)

Jesanda Arm ninē Hallestus Teep mul mo Ello armsas; Sest, et mul Ma pääal Kostotus Jks saap Jesanda Majast. So Rahwa man nüüd olle ma, Nink kui ma üts kõrd Roddo lä, Kristuse man ma olle.

144. W. Jesus, ke mo lotus om. (387.)

Kui ma omma Õnsust sa üts kõrd õigest maitsa sama, Kumba Jesus Surmaga Mul ni heldeste om saatnu; Oh kui rõõmsast laula ma Zaiwan sis: Halleluja!

Kristusse perrän Tullemisfest ninē Lemmä Kannatamisē Osausfest.

145. W. Näggematta Põijoken. (534.)

O Sa henge Põijoken! Kik ne Henge, ke So tundwa, Ommas kutswa; Ne ei oksi Ilman muud Wõrast Teed; Sinno perrä om se Himmno, Henge Runningas! sest Sinno Perrälē meije olleme.

2. Ilma Rõõm ninē Himmustus Kisti Rahwä Rõõm ei olle, Enge tälle Om se Kutsminne ninē Õn Ilman siin, Itkes Jesu perrä kãwã, Lãbbi mitma suggu Hãbbe, Kitsa Te pääal Zaiwatte.

146. Essi Wits. (538.)

Se Wona Omma olleme, :, La Waiwa Palk om Heng nink Jhho; Kas se ei teni selget Wihha, Ke henda :,,: Kelap Pöijule.

2. Mo Kunningas! kes om, kui Sa :, Kenk perrält om sis meije Südda? Kel mas ta kúl ni paljo Hädda? Sa ostsit :,,: Tedda Werrega.

3. Ma olle Lemmä perrält jo :, Ni nõrk nink waine, kui ma olle; Ent se om tedä mul nink muile, Et Jesus :,,: Jääp mo A nink D.

4. Laad kummarða ma Soämešt :, Ma möt-le saggest kurbast Melest, Ja üt-le saggest kurbast Hälest: Oh olles :,,: Ma Täl melehääs!

5. Mo Kunningas! oh kirjota :, So Taht-mist minno Soämette, Et ei sa muido Joudo nättä, Kui Sinno :,,: Joudo ütfinda.

147. W. Önnista meid, :, Jesus. (539.)

Minna julgu :, Henda terweni Wonal anda :, Ke mo hennele Ostnu omma Werrega, Pattust päästnu foggona. Jesus jääp mul :, Rige üllemb Hä.

2. Nüüd ma julgu :, Eggäl Päiwal ka, Lemma sissen :, Henda rõmusta, Armo Aig om nüüd mo Käen, Nõmo Palk om üllewän, Usfu Julgus :, Jägo minnule.

148. W. Waggus Päästia, Sinno Armo. (543)
 Eddimätsil Armo Päiwil Kannap Woon meid
 Hölma pääl, Perräst peäme sis waijel Esfi op-
 ma käüma tääl.

2. Mönni körd om waiwalinne, Kirtsas ohha-
 finne Te; Siski ei jä Jalla kinni, Woimus
 saap iks Käüjille.

3. Wötkem omma Saatjat kittä, Se eest,
 mes jo möda om, Se eest, mes weel tullep ette,
 Ja se eest, mes nüüd om Käen.

4. Kül om Ilman mönd weel nätta; Siski
 Täl om Wäkke kül, Nink ei wässi Abbis tötta,
 Seni kui hä Dts saap meil.

5. Arm, siin om Heng, Meel nink Süddä;
 Te meid So seen waikliffus, Awwa Täwweusse
 lätte, Anna Armo Tarwidust.

6. Te meid figin Asjun selges, Lätseliffus, mad-
 dalas, Walmista meid ommas Palges, Te meid
 öige Töisitses.

7. Woon! me sattame So ette, Kule tassast
 laulo Hääl, Anna eggä Soämette Armo Pais-
 rust hennesest.

8. Ehf me Roggodus om waine, Pölletu nink
 Wäikenne, Siski temmä tunnep Inne Sest, et
 ta jääp Sinnule.

9. Anna, et kif Lullikmisse Sinno Kullen,
 Wina Pu! Wiljalikko Osse jäässe, Nink Sul
 Römus eggäl luul.

Jesusse Armust Innimiste, nink esfiarrä-
liffult Dmmatside wästa.

149. W. Jesus, minno Ello. (553.)

Dh! kes ni, kui Sinna Armastap? — ei min-
na Eija keddäke. Sinno latse näewa Sedda
egga Päiwa Ennamb selgede. So suurt Armo,
Jesus Krist! Eäl keäke ei köhta Ni kui sünnis
fitta.

2. Wötta Tenno Andmist So pästetu latfist,
D Sa Wallo Mees! Meile tullep Häbbi, Et
me Pattu läbbi, Kannatit me eest. D imme-
lik Dhwri Woon! Wötta nüüd So Waiwa Pal-
kas Me Soänd sul Dmmas.

150. W. Mo Soänd anna tigest Wäest. (554.)

Jesus jät omma Auwo sääl, Et kannas meije
Siid, Wöt Pähhä Kroni Ussemel Dhaka
Wannikut.

2. Ta wiimne Surma Dhho Hääl, Ta Sil-
mä Pissara, Ta Berre Hawa näütwa meil, Et
meid wöt armasta.

151. W. Kui illus Jesu Wöröja om. (562.)

Suur Henge Mees, mes armastat, Mink kül-
len Sa hend römustat? Mes Sinno Armo fih-
hotap, Mes Sinno Soänd fostatap? Sa ol-
let,

let, pühhä, wäkkew, auwolif, Nink Sinno
Nimmi om meil immelik.

2. Se Kostus sebdamaid se pääl Om ni, et
Allandus jääp meil: Ma armasta So, Pattane,
Sa satat Rõmu minnule, Ehk ma kül rikkas,
suur nink auwolif, Nink sinna waine, paljas,
hädälik.

3. Me tunneme hend selgede, Nink siin ei ol-
le kedäke, Ke middäke wois nimmita, Et peäs
meid armastama; Nink siski So leppingun olle-
me. Kül Allandusse perräst sullame.

152. W. Oh Armas, kae tännä. (567.)

D Berre Wonakenne! Kuis minna kül, ma
waine, So Rahwa mannu sai? Kumma On-
susse Pohhi Om Sinno Surm nink Berri; Mes
Sulle minnust se eest sai?

2. Ma tõije Sulle Nõrkust, Sa annit mulle
Onsust. Ja minno Edämen ka Es olle Tahhi
lõida, Mes pallama wois läuta, Siski So
Wallust pallap ta.

153. W. Ma tennä So, et ollet mo. (572.)

Oh et fik Rahwas Jesusel Hend tahhas koh-
halt anda; Sis Onnisteggija saas täl Iggawest
Ello andma.

2. Me samma, ke So ommas jo Nink Bai-
wa Palkas sanu, Siin kummarden So tennäwa,
Et Berrega neid ostnu.

154. W. Oh Armas, kae tänna. (575.)

Sa Berre leppitaja, Nink Roggodusse Saatja,
Sa meije Henge Mees! Me heitame So ette,
So Jalgu umbre wotta, Ni paljo kui Usk jow-
wap sees.

2. Me olleme So latse, So ärrä ostet Wai-
se, Ke Sinno Röhkust ka, Kumb Sinno Ha-
must joosknu Nink meije Hengi kastnu, Jks
Usfu Wäen immewa.

3. Lööst! Pühhide suur Wäggi Om se, et
neide Leggo Me Önnisteggijat Ei kihhota, ehk
aja Neit Armo ülles näüta; Arm immelikkust
ajap Taad.

4. Ei moista meije mitte Muud küsida, kui
sedda: Kas ni? O Kunningas! Et Sinna
Perris Rahwast Teet Pattu Teenmäst wabbas,
Et ta So Riki perrändas.

5. Se teep meid Armust halles, Et Südda
ärrä fullas Nink jääp kui Tolmoken. Ne Sil-
mä jooskwa Armust Ei tija ka muust Rõmust,
Kui sest, et tappeti üts Woon.

155. W. Jesus, minno Ello. (576.)

Werrine leppitaja, Roggodusse Saatja! Kui
ma saa kõrd jo Suud So Jallul anna, Jkken,
et ka minna, Olle wallitu; Sest ei sa weel kül,
mo Pää! Wotta mo nink tuhhat Dimmas, Hen-
nel Waiwa Palkas.

156. W. Maggus, Pästja, Sinno Armo. (798.)

Kes om säräst Armo löidnu Ilman, Innimiste man, kui se, kumb meil Jeesus näütnu; Kes ta saarnane om Maan?

2. Kes kül omma Ello jättas Omma Mõrja ja Ello eest? Ni kui Jeesusest se nättas, Kehend Ohvris and me eest.

157. W. Jeesus, ke mo lotus om. (1135.)

Ennamb Jeesus murretesep Meist, kui Karjus Karja perräst, Arwap meil ta Täwweust, Et me same Henge Toitmist. Temma ost meid Werrega Ommis lambakeisis ka.

Tennolikkust Odamest Jeesuse Innimisses Samisse nink Surma eest.

158. Essi Wiis. (63.)

Jeesus! kuis ma So woi fittä; Sinno Armo Täwweus Om mo ainus Innistus, Ärrä lass mo Sinnust mitte Eäl ärrä essida, Wõtta ommas Odänd ka. Wõtkem henda römustada! Kristus wõttap meije Hädda. Rõmu perräst laulge päle: Temma toop meil Armo jälle.

159. W. Oh oppeta meid Riisti Sallausti. (580.)

Mo Heng! nüüd nafka Issandalle laulma, So
Kunningalle Tenno, Rittust andma.

2. Ke Taiwast tulli minno waise mannu; Mo
Häddä om Ta Armo kishotanu.

3. Mo Häddä essi enne minno Sündmist, Moist
Koheto minnule nink Hukka Pandmist.

4. Se Häddä, kumb kif Innimissi waiwas;
Et Satan neid jo ommas Sakis arwas.

5. Ent Jummal lähhat omma armsat Poiga,
Meid Kurrati nink Pattu Rablust päästma.

6. Se tulli nink wõt meije Waiste lihha, Ke
Nõrku Rõõm nink kange Ürrawäärnja.

7. Nink koli kifi eest, ke Ma pääal omma, Et
Henge Tälle Waiwa Palkas sawa.

8. Ta leppitus and Armo meil nink Woimust,
Et meije woime jätta Pattu Orjust.

9. Ta olli pühhä nink ka ilma Süta, Se läb-
bi kattap Lemma meije Wigga.

10. Me Südda Lemmä Melega saap üttes,
Ihho nink Heng Ta Berre läbbi puhtas.

11. Jummalala Rahho, se om ütten sega, Se
äärätap meid Lemmä Hawu fitta.

12. Nink Tebda teunnäda Ta Armo perräst,
Täl elläda, nink orjada Taad rõõmsast.

13. Oh, et ei middäke meil Meelde tulles, Kui,
et me Lemmä Nimmel Uurus olles.

14. Sel Pattatside Sõbral olgo Rittus, Ke
tennu meid Jummalala armsis lastis.

160. B. Nüüd pühhä Waimo palleme. (581.)

Nuow sel, ke lateses sai sündinus, Jät mahha
fik Jummalu Nuowustust, Sai me Arwolisses
Eoost figin Usjun — Pattatu siski — kand om-
man Jhhun, Me Hädda ka.

2. Ütsik es woi meid lunnasta, Ei Ilma sis-
sen, ei Taiwan ka. Kui hend essi pästa Meil
olles kástu; Sis olles ärrä sunnitu olnu, Mes
sündinu.

3. Nüüd Poja mannu meid juhhatetas, Ke
Kirjan meil ette malitas, Nink et Lemma Esä
loodasjust Nuowo Basta ei wotta üttike muido,
Kui Poja seen.

4. Kel Jesus Kristus nüüd Soamen Kui On-
susse Pohhi selge om, Ke neid Hawu Küllen,
Käen nink Jallun Üts kord om tundnu nink nän-
nu Waimun; Se tunnistap:

5. Mo Issand nink Jummal! pühhanda So
Nimme, tulle So Rifiga! Oh et Sulle pea
Saas Rittus figist! Sa ärrä ei pölle eäle Pat-
tast, Sa Ilma On!

6. Nüüd istup Ta omma Järke pääl, Nink
Lemma Hawa ne paistwa meil. Ja neil Roggo-
dusfil, Ke Lebda ootwa, Annap Ta selgede
maitsa nink tutta, Et neide man.

161. W. So Heng, o Jesus, tekko mo. (582.)

Se Jummal Woon Nisti Puun, Ke Roggodusse Jummal om, Se olli Abrahami Pää, Nink temmä Suggu Jummal ka.

2. Neil kallil Kannatajille Nink figille Pro-wetile Olli sesamma Jummal ka, Ke meije eest wõt kannata.

3. Sest tõtteste om Lemmä ka Pattaste In-nisteggija, Kumma weel osfast Ilman taäl, Nink osfast omma Taiwan saäl.

4. Sest Wonast om meil Waisil kül, Ke muud sin Ilman rahhap weel, Ei kõlba meije Seltsi man; Et meil kif figin om se Woon.

5. Suur Rittus olgo Wonale, Et ma La pää-tet Pattane, Kui mul om muud, se kaddogo; Hä mul, et Lemmä ostnu mo.

6. Oh te mo eggäl Tunnil ni So Hawun rõõmsas otsani, So Werre Digus jägo sis Mo Särk nink Ehte iggäwes.

7. Mo Juttus Roggodusse man Om Sinno Sündminne nink Surm Nink Sinno Werri üt-sinda; Laad kaluta ma Ilmal ka.

162. W. O kige pühhamb puhtamb Jes. (583.)

Meije Heng So üllendago, Sa meije ainus Rõõm nink Ello, Ni karwa, kui me elläme. Oh kui himmustap me Südda So figest Wäest nink rõõmsast kitta, Sa meije Werre Ommane!

Dh tösse Rõmu Waim Jesusse Rittussen. Hal-
leluja! Me laulame Jummalalle, Nink Inni-
misse Pojale.

163. W. So Heng, o Jesus, tekko mo. (584.)

Dh terre, puhhas Hengeken Siin Innimisse
Korjussen; Et tullit koddõ otsma meid; Meid
Pattu Wannest lunnastit.

2. Kuis meije kül So tennâme, Nink meije
Rõmu näütâme? Issanda Palge — mõtlime: Om
hukkan — Sa es mõtle ni.

3. Ne Engli Tainvast tulliwa Nink Rõmuga
kulutiwa, Mes suur Õn Innimistelle Om antu,
nink fig' Ilmale.

4. Kui se lats olli Ruhhen saäl, laulti jo:
Kahho om Ma pääl! Me Südda umbre lei-
kati, Kui Jesus eesmält hawati.

5. Ma ussu, et, mes Lemmä siin Tei, kõi-
nel, Rõmun, Kurbussen; Kif sündi Innimissil
hääs, Neil Rõmus, Õnnes, Õnsusses.

6. Kui Paasja Wona Berri teep Koseni Maal
ni Imme Tõõd; Mes Jesu Berri essi siin Woip
tetta meije Sodamen!

164. W. Kaswa weel :: (591.)

Wõtta Auw :: Woon, So Surma Waiwa
eest! Dh et kif me luliikmisse Nink kif Soom-
de Tuikmisse Wõttasse iks Sinno kittä, Ja et
Heng So perrä iggäwes Waidles tõõst. ::

165. Eest Wiis. (592.)

Werre Woon! Saäl Kristi Püün, So Nagla
Tähhe, Kannatus, Sinno Piin, Wallo ninf
Surm, Jägo So Rahwa Oppetus. Sinno He-
ga pesita Meije Söänd foggona, Mes So Ha-
wust joosknu om, Dlgo meije Joud ninf Rööm,

166. W. Kui Pat teep Waiwa mulle. (593.)

D Werre Arm! mist tullep Se fange liikmin-
ne? Kui minno Südda mötlep: Arm saat So
Surmale, Ninf et mo terwe Önnistus Sest
sammast Werrest tullep, Siin ninf saäl iggäwes.

2. Ni kawwa, kui ma ella, Jääp se mo Jut-
to Rööm; Ma kummarda se alla, Kui Waggel,
Tuhk ninf Pörm. Se jääp mul Melen iggäwes,
Et se Sul Werd om masnu, Et ma sai päste-
tus.

3. Ei woi ma Melest jättä, Ni kawwa, kui
ma weel iks Pattane — mo Südda Sais
Armun iks se pääl; Et saärne waine Waglafen
Om iggawetfes Ajas So armas latseken.

4. Se ülle jooskwa Silmist Käl tuhhat Pis-
sara. Ma tunnista sest Armust Mo wäiko Jöw-
woga. Jä Sa mul heldes ennege; Sis orja
ma So nida, Et Sul sest Melehä.

5. Oh teije armsa Hawa, Ke lahki kiskotu!
Mes kaunist Usfend löwwa Ma teije sissen jo.
Ma jä nüüd Tolmus Römuga, Et ma ka olle
sanu Se Wona risut Hä.

6. Kui wahhelt henda jälle Sest kånõp minno loom; Sis tijät Sa, mes Wallo Mo Süddämelle om; Sest sulle minno iggawes So Külle Mulku sisse, Et ma So külge jääs.

7. Mo Süddä pallap Armust So perrä, Wõnaken! Nink waidlep surest Himmust So perrä, Põijoken! Sul elläda, ke minno cest Hend lasfit Risti lüwwa, Nink leppirit mo sääl.

8. Nüüd peäp Hengen mulle So Surm iks hengäma. Kik kaddogo, mes Wallo Teep mul nink Sulle ka. Ei woi ma muust siin römusta, Kui lunnastusse Hinnast; Se om mo ainus Hä.

9. Oh jä meil Söämette Ka iks kirjotetu, Et Armo man ka Tõttet Sult tunnistas me Su: Et eggäüts, kui Pattane So Pitsatit Pä Otsan Wois kanda Surmani.

167. W. Maggus Pästja, Sinno Armo. (596.)

Jesu Kannatussen toitap Henda Wiladelwia; Se laodikeän ellap, Kel mu Usja armsamba.

168. W. Ma tennä So, et ollet mo. (599.)

Oh jä mul ikkes Silmi een, So Kannatusse Kojun, So Naglu. Tähte Paistussten Ma ellä Rahhun, Rõmun.

2. So Kannatussten pohjanda Mo Henge ennämbeste, Se sissen toitko otsata Mo Süddä henda häste.

3. Runni

3. Kunni ma Hawu Tähhile So pühhän Käen
nink Jallun, Kui minno Armo Märkille, Woi
Pölmil maan, Suud anda.

169. B. Kus om mul minnä kül. (600.)

So Silma nink So Su, So Jhho hawatu,
Kumb siin mo kindma lotus, Saap mul sääl nä-
tä antus, Neid Hawu sa ma putma, Suud an-
den iimbre wõtma.

2. Nink fenni kae ma Mo Usfu Silmiga So
Orjawitsa Kroni So Hawu nink So Joni, Kui
So Su walges lännu Nink Silma kinni jänu.

3. Ma näe Usfun ka Kui So Käe möllemba
Nink Jalla Risti külge Naglati, nink So Külge
Üts Odda wallal tennu, Ni kui Jaan sedda nä-
nu. (Jaan. Ev. 19, 35.)

4. Ni Waimun näe ma Werb jooskwat wäe-
ga So Käsfist, Jallust, Küllest, Mo lunnas-
tusse perräst. Täüs Himmo om mo Südda Zilku
fest ülles wötta.

5. Oh armas Jummal! ma Es tijas foolden
ka Toist Pästjat muud, kui Jesust, Ke mo eest
koli Armust; Ei iggäwetsen Ujan, Ei Ilman,
ei ka Taiwan.

170. B. Müüd pühha Waimo palleme. (601.)

Kiä Kittus sünnis sel Wonale, Et Lemmä meije
eest tappeti. Se hä Wonafenne, Se Ilma loja,
Ke Berre Hinnaga lunnastust töije Kiä Ilma
eest.

2. Iass meid So Armun ifs kaswada, Nink Sinno tutta, o armas På! Et saisame Ussun, Orjame Waimun, Ifs Sinno maggusat leppitust maitfen; Taad ihkame.

3. Oh et mul So mörro Kannatus Es faos mo Melest iggawes; Et ma ikkes mötles, Mes se Sul masnu, Kui figest Kurjast Sa omme lood Usju Kif lunnastit.

4. Ma olle neist Naglu Assemist Jo uts förd nannu, et iggawest Mo walliti Armust; Se om ifs Melen, Nink Hawu Paistus mo Henge-Jällin, Kui Koddo låap.

171. B. Nüüd pühha Waimo palleme. (602.)

D. kallis Kehha sääl Kristi Puun, Sa meije werrine Pöijoken! Ütlematta Dnsust Nink Rõmu saatwa So pühha Kannatus nink So Hawa, Me Hengile.

2. D Jummal nink Innimisse Poig! So Berre nink Waiwa kallis Palk, Sinno waine Kristi Koggodus kaep So Hawu, mist Südda pallama lähhäp, Nüüd Rõmuga.

3. Jå Sinna nüüd Ma pääl meile sis; Mi häste, kui Taiwan iggawes; Ifkes Silmi ette Selgede nätta, Kui illusast paistwa So pühhä Hawa, Waiwatu Woon!

172. B. Mo Soänd anna figest wæst. (606.)

Kunni ma So sa någgema, So man hend rõmusta, Saap mul kif figin ollema, Mes mo eest teijet Sa.

173. W. Eht kül ütlematta. (603.)

Heng ninf Jhho ellap, Meije Südda rõõmsas
jääp, Kui hend meile näütap Kristus, ke meid
õnsas teep, Kui Ta Hengel paistap, Ni kui
Kristi pääal Berri Lemmast joesep, Kui Ta koli
sääp.

2. Kif mu Uuw ninf Kittus Jggäwes nüüd
kaddoge. Oh et ma ifs olles Kui üts waine
Pattane; Sis jääs mul ifs õnsus, Rahho Sõ-
ämen. Mo Wäggi om Jesus, Minno Nõrkus-
sen.

174. W. Oh Armas kae tännä. (609.)

So Surm teep Armust haiges Nink kalge Sõ-
änd pehmes Ja annap Julgust ka, Nink an-
nap wastset Ello, Et anname kif Tälle, Henge
ninf Jhho keelmatta.

2. Se hoijap wäikfus, waises, Se Berri
mõssep puhtras, Teep Pattu wiikama, Tähhendap
meid ka nida, Et meije woime paista Kristus-
se Werre Ehtega.

3. Ni om se Werre luggu, Se kannap kif
hääb Suggu Me Pattatside man. Me olleme
ni waise, Kui Werrest Pudus meile; Sis puus
meil Joub ninf Rõhkus ka.

4. Mes paljo Hoold om Lemmal, Sel Usu-
tawal, Armsal, Me Pattatsidega, Ke muido pid-
di koolma, Jggäwes hukka sama. Oh jõwwas
meije tennäda!

5. Me kittäme So Saatmist Jo norest latse Pölvest, So Armo leppingut Ollet Sa kindmäst säädnu; Mes Önsust meil sest sanu, Sest anap me Su Tunnistust.

6. Näüta mul iks So Armo Nink sata Sammust Sammo So waist nink nörika last. So Käest ärrä lasto Jggäwes minno kisku, Kui Sinno perris Ommandust.

7. Me palleme So, kule, Sa Rahho Jsfand! tulle, Ze omma Rahwakest Üts töisele Genkojus Nink pühhäl Waimul Kerkus, Nink Sinno Esäl Melehääs.

8. Et Eigin Korin kuultas, Ja figin Seltsin laultas: Woon, Woon, nink jälle Woon! Me ollim' sunnit Rahwas, Sa wötrit meid So Ommas; Sest et meid ostsit Risti Puun.

9. Woon, wötta nüüd fik Uuwo, Kik Taima hulk So kikko Nüüd ütten meijega. Tennäden Sinno Jalgu Kastame Silmä Wega; Meil paljo ollet tennu Sa.

175. W. Oh laulkem Süddämeest. (610)

Et meije olleme So waise Pattatse; Jägo meil iks armas; Nink seddä tahhame Ka kulutada ikkes, Määrne Wäggi om Sinno Werrel, Woon! Pattatside man.

2. Woon! meije palleme: Olle meil figille Nüüd nink ikkes liggi, Nink wötta heldeste, Meid umbre, Armo läbbi, Jä iks, Wouaken! Meije Silmi een. ;:

176. W. Kui illus Jesu Mõrsja om. (611.)

Sel kallil Wallo Mihhele Numo nink Tenno
anname, Et Lemmä omma Surmaga Meid
wõinu Pattust lunnasta. Kui Jesus meil es olles
armolik; Me olles weel Kurrati Wangi kif.

2. Kui nüüd üts Süddä tutta saap, Hend
waist nink kolu ollemat; Sis Berre Wolas tul-
lep tääl Nink josep Henge Pohja pääl, Ja mei-
je Häddä, Pat nink Hukkatus Saap Jesu Wer-
rest finni kattetus.

3. Kui Wona Werd es olles meil; Sis olles
rasse Ello tääl; Ilm lääs meil kitsas koggona,
Meil Rohto Päiw tees Peljo ka: Ent Jesu Ha-
wu läbbi olleme Nüüd õnsa siin nink sääl igga-
weste.

4. Nüüd tunnistagem, Wellitse! Jesusse Wai-
most, Rahwale, Nink armastagem Wõitõeti, Te
om me Jummal iggäwest. O Jesus! iggäwest
So kittäme; Kui Sa es olles, kus me jässeme?

177. W. Kui Pat teep Waiwa mulle. (620.)

Ma näe, kui Lemmä Süddä Mo eest wärrise-
nu, Keel kuiwi Jannust ärrä; Ni om La tap-
pelnu. Enne kui koli Nisti pääl, Sai Lemmal
Surma Häddä Jo tutta Soämel.

2. Ma näe kui Lemmä ifnu, La Süddä sul-
li tõöst; Kif sebdä om La tundnu, Mo waise
Wagla eest. Ma näe, kui Berre Higgi Täl La
kallist Palgest joostnu Sääl Oli Mäe pääl.

3. Mes

3. Mes ligutap mo Soand, Teep tedda haiges ka? Oh se; et minno Jssand Mo labbi Surma sai: Ta Ohho Haal: — Oh mo Zummal, Kuis Sa mo mahha jatnu! — Toop mo nuud liggl Tal.

4. Ma walwa ehf ma magga; So Wallo Melen om. Kui minna Hongo tomba, Motle ma So paal, Woon! Oh et kif Soonde Tuikmisse So Waiwa eest So tennas, Se Saja paiwani.

178. W. O Pa taus Werb nink Joni. (621.)
Jesus! mo Ello Ello, Nink minno Surma Surm, Ke wortit henne pale Mo rasse Pattu Koorm Nink lafsit Surma sisse Mo perrast armolift. Wotta mo Tennamissi Se sure Armo eest.

2. Mo Waim laap Soga finna, Kun mo eest kannatit; Oh saal, saal nae minna, Mes Sa mo Innes teit. Siin ma So umbre wotta So ame Himmoga Nink minno Silma joostwa So Waiwa uille ka.

3. Ma nae Oli Maen So Ma paal Palwusen Nink rassan Surma Ohhun, Jkfen, Werren nink Heen. Se Waiw, kumb siin Sul tulli, Om minno Pattu Suud, So Higgi om se Oli, Kumb suttitap mo nuud.

4. Mo Jesus antas arra Sundusses Pagganah, Saal Lemma tyhhat korra Waiwa nink Naro al Kannat, nink hirmsast pesti Nink Lemma
ma

må kallis På Meist Orjavitšust kisti. Mo Si eest sündi se.

5. Nâts Jnnimen! ni nâitas Laad wagga Bonakest; Nüüd Ledda Kisti potas, Kui Wan- ne, meije eest, Ma Ilma leppitusses. Käest, Jallust, Küllest ka Ta kallis Berri joses, Meid sega lunnasta.

6. Wainlaste eest Sa pallsit; — Mes olli min- na kül? — So Sobru eest Hoold kannit; — Oh mõtle ka mo pää! — Sa annit Rööwlil Armo, Nink Paradisi ka; Se täütap Pattast Rõmo Nink hä lotussega.

7. Sa kaibat Surma Ohhun: Mo Jummal jättap mo! Sa jannonet So Waiwan; Oh wois ma jota So! — Nüüd Kannatus om ot- san; Sa heikat: Täüdet om! Nink annat Esjal Taiwan So Waimo — Täüdet om!

8. Mo Südda Armun sullap, Kui Jesust Sur- man nâe, Kui koolden På Täl wajup. Mo In- nes sündi se. Mo Kâe. Mees lâts Surma Mo eest, kel Surma Süüd, Ma ellä, mul saap Ar- mo. Ma anna Täl hend nüüd.

9. Ma wõtta ümbre Waimun Mo Usfu Kâe- ga So, ni kui Surma Põrmun Mo perräst ollit Maan. So Berre päle saisap Mo lotus üt- sinda, Se päle mo Heng lähhap Siist Ilmast Rõmoga.

10. So Rahho anna mulle Jks tutta Eöä- men, Mi kawwa, kui ma ellä Siin Ilman Nõr.

Nörkussen Seni kui Sulle Numus, O mo lep-
pitaja! So Järge een sääl kulus Minno Halle-
tuja.

179. W. Minno Waisus om ilm arm. (622.)

Minno nõrk nink waine Hengekenne Rühhip
Sinno Hawu man; Eest ta löwwap Kostotust
nink Öne, Römo, Rahho, neide seen. Kui So
Kannatusse-Polge Illo Minno Silmist kunnake
ei kao; Sis ei pu mul eäle Önsust, kunki kod-
do lä.

— 2. Sinno latse, kumma koon siin omma, And-
wa Rät üts töisele, Sinno Waiwa pääl — et
tahtwa olla Usutawa Sinnule. Tähhes, et Sul
meije Meel nink Rönne Bastawõtlik om, o Pöi-
jokenne! Ütle: Amen, Amen ja, Rahho olgo
teijega.

180. W. So Heng, o Jesus, tekko mo. (1110.)

Oh olles meije Soåmen Se Sõnna ikkes kuul-
da siin: Me Jummal, se sai Innimen, Nink
koli me eest Risti Puun.

181. W. Mo Sõänd anna tigest Wäest. (1679.)

O Sa! ke Häddän, mulle hääs, Mes ma Sul
Tennus te? Joud pudup; wõtta sis se eest Mo
Sõänd hennele.

182. W. Mo Südda walwa jälle. (85.)

So Sündmissesest ninf Surmast, Mist meile tul-
lep Õnsust, So Pästetu hend woiva Rõmusta
Död ninf Päiwa.

183. W. Ma terwita Rõmuga Taimast. (90.)

Me Jummalal, ke meil hääs Jnnimen sanu,
Meil saarnatses, Welles ninf Sõbras om jänu,
Ninf me eest om koolnu — Sel sago La Rah-
wast Nüüd iggawest Auwo ninf Tenno ninf Rit-
tust. ∴

Usklikkust Kaemissesest Jesusse Hawu päle.

184. W. Oh Armas kae tänna. (628.)

Jä meil, o Woon! jä ikkes, Et ütfinda üts
Paistus So Armust meil ei jä. Ei joht — lass
Sinno Hawu Meid eggäl Tunnil tutta, Ninf
Sinno Waiwa, Kehhä ka.

185. W. Runnas ma So nättä sa. (629.)

Jesu Surm ninf Kannatus Om mo Ello; üt-
sik suremb Rõom ninf lust Mul ei olle, Tem-
mä Waiwan toitap hend Död ninf Päiwa Min-
no Heng ninf Südda.

2. Waikista mo Jhkamist, Wõnakenne! Kal-
da Werre Zilkafest Mo pääl tänna. Anna hen-
da Ilman jo Mul ni tutta, Kui Sa olles
nättä.

186. B. Minno Südda römustelle. (634.)

Jesu Hengäminne Hawwan Römustap mo figen
Murren, Lemmä kallis Silmä Besfi Ujap är-
rä Hämmerussi.

2. Muud, kui Waisust ei sa nättä Minnust;
oh et minno Südda Jesu kallist Werrest pallas
Nink hend iggäwes Täl annas.

3. Mes ma mötle, te nink söwma Puttup kif
Ta Surma Waiwa. Lemmä Hawu man ma sa-
ta Omma Niga önsast möda.

4. Mes mo Waimo Silm on nännu, Kui Täl
Su om walges lännu, Nink kif Lemma Dht
nink Hädda, Sedda Melest ma ei jätta.

187. B. Kus om mul minnä kül. (635.)

Se Wona Nahwaken Käüp Hawu Dja man
Jo röömsast, nink näep ette, Mes Önsust sääl
saap Kätte, Kui antas Suud neil Hawul Je-
susse Käen nink Jallun.

2. Ei olle siski ka Meist kawwen siin se Ma,
Se Sööt meist tunnus läbbi; Meil om sest Rööm
nink Häbbi. Meil paistwa Jesu Hawa, Kun
Henge Ussend sawa.

3. Ni önsa olleme, Kui Taiwan eäle, Kui
Silmi een ne Hawa, Ke Wonal lödu, jäwa,
Nink Naglu Tähhe Käen, Meil ikkes saiswa
Melen.

4. Üts waine Pattu loom, Täüs Dhto Söä-
men, Kumb omma Hädda tunnep, Nink Jesu
mannu

mannu tullep, Woip Lemma Hawun pea Kik
Pattu andis saba.

5. Kui faet Wonahest; Om Südda wäärtu
tööst; Käl läggüney külüm Südda, Kui Wona-
hest saap tutta, Mi pea, kui ne Hawa Me
Hengel tutwas sawa.

6. Sest sammast Werre Wäest Sest Hawu
Röökusfest, Käüp Südda Jhkamissen Ja ikken
henne sissen; Ent Rõmun ka, et lõwwap, Mes
Wona Surmast püwwap.

7. Se Südda waidlep ka Ja perrä lõpmata;
Käl tahhetas iks Tedda, Et Rõõm saas Lem-
mast nätta. Kui pilgutap meid enne, Sis tulles
me ninä jome.

8. Ja meile ikkes ni, Sest Rõõm ei olleke,
Kui Sinno ümbre wõtta, So Hallestussi tutta.
So Hawu rõõmsa Näggo Meil eggäl Tunnil
jägo.

188. W. Mo Südda walwa jälle. (637.)

Oh kuulge, minno Arma! Mes Henge Armas-
taja Kik Hääd om tennu mulle: Taad juttusta
ma teile.

2. Ma olle Jesu Hawust Nüüd löidnu Usfun
õnsust; Kui Tomas Hawust tundnu, Et Isan-
dat jäl löidnu.

3. Sest sammast Päiwast sani Kui minna Ted-
da tusi, Mo waine Südda pallap, Kui Jesu
Hawust kulep.

4. Kui Ta mul Ello andnu, Mo Waimo ärrä tanu; Sis om mo Waimo Ello Joudo nink Moistust sanu.

5. Niüd Waimo Silmä omma, Neidega Jesust nätta. Ta Waimo Oppust kuulda, Kõlbawa niüd mo Kõrwa.

6. Ma tunne Lemmä Sammu, Kui tullep minno mannu. Ta Kannatusfen woi ma Mo Sõänd nink Meelt toita.

7. Se Paistus Hawu Walgest, Ta Sõamest nink Palgest, Annap mo Waimul Selgust Nink õige Tõtte Tundmist.

8. Jesusse pühast Werrest Saap mulle selgest Armust, Armo nink Andisandmist, Ello, Joudo nink Õnsust.

9. Taad wõtta ümbre Waimun Nink waikista mo Himmo. Ta liggi ollen nida, Õese kui näes ma Tebda.

10. Mo Pästja! sata Sinna Ni läbbi Ilma minno, Et mulle eggä Tunni So Hawuga jäät liggi.

11. Ias minno Waišt nink Põrmo Jks tutta Sinno Armo, Nink et ma ni kui Tomas So Hawu Waimun puttus.

12. Kui me jo siin ni õnsa, Ta Hawu man ni rõõmsa, — Oh Arma! — woime olla; Mes Rõõm meil sääl woip tulla.

13. Kui meil se Õn saap Rätte Jesust sääl
esfi

essi nättä Nink Lemmä Hawu same Näggewalt
terwitama.

14. Mo Jesand nink mo Jummal! Mo Rõõm,
fik figin minnul! Ma ja nüüd waiki esfi; Rõn-
nelgo Silmä Wessi.

189. W. Henge Põijoken. (638.)

Minno Rõõm om se, Ni kui ma nüüd näe:
Kui mo haigi Silmi ette, Ke jo weidi woiwa
nättä Malitas üts Woon, Ni kui tappet om.

2. Oh sis ikke ma, Kui Sa Wallo näe, Oh
kui maggus om se Berri, Kumb jooff Jallust
hüwi ärrä, Oh, kui anna ma Suud Sa Käel
ka.

3. Oh kui süggäwest Om mul Mõtlemist Lem-
mä Külle Hawa ülle Kumb sis Poja Täht om
jälle, Kui saap tullemä Kohkut piddäma.

4. Esäl, Pojale, Pühhä Waimule, Olgo
Kittus, et me sanu läbbi Jesu Berre Hawu,
Armo, lunnastust, Õnne iggäwest.

5. O Sa Wallo Mees! Berre Jilkafest Wal-
la minno Soämette, Ustu minno Silmi ette,
Nink ja neide een Päiwal nink ka Dõl.

6. Ni kui Risti pääst, Ja ifs Silmin meil.
Sinno teenja Silmä Wessi Jägo meil üts kal-
lis Usfi: Kasta Berrega Mõttit, Tektõ ka.

190. B. Müüd paistap meile kau. (641.)

Kui illus om se laulminne Nink Jesu Hawu
 Ritminne, Kumbe Ta me eest sanu. Mo Süd-
 da henda römustap, Nink Sinno õnsast tutta
 saap, O Wonaken täüs Hawu! O ma tahha
 Sinno fitta Dõd nink Päwa, Et Sa Armust
 Mulle saatnu Armo, Õnsust.

2. So Hawa kostotawa mo, So fittap neide
 eest mo Su Jks iggawetses Ujas. Mo Jummal
 nink mo loja Sa! Ma kutsu So hãmelega Wai-
 wa: nink Wallo. Wonas. Wessfi Essi Josef
 Sõlmist Surest Rõmust Müüd se ülle: Wain
 sai Sulle, ent Õn mulle.

3. Ma tija, kuis halw olle ma; Ma tahhas
 saggest kãkki ka Mo, Allandusse perrãst; Ent kus
 mul parremb Asse om Kui Wonakesse Sõãmen,
 Sããl ja ma rahhul tõttest, Ja ma Tahha Us-
 sun sinnã Sada, jãda Eggãl Ujal, Eggãl Pãi-
 wal, eggãl Lunnil.

4. Sega ma laulo lõppeta, Teid, Jesu Hawa!
 tennã ma, Et rassedaste masnu. Suud iggawes
 ma anna teil, Teil kallil Hawu Assemil, Ke
 Kõlleu, Kãen niuk Jallun. Kel nüüd, Om
 maad, Jesu Hawun, Ei sa Ohhun Üts kõrd
 ifma, Mãs Katmist hennel sõudma.

191. B. Müüd paistap meile kauniste. (645.)

Ne Hawa paistwa selgede Lunnastetu Pattatsele.
 Oh teije armsa Hawa! Kes woip teid kül õllen-
 dada,

dada, Oh mois ma weel sel Tunnil ka Te sis-
se koddoo minná. Oh ma Jhka Teije perrá,
Et, kui árrá lá süst Ilmast, Te mo wásta
wóttat Armust.

2. Kui wáega röömsa olle ma, Et Jesu Higgi,
Berri ka Mo Soánd pesitanu. Ma olle Tem-
ma Dimmane; Sest et La minno hennele Om
Perrándusses ostnu. Müüd ma Söwra Aunus
Tälle Jkkes ellá. Ennámbe Öne Ei woi Il-
man sündi mulle.

3. Sul elláp minno Südda sijn, Nink waidlep
útsinda, o Woon! So nink So Berre perrá.
Jks ümbre káwra Sinnoga, Om fik, mes min-
na himmusta, Nink sega lá ma árrá. Külle
lahke, Senni kui ma Suud Sul anna, Hoija
minno, Sinno Tuwifest nink Pörmoo.

192. B. Ma tenná So, et ollet mo. (646.)
Mo Südda pallap tótteste, Ehk ma kül Tolmo-
kenne. La Küllen istu önsaste, Ni kui úts Tu-
wifenne.

193. B. Kui Pat teep Waiwa mulle. (649.)
Ei tahha me muud teda, Kui Wonast útsinda,
La Jallule Suud anda, Et Kistln kóli La,
Nink et La sure Waiwaga Kik meije waisit
Hengi Wöt Häddast tömmada.

2. O Woon, Sa helde Südda! Kuis se man-
sis saap meil, Kui mötteldas, mes Hädda So
Arm

Arm om saatnu Sul, Kumb Sinno Surma
ajanu. Sega om Pattatsille Nüüd Dnsus sa-
tetu.

194. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (650.)

So Berri joosko nüüd figile; So Risti pole
mohhaleme, Irsu meid So Rinna, So Hawu
fisse; Sis olleme önfa nink rahholisse. Woon,
Woon, o Woon!

195. W. Oh Armas, kae tänna. (651.)

Jesús sai Risti lödus, Waiwatus, teotetus Tuh-
handa Wisiga; Mo Südda Armust ikkep, Kui
se mul Meelde tullep; Ea Hawu päle kaege!

2. Kui ma lä Wode päle, Ehk ülles tösse
jälle, Ehk mes ma tallita; Kui söma lä, ehk
joma, Kui haige, ehk lä käüma; Kif te ma
Jesu Hawuga.

3. Se Woon nink Lemmä Hädda, Jääp se
kül, kummi Südda Weel tuitap, ehk kui jo Se
Ello ärrä kistnu; Kun Odda Tedda pistnu, Sääp
olle minna assonu.

196. W. Oh kui önfa omma Pühhä. (370.)

Roggodus, ke Jesu Hawu kittap; Eest et neide
fissen Südda ellap, Nink armsast laulap Wonal,
ke meil omma Rahho annap.

197. W. Mo Südda walwa jälle. (1107.)

Dh önnista me laulmist So pühha Hawu Il-
lust, Et Südda tööst iks tunnep, Mes Su-
neist Hawust laulap.

198. W. Kus om mul minnä kül. (656.)

Sega löppetame, Ehf me kül näeme, Et Sin-
no Awust, Pästja! Weel ennämb olles laulda.
So Rist, So Surm nink Hädda Om suremb,
kui weel tedä.

Armust Jesuse wasta, nink Himmust Lem-
mä perrä.

199. W. Ma Sinno Isand armaste. (658.)

Zummala Woon! ma armasta So, ni kui Ris-
ti Kannun Sa Mo perräst ollet ponu. Silm
ikkep, Südda römustap, Kui Sinno nida nättä
saap, So Kannatusse Kojun. Se om, mes min-
no ajap ka, Et ma So tööste armasta, Kui
wäega, sebda tijat Sa; Ent siski kük se Armo-
ga, Ei olle kül, Immanuel! Sest ennämb weel
So Werre perräst sünnip Sul.

200. W. Ma kâe illes Mâele. (662.)

Dh passas Arm So wasta Jks minno Soâmen! Sest om mul sagedaste Suur Kurbus hennesen; Sest Sinno Berre eest, Kumba walit mo eest, Sunnis, et ma So wasta Jks passas Armun tóost.

201. W. Tulle Jesu Hawu sisse. (663.)

Dh et minno Heng nink Südda Jesu Armust tãubetas! Dh et minna aimult Tedda Dõb nink Pãiwa himmustas! Dh, et se iks olles Tõtte, Et mo Jhho, Heng nink Waim Rõõmsa Jummalan om nãttã, Minno Dnmisteggijan.

202. W. Dh Leitakem. (665.)

So Arm, se teep, Et mulle keep So Hawust ikkes Dnsust, Rõmo, Rahho, Kostotust, Kui om mulle Kurbust.

2. Ma söwwa sest, Senni kui siist Ma Sinno mannu pãsse, Et So Surm nink Kannatus Mo lotus iks jããsse.

3. Mo Kunningas! D himmustas Ma Sinno perrã ikkes; Eis mo Henge Rõõm nink Du Utlematta olles.

4. Se maggus Hool, Jks Sinno pool Mo Soãnd Armun kããnda, Woip So liggi Ollemist Mul jo tutta anda.

5. Ea

5. Sa saisat tööst, Kui Silma Weest So
perrā Armun joostwa, Jo mo waise Henge een,
Tedda fostutaman.

203. Esi Wiis. (667.)

Jesus! mo Heng Nõmu tunnep, Kui ta Sinno
päle mötlep, Ent kui Sinna liggi tallet, Sis
om Laiwa Dnsus mul.

2. Middake ei olle laultu, Ei ka armsamb Hõlli
kuultu, Kumb ni Henge sisse tüknu, Kui Sa,
maggus Jesus Krist!

3. Ni kui Maarja, ihka minna, Iä Ta Haw-
wa mannu warra, Rae ikken Temmā perra, Om-
ma Waimo Silmiga.

4. Jesus! imme Wõrst ninē Pälik, Kel fik
Kahwas allabeitlik; Ni, kui Sa, ei olle ütfit;
Kif So kullen maggus om.

5. Jä meil liggi, armas Jesand, Walgusta
Sa meise Soand, Jä Sa meile fige armsamb;
Sis So Wäkke maitsame.

6. So maggusat Soand tundma, Teep meid
ihkama So perra, Armo perräst Silma joostwa,
Südda puhkap: hallesta!

7. Isso saap neil, ke So maitswa, Janno
Sinno Berre perra, Kif mu Himmo löppep är-
ra, Heng So tahhap ütfinda.

8. Tuhhat körd ma tahhas Sinno; Kunnas

kullet minno mannu, Nink teet Soänd mul täüs Rõmu, Toitat Henge Hennega?

9. Kigin Paikun, kun ma ella Minno Karjus! ma So nõwwa. Rõõm, kui minna Sinno lõwwa; Õnsus kui Sa ollet mul.

10. Sinna lãtsit Esfã mannu, Ollet ennist Urwo sanu; Minno waise Henge Himmo Rõhhip Sinno perrã ka.

11. Senni, kui ma Sinno mannu, Minno Assemelle sanu, Kumba Sa mul walmistanu, Jã siin ikkes minno man.

204. W. Jესus, ke mo Lotus om. (669.)

Jesand! imme, et kif ne, Kumba jo So kullet powa, Sinno perrã ommete Ikkes ennãmb himmustawa. Sinnust, fige illemb Hã! Ei sa li. jalt kunnake.

205. W. Kunnas ma So nãttã sa. (670.)

Õts kõrd and Ta Armust mul Suud jo essi; Sed. damaid sai põlletus Kif mu Asfi; Ei woi olla Lemmata; Ei ka minkist Sa mul mujal Hengust.

206. W. Kes Jummalat ni lassep tetta. (673.)

Oh et kif Rahwas tãhhel pannes, Kumba ost Jესus Werrega, Mes Rahjo om, kui Heng es annas

annas Jo täamba Täl hend foggona, Nink kui
hå om, ifs Sinnoga, Koon olla, Önnisteggija!

207. W. Ma tennä So, et ollet mo. (677.)

So, Lunnastaja! ütfindä Mo Armo pole ajat,
Nink Armo-Himmo Waimule, So perrä, esfi
satat.

2. So Teotus, Oht, Häddä, Rist, Ne Ha-
wa, ke Sul lödu, Omma mo Soänd wötnu
tööst, Nink Siino külge keütnu.

3. So Armo-Tulle Paistusfest Om minno Süd-
da läütet, Ma tusi, et mo Pattu eest Sa Risti
Pu pääl kolit.

208. W. Ma terwita Rõmoga Taimast. (693.)

Ma kitta hend ainult neist werretsist Hawust, Mist
Jesus saäl waiwati Rässist nink Jallust; Ma
tahha siin neidega mähhitu olla, Sis elläda õn-
sast, kui Enok, *) woi minna ::

*) 1 Mos. 5, 24.

209. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (704.)

Et Önnisteggija armastap; La wassetu Berri
tunnistap. Tälle omma armsa, Roggodus; latse,
Täl omma armsa ne waise Pattatse, Nink min-
na ka.

2. Mi kui armastetas Ilma pääs, Armast ka
Jesús neid Dmmastit taäl. Lazarusfel, Janil,
Martal nink Maarjal Saije se suur Õn Lem-
mást tol Njal; Ta armast neid.

3. Mi tahhas Sa, o Õnnisteggija! Ka mo,
ni, kui Jani armasta. Mi kui Maddalena Suud
Jallul anna, Nink ota, fenni, kui kaet Sinna
Mo Waise pääs.

4. Ma ikke, kui Sa ifs minnule Ei olle, kui
Emma latsele. Kui So Ümbre. Wõtmist Nink
Sinno heldust Ei tunne Soämen; sis om mul
Kurbust Nink kiffas Käen.

5. Mo pattast Soänd, Woon! tunnet Sa,
Kumb mitto Waiwa saat Sulle ka. Kui Sa min-
no perrä Es olles tulnu; Minna es olles So
otsma lännu, Kes om, kui Sa!

210. W. Kus om mul minnä kül. (705.)

Ei minna himmutse Muud Õnsust hennele, Mi
kawwa, kui ma Ilman, Ei iggäwes ka Tai-
wan, Kui sedda, kumba Sinna Mul saatsit
läbbi Surma.

211. W. Oh leinatem. (157.)

O Jesuken! Mo Kõõm nink Õn, Ma palle
Silma Wega: Anna et ma Surmani Waidles
Sinno perra.

212. W. Arm lähhüüē niüd. (368.)

O Jummalä Woon! So pallaw Arm om, Mes
meid läütap ka, So — meije In! — Soämešt
armastada.

2. Se Armoga me So kummardame. Auro,
Wäggi, Rittus Saap Sulle meist Walsist, So
Lunnastetuist.

213. W. Minno Waisus om ilin arm. (1157.)

Meije Soämen lass meid So Hätta, Jesus!
tutta süggäwest. Lass meid Sinno Jalgu ümbre
wotta; Meije Silma joostwa Weest Sinno per-
rä, kui So mannu läme, So nink Sinno Ha-
wu Illo näeme. Wotta Silmä Pissard, Anna
meile Sinno Werb.

214. W. Kaswa weel :;. (1538.)

Näiwlik leib :;. Ello lätte Länweus, Sinna
tullit Länwast mahha, Gest et Hengel Ello puus,
Nink taht Nälja perräst koolda. Oh et Heng So
perrä issones Jggawes :;.

Wellelikust Armust nink Waimo üttestest.

214. W. Jesus, fige ütlemb Hä. (711.)

Ühenda me Soamid, Ürrä lasse lahku neid;
Keüta omma Käega Welle Armo keütüst ka.

215. W. Tulle Jesu Hawu süsse. (713.)

Üts iks fihhotago töisi, Et sel Berre Bonale
Armo Te pääl perrän käüsi, Ke me eest läts
Surmale. Üts iks ärrätago töisi, Tälle fige Jõw-
woga Mele Hääs iks olla otfi, Eggä Päiwä
jätmatta.

2. Arm, ke Sinna ollet käsknu, Et Arm fi-
gen wallitses; Dh sis te ka neid, kui kolu, Kais-
ka Waimo, ellawäs. Läuata Armo kirge nida, Et
eggäüts nättä saas, Et me, kui üts Heng nink
Südda, Saisame ka, kui üts Mees.

216. W. Ma tennä So, et ollet mo. (717.)

Wellelik Arm jääp allasi, Ei rikku Hädda ted-
dä; Sest et me Issand Surmani Meid käsknu
armastada.

217. W. Sa Pattaste Armastaja. (729.)

Dh läuata, Waim! me Soamid, Ke Sinno
perrält omma. Me tunneme, et meil om Süüd,
Nink allandame henda, Eht Särätse kül olleme;
So

So perrält siski jäme, So Nimme Auwo otfi-
me; Te, et hend parandame.

218. W. Oh laulgem Süddämest. (730.)

Jå henne wajjel sis, Jks Armun, Roggodus!
Berre Ajamissen; Sest sa sait wallitus Se tar-
bis Taima sissen, Gul om kinkitu, Et woit ar-
masta Söbbra, Wainlast ka.

2. Sest Armust ütleme, Kumb Jesu Rahwa-
le Sest sari Ehtes sanu, Et Lemmä heldeste
Nink Armust me eest koolnu; Sest om meije
Arm; — Siski Lemmä Arm Paljo suremb om.

Jåädwast hennest Tundmisfest nink Puhka-
misse Armo perrå.

219. W. Ma tennå So, et ollet mo. (734.)

Kes Heldussen So saarnane, Kes kannatap kül
nida, Kui Sa, mes wölgö jäijeme, Nink An-
dis annap Süda.

2. Se om üts helde Südda tööst, Ke meid
ni armastanu, Eht me kül Teddå süggawest,
Nink paljo kurbastanu.

220. W. Es ma peäs Jummalalle? (736.)

Pattane jä mina ikkes; Siski Jesu Berre-Wäest
Ei te Rahjo Pattu Haigus; Sest mo Arst om
liggi

liggi tööst; La saap mulle Abbis rühkma Dm-
ma kalli Werrega, Nink La Waiwa Kehhaga
Kif mo Wikku parrandama, Ke mul sanu Uda-
mist Nink ka minno ommast Süüst.

221. W. O Pää täüs Werd nink Joni. (737.)

Oh, meije Pattu Többe Raibagem Wonale;
La moist nink tunnep seddä; Nink Täl, me Ars-
tile, Om Ello-Rohto rohkest Neil Haigil jagga-
da; Ke La man oswa Terwüst, Neid woip La
süttita.

222. W. Oh Armas, kae täntä. (744.)

O Jesus, te mo õnsas Nink Sinno Hawun
rõõmsas; So Surm, o kallis Woon! Mo Hai-
gust süttitago, So Berri Esänd toikko, Sis
om mul kif, mes waja om.

223. W. Eht kül ütlematta. (749)

Oh, mo Waist nink Pattast! Tööst ma olle se.
Kui es olles säräst Meeld mo Päästjale, Et La
ei woi jätta Minno hengekest; Olles La jo wõt-
nu Armo minno käest.

2. Sest ma kae enne, Mes Sa moga teet;
Selgest minna tunne, Et Sa se pääl jääb, Sen-
ni kui voit täuta Dmma Wandmist mul: Et
ma pea sama, Woon! weel Rõmus Sul.

3. Kui ma se pääl mõtle, Kaup pelg nink
Piin, Nink kif mu mult ärrä, Minna sulla siin

lotussfest nink Römust, Et mul In saap weel,
Nink et Sa saat Armust Kaema mo pääl.

4. Amen! kae tännä, Armas Bonafen! Mees,
kel Tötte Sönnä, Minno Pöijoken! Wötta mo,
mul anna, Mes woip aawusta So nink Sin-
no Esä, Pühhä Waimo ka.

224. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (750.)

Anna andis So latsele La Esitust nink Pattu-
ke, Nink hoija Död nink Päiwä hääst Laad
fige Ilma Häddä eest.

2. Olles ma ifs mo Söamen So Waine,
Sinno Tolmofen; Sis olles minna Warjun
tööst Kig' Riussatusse Häddä eest.

225. W. Müüd paistap meile kauniste. (754.)

Kuis wäega halwa olleme, Nink se man öige
ommete, Se om kül ütlematta. Ke seddä ussup
Söamest, Ei olle essi hennesest Laad Ufku sanu
Kätte, Ei johet, Se Täht Tullep Waimust,
Ke meil Armust Seddä läütap, Nink meil sed-
dä Lundmist näütap.

2. Kui henda pattatsembat näet, Kui sis, kui
fige Ilma Pat Weel wallits sinno sissen; Kui
kül näet, mes so sissen om, Kui se ka kohhale
peedmissen, Eht jungis Waggaussen, Nink sis
Näütas Hengel Jesust, Kui La Armust Sin-
no Pattu Henne päle wöt nink kandnu.

3. Se Palge lät sis werrewas, Nüüd walges,
ni kui Koolja taas, Jääp kummarden ka Peljun,
Nink kahmetap Pöigmihhe eest, Jehowast, kenne
Walgusfest Ne Elohimi Warjun. Mes wois
Jesus Minno halwa Armastada? Heng! sa ti-
jat: Wain nink Berri Teddä ajap.

4. Kel Melen om ifs Jesu Wain, Sel jääp
üts Usse eggapäiw La pühhan Hawun allal.
Kui sukkuke täl ommast Hääst Ei jä; ent Jesu
Berre Wäest Saap Wannest pästet wallal. La Hääl
Käüp sääl Ironist wälja, Utley: näüta Koh-
hus! Armo, Näüta Berre palkal Armo.

5. Ma jä, mo Pästja! rahhule; Ent minna
saisa ommete Weel Walloga So Silmin. Ni
kawwa, kui mo rikkut loom Mo peap wöra Jkke
man; Om mörru kif, kui Pällin. Eht mul
Zeist küil Hawu lätte Söamette Josef Berri;
Siski jääp mul weel ifs Häbbi.

6. Kuis ni, Sa ussutawlik Mees, Et Sul
nink mulle Melehääs, Ma So ei woi weel kiti-
ta? Kuis ni, et weel se wastne loom Ni pu-
dulinne minnun om Nink Wallitsust ei wötta?
Oh Woon! Mul om Jks suurt Häbbe, Kui
ei löppe kif, mes Maine Sinno Hawun, Je-
sufenne!

7. Ent siski om, kui kules ma Jo hennesen,
et Pöigmees ka Taht Kostust mulle anda; Se
Pöig, ke omma Mörsjakest Slin ennämb armas,
tanu tööst, Kui Lemmä Mörsjä Teddä, So
Piin

Piin lääp siin Pea möda, Waine Südda!
 Ütlep Tötte: Usfun sa ma Selgust Kätte.

8. Kui wäega röömsa olle ma, Et lotus om,
 et minna sa Täl Mele perrä sama, Nink om-
 ma Jesufesega, Mo ülli kalli Pöijoga Jks
 kindman Armun käüma. Mul om Suur Rööm,
 Et ma olle Nink jä Tälle Iuliikminne Lemmä
 Jhho külle kinni.

226.

Esst Wiis. (756.)

Eht kül ütlematta Woon meid armastap; Sis-
 ki armamatta Waiwa Täl meist saap; Hääke
 latse Tälle Tewa Waiwa weel, Eht ne kül ei
 ellä Ennämb Wanne al.

2. Omme laste Jummal! Nafka täämbä weel
 Jkjid kuulma, kummil Muud ei olle tääl. Mei-
 je Palwel näüta Armo üllewäst, Te Henge nink
 Jhho Wabbas figest Häüst.

3. Woon! fik meije Lunni Hennel pühhända
 Ehtes Sa meid panne Sinno Hawul ka. Anna
 meile teda, Kus Sa foggoma Saat So lun-
 nastetu Rahwast meijega.

227.

Esst Wiis. (757.)

Munno Südda himmustap: Bois ma Armo
 Jhkamissen Lemmä külle, Ke mo näggematta
 Pä Elläda. Se al kummardap mo Südda, Et
 ma Wona Waiwa wasta Weel ni weidi tenno-
 lif.

2. Jimme luggu minnoga, Et ni kawwa olle wiitnu, Ei joht rühknu, Et ma seddä Wallo-Meesst Süddämest Weel ei olle armastanu, Enge ennämb kurbastanu, Ke mo ostnu Berrega.

3. Nüüd ma tahha julguda Wastfest ussutaw Sul olla, Sul hend anda, Ke mo Jummal, Issand ka Ütsinda. Ke mo hennel ärräwoitnu, Mitto Armo mul jo näitnu; Ei ma se wäärt ollefe.

4. Käna henda, Wallo-Mees! Omma waise latse pole; Minna palle. Pattatside Söbber ka, Kule Sa: Anna, et mo waisen Pölwen Ma So Dnne Ossausen Ennämb hend wois römusta.

5. Wötta minnust, mes om halv, Mösse Berrega mo puhtas, Te mo wäikus. Anna, et ma ni fui lats Ifkes jääs. Minno Meeld nink Söand hoiija, Mes ei kölba, wötta ärra Nink mo Söand kohhalt Sul.

6. Wötta mo, fui olle ma, Minno Henge Armastaja Sinno Hawa Jägo ifkes minnule Wallale; Sis ma woi kif Armun tetta Nink se Te pääl röömsast kawwa, Kumma pääl ma Koddo sa.

228. W. Oh laulgem Süddämest. (759.)

Oh, et mul Armo saas! — Ma ifkes halledast, Kui es olles Jesus, Ke henda and mo eest, Kand essi Pattu Nuhtlust; Mo eest sunniti, Klistin tappeti, Hauda matteti.

2. Heita,

2. Heita, Immanuel! Armo mo Henge pääl. Pelglit minno olle, Nink ikke saggest tääl; Sest waine Pölw om mulle; Sinna näütit kül Paljo Armo mul; Halw ma olle weel.

3. Kui minna kelleke Tees sebdä eäle; La wihhastas ärrä; Nuhtles mo hirmsaste; Sest tullep mul suur Murre, Et Woon middäke Mul ei könnele Nink ei kaibake.

4. Olgo, et fik Pikmeel Saas Taiwan nink Ma pääl ütten Hengen nättä; Se olles kassin weel Jesusse Armo wasta. Oh mo Armafen! Meije Wonafen Paljo heldemb om.

5. Mo Önnisteggija! Mo Henge önnista, Woiija teddä Armo. Nink Römu-Öliga. Ütle neid röömsid Sönnu: „So Häddä jääp mul, Mo Zenistus sul, Önsus olgo sul.“

6. Täüis Armo ollet Sa, Täüis Usfutawust ka; Minna jä sis Sulle. Mo Söand kaet Sa, Nink ma jä rahholinne; Ei te middäke, Panne ennege So Tööd tähhele.

229. W. Oh kui önsa omma Pühha Taiwan. (76.)

Sinno perrä waidlep minno Süüddä, Önnista, o minno Pästja! teddä, nink anna mulle, Et ma Melehääs wois olla Sulle.

2. Kui ma Waimo Häald ei olle kuulnu, Eht La Mannitsusfi ärräpölgnu; Oh sis om Häddä Minno Söamen nink Hengen nättä.

3. Anna, kui se minnul ette tullep, Et mo

Silm nink Südda So een sullap, Nink lass sis jälle Sinno heldet Palget paista m^{re}.

230. W. Oh wotkem Jummalat. (763.)

Oh Arma, kaega, Kuis Jesu Silmä sundwa,
Kui Lemmä Norkule Rõmustamist taht anda;
Henne. Arm waiwatas, Henne. Rittus saap häüs;
Ent Wikku, Puhust ka, Neid Lemmä parran-
soap.

231. W. Sulle Jesu Hawu sisse. (765.)

Pühha Waim! ma palle sedda Sinno Armust
hennele; Kui ma Sulle te weel Waiwa, Ütle
sedda minnule. Kui ma olle tootanu Sulle Rõ-
mus middäke, Nink ma olle sedda jätnu, Anna
andis heldeste.

232. Essi Wiis. (771.)

Woon! Sa ollet minnule Paljo ennämb, Kui
ma jöwwa Sest kõnnelda; Kui ma omma Häd-
dä näe, Nink ma lä, Mõttele Sinno Hawu pä-
le, Kumbe mo eest löbi Sulle, Sis ma jälle
röömsas sa.

233. W. Oh Armas, kae tännä. (774.)

Wörst Hawu täüs, ma tunne So Berre perrä
Janno; So perrä ihka ma. So küllen ikkes jä-
da, Mes Onust se woip sata? Se teep mul
haigust Tullus ka.

2. Oh nafka finni heldest, Mo Söamest nink
Käest, Nink panne Pitsat pääl, Mo Söänd
Sulle finni, Kui Ilmast tullep Tulli, Ent te
ifs wallal hennesel.

234. W. Mes ollet Sinna, armas Jesus. (778.)

Jummala Woon! ke lödu Kristi külge, Mes üt-
lewa So waise Bagla Sulle? Kas Sönnuga
kül woiva selges tetta, Mes nemmä tundwa.

2. Meil figil jääp suur Häbbi henne ülle, Et
meije satame weel Wallo Sulle, Nink Uiga wä-
tame, ehk meil kül tutta So pallaw Südda.

3. Sel Waimul Tenno, ke meid Sinno per-
räst, Nink, et La sinno Henge Himmo täütas,
Jo Üsja wötnu, kui So Waiwa Palka So
mannu sata.

4. So Werel, se om meije ainus Tuggi, Kot-
tun nink wäljan tullep se meil Appi; Kui se meil
puus, sis kif mu Hä ei tahha Middake massa.

235. W. Oh wötkem Jummalat. (789.)

Kui ma, kui Pattane So Hawu ifs es mait-
sas, Nink minnul wallale So Südda ifs es
saisas; Kus sis ma Waine jääs! Mo Heng
lääs hukka tööst, Ni kui om Jhhoga, Kui Loi-
tust tal ei sa.

236. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (784.)
 Ehf kül mo Südda ikkep siin Puduusse perräst
 Jesu een; Ma römusta hend ommete, Nink lö-
 ta, et ma siggine.

Henge nink Jhho Pühhäändamisfest.

237. W. Jssand ärrä nuhhelgo. (785.)
 Ülle fige illusamb, Armas Pöig! So pole Min-
 no Waim hend üllendap. — Sinno Hawu päle
 Raeden Haigusen, Süttip meije Lööbi Pea
 neide läbbi.

238. W. Oh oppeta meid Risti Sallaussti. (796.)
 Oh wötta, Woon! meid omma Armo Hölma,
 Nink iggawesse Armoga meid kanna.

2. Ke omma Henge tahtwa puhtas hoida, Nink
 kallis piddawa siin Armo Uiga.

3. Ne andwa teda fik, mes Rahho keläp, Weel
 enne, kui sest Pat nink Rahjo tullep.

4. Keäke ei woi henda puhhastada, Ehf Pat-
 tu Himmo essi ärrä sata.

5. Ent kel Löömeel om, hend sest wabba nättä,
 Se saap sis Jesu Werrest Woimust Kätte.

239. Essi Wiis. (804.)
 Arm lähhiine nüüd, Nink önnista meid; Siin
 olleme koon Kui latse So Armun. Oh lähhiine
 Woon!

2. O tulline Wälf, Te pehmes mes kalg;
Kui pehme fik om, Sis soeta noppest, So Pal-
get, o Woon!

3. Et Puhtus meil saas Nink Allandus jääs;
Oh Tulli nink Tuul, Te paljas, mes ommast
Weel jänu om meil.

4. Et Rahho nink Rööm Nink tennolif Arm
Meist nättä ifs saas, Nink Süüddä se sissen Jks
elläs nink jääs;

5. Om waja, et me Siin koletame, Mes
omma Meel tääl; Nink Pöigmihhest same Töist
Meeld hennesel.

6. O Pöigmees nink Höim, Sa ussutaw Woon!
Te pallawas nüüd So Armo Tuld sissest, Nink
pesita meid.

7. Et eggäüts meist So Ehte nink lust Siin
Jlman ifs jääs, Nink Koggodus Rõmu Meist
figist ka näes.

240. Essi Wiis. (805.)

Önnista meid :: Jesus heldeste, Tulle was-
ta :: Meije palleme. Werrine nink kallis Pä,
Sinno sisse Uskjille, Oh et meije :: So man
jäässeme.

2. Te sis essi :: Ke fik figin teet, Meije
Usja :: Raitfa häste meid. Hoija meid Sul
weata, Sulle walmis jätmata, lass meid olla,
So een jäda, Et Sul Melehä.

241. W. Maggus Pästja, Sinno Armo. (806.)
 Lass meid So een Berre Armun, Puhtas mös-
 tu saista tääl, Nink So Pitsatit Pä Otsan Jk-
 kes kanda Ilma pääl.

242. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (809.)
 Se Woon, kumb meije eest tapperi, Meil Püh-
 hädamisfes ka säeti; Ni, et Jummalä een Kik-
 mu ei massa, Sest sani Laiwa nink Ilma loja
 Sai Sullases.

2. Kui puhtas sada om teije Meel; Siin om
 Wabhausse Ramat teil. Se, ke Insust löidnu,
 Jesusse Hawun, Saap neide läbbi Hengen nink
 Jhhun Ka pühhändet.

3. Ni, et mes temmä elläp siin, La elläp
 nink ligup Jesusfen — Ni kui Jhhun liigwa
 Ne luliikmisse — Nink saap ni Usfun se Wona
 fisse, La saarnatses.

243. W. So Heng, o Jesus! tekto mo. (810.)
 Ni om se Innisteggija Meil lihhan ärrateen'nu
 ka; Kui woime, teeme röömsast Hääd, Lennä-
 me se eest Isandat.

2. Sa mötlit meije Häbdä pääl, Sul olli
 säärne halle Meel, Et wöttit lihha hennele, Sa
 ainus lats sel Esfäle.

3. Sest sani meije wöttame So Teenmist was-
 ta ennege; Ni Sulle armsa olleme, Nink Püh-
 häust perrändame.

4. Mois' hoija hennel weata, Nink kattet Sin-
no Pawuga; Meid ärräputko Wainlanne, Et
ärräpetko eäle.

244. W. Jesus tulle minnule. (811.)

Me Rööm om, o Jesu Krist! Et Sa ollet El-
lo-Wörst, Ke om Surma, Pattu ka Iihhan
wäardnu foggona.

2. Kui me mötleme, et Sa, — Eht kül
Jummal, — kannit ka Iuid nink Iihha foggona,
Ni kui meil om figil ka.

3. Sis me Iihhan sallime, Kui ennege Wai-
mule Allahetlik, Puhhas ka, Sis läap förda
temmäga.

4. Saddamisse Täht jääp kül Wäljastpiddi
meile weel; Ent se öige Pattu Haam Süttitas
nink terwes saap.

5. Häddä Orrun wöttie Sa Puhha Wörust
walmista Meije ülli waisele Hengele nink Jh-
hule.

6. Hoija meid sis laitmatta Jummalikko Wä-
ega, Senni, kui kii tettum, Nink me Wain
om Hengussen.

245. W. Oh oppeta meid Nisti Sallausi. (815.)

Ni tööst, kui minna Jesu perräle olle, Ni tööst
ma jä, o pühha Waim! ka Sulle.

2. Oh paistas mo Pä Desast nink mo Silmist,
Pattaste Meel, kumb kattet Jesu Werrest.

246. W. Maggus Pästja, Sinno Mu... (819.)
 So Heng teep mo Henge pühhas, Sinno J...
 minno ka; Et ma üts lu nink üts lihha Nink
 üts Waim sa Sinnoga.

247. W. Mo Svänd anna figest Wäest. (821.)
 Oh nättas minnust, et fik se, Mes Sa teit
 mulle hääs, So Arm, kumba Sa minnule Näü-
 rit, ifs Melen jääs.

2. Ni, et ehk ma kül Seltfita Saas Ilman
 jättetus, Mul siski es saas puduma Jesusse
 Saarnaus.

3. Jesanda een ma häbbene, Ta Wain mo
 fostatap, Ta taht mo wotta Hölmale, Sest et
 mo armastap.

4. Ni jä ma Ullandussen tääl, Et mo woip
 armasta — Runni ma Wona Sajan sääl *)
 Jggawest Kömu sa.

*) Jan. Uww. 19, 7.

248. W. Oh Armas, kae tänna. (1156.)
 Leid, Jesu luliikmisse! Saap Uff Jesusse sisse
 Siin hoidma laitmata. Se Uig saap teil ka Rätte,
 Kun Leddä sate nättä, Nink elläma ifs Lem-
 mäga.

249. W. Kui minno Tund saap tullesma. (333.)
 So Waimoga mo kinnita, So Hawa minno
 arstwa, So Surma Heega puhhasta Mo eggäl
 Tunnil,

Tunnil, Pästja! Nink wötta minno üts förb säält
Hään kindman Uusun Ilma päält So Wallitui-
de mannu.

Söäme Waisusfest nink Maddalusfest.

250. W. Magsus Pästja, Sinno Armo. (839.)
Anna Suud, kui mul om Kurbus, Rõmun te
mo pelglikkus; Sis jä minna allandlikkus, O
Sa Auwo Kunningas!

251. W. Oh kui õnsa omma Pühhä Taitw. (842.)
Säärtse Henge omma Wonal armsa, Ke Ta
mannu Allandussen rühkwa, Nink Waisust tund-
wa, Nink Ta Armo küllen ütsind' powa.

2. Neile tahhap Kunningas Suud anda, Kum-
ma siin muud Nouwo ei woi löida, Kui läwa
ikma Wastse Armo. Kirrekesse perra.

252. W. Oh laulgem Süddämeff. (847.)
Mes olle nink mes te Siin Ilman eäle, Tul-
lep Jesu Armust Nink jääp ka minnule; Mui-
do jääp se Pelg ikkes: Mul wois johtuda, Et,
mes täämbä sa, Hommen kaota.

253. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (851.)
Mo Pästja! et ma Sinnota Ei middäke woi
tallita, Om armas mul. — Se eest, mes Sa
Mul hääs teet, ma So kummarda.

2. Et minna Sinno Waglaken, So Waine,
se om minno Dn. Ma näe, et Sa nidade Iks
liggi ollet minnule.

3. Kui middäke weel olla siin Ma tahesi; sis
mul tulli Piin; Gest sani, et ma Waglaken, Dm
Rööm nint Rahho Söamen.

254. W. Mo Söänd anna figest Wäest. (853.)
Se fige suremb Pühhä tööst Dm, kui Sa hel-
deste Suud annat, armas Jesus Krist! Mul
Waglakesselle.

255. W. Minno Waisus om ilm arw. (854.)
Laulgem Tälle röömsast: Halleluja! Me olleme
pästetu; Ohwris tahhame hend Tälle anda, Kumb
om Täl pühhändetu. Berre Hölma, kumma wal-
lal omma Pattatsil, wötk meid Waisid wasta;
Ussun julgest tulleme; Sa kutsut meid hennele.

2. Minno Waisus om ilm armamatta, Suur
om minno Pudus ka, Tuhhat Wigga omma mo
man nätta; Siski önnis olle ma, Kui mo Sö-
änd Jesu Berri läütap, Römuga nint Rahho-
ga taad täütap. Selgest Armust sünnip se Lem-
mäst, mulle Waisele.

3. Suur om Lemmä Arm, et ei woi moista,
Et Ta säär'tsid Pattatsid, Kui me olleme, woip
wasta wötta, Nint ni heldeste ka müüd Meije-
ga iks ümbrekäüp, et sedda Sönnuga ei olle sel-
ges tetta; Ent me Söänd allandap Kik Arm,
mes meil Lemmäst saap.

256. W. Oh Armas, kae tännä. (812.)

Üts pattane nink waine, So halwemb latsekenne
Ma olle — siffi ka So omma, selgest Armust,
Sa mo Jummal, ke heldest Mo kannap, kaitsap
Armoga.

Kinnitusfest nink Kaswamisfest Armut.

257. Essi Wiis. (858.)

So ette kummardap mo Südda, O Jesus! las-
se henda löida, Kae So Rõmu-Palgega Mo
Waise päle Armoga.

2. Mo kurbastap mo Pattu Häbbi; Oh kole-
ta So Surma läbbi Taad, nink mes Esfimelest
ma Mo Söämen weel nätta sa.

3. Kül tunne Armo Sinno wasta, Nink otfi
ka So Te pääl astu; Ent siffi näe ma Murre-
ga Weel möllembin suurt Pudust ka.

4. Weel ennämb peap Sinno Waim Mo püh-
händama, süggäwamb Mo Meel So sisse juurdu-
ma, Weel kindmämb mo Käük ollema.

5. Ent kif se sissen ma ei jöwva O Jesus!
essi anda Nõuwo; Kes woip mo Söand puhhas-
ta, Kui Sinna taad ei tallita.

6. Ma tunne siffi So suurt Armo, Sa ollet
ussutaw ifs jänu; Sest tija minna ka, et Sa
Mo walmistat Sul Rõmus ka.

7. Mo

7. Mo Henge Hoold sis tahha minna So Kät-
te, Jesus! kohhalt panna. Lass Söamen ifs tut-
ta mo, Et Sinnun önnis olle jo.

258. W. Ma Sinno Jssand armasta. (866.)
Mo ainus Himmo ollet Sa, Ei Maast ehk
Laiwast holi ma, Kui Sa mo omma ollet. Kui
Laiwas olles Sinnota, Sis ma jääs ilma Rö-
muta, Kui ma ka Laiwan olles. Es tahhas
Ma pääl olla ka, Kui ma jääs Ma pääl Sin-
nota; Sest Ilman ei muust middäke, Kui Sin-
nust, mul om Melehä. O Jesuken! Mo ainus
Ön :: Om, olla ikkes Sinno man.

259. W. Maggus Pästja, Sinno Armo. (803.)
Lass meid Sulle Auwus kätwa; Nink meid olla
Ilma seen Sul ifs enuamb ussutawa, Röömsa
Sinno Saatmisen.

260. W. Önnista meid, :: Jesus. (1043.)
O Sa kallis :: Henge Pöijoken! Oh et pallas ::
So Kirg Söamen. Anna Süda andis meil, Sis
faat Sinna Tenno weel. Te meid kindmas ::
Ufsun Kristi pääl.

261. W. Sa römüs, önnis lomaken (1043.)
Kui saggest ikkep Südda mul, Kui kae henne
pääl Nink näe, o Jesus! et ma Sul Weel
Kurbust sata tääl. Kui paljo Armo näütit Sa
Mul jo — kui weidi olle ma Sul Römüs olnu;
oh ma jä So een suur Wölglane.

262. W. Müüd pühhä Waimo palleme. (1181.)

Me jäme röömsas ilm löpmata, Maitsame, näe-
me, tunneme ka So, Sa maggus Pästja! Nink
fik mu Oppus, Kumb meid taht muijale käända
Sinnust, Om põlletu.

2. Kui ka üts Engel me mannu saas Nink
meile töist Oppust kulutas; Kui ta Nistist möda
Meid tabhas sata, Tööst, meije wannusse tedda
ärä, Nink Oppust ka.

263. W. Mo Söänd anna figest Wäest. (1368.)

Te, Jesus! ni kui Himmo Sul, So Waimo
Käega Mo Rinna sissen Uknat Sul; Mo Sö-
and tunnet Sa.

2. Ehf Sinna omman Berren küil Mo mös-
sit figest Häüst, Siski, mes Söand murdnu
Sul, Weel minno Palgest näüs.

3. Mul tullep Meelde saggede: Oh, et ma
lastes saas! Ni kawwa, kui ma elläke, So kül-
ge ikkes jääs.

264. W. Rit, mes Terwe Ma pääl elläp. (1730.)

Lass mo Kutmist, kallis Pästja! Nink mo
Wallitsemist ka, Kindmämhas mul ikkes saba;
Et So Ommatsidega Woi taad kallist perris
Dsa Kaddumutta nimmitada, Senni, kui So
Wäega Usfun läbbi Ilma sa.

2. So man, Jesus! hoija esfi Mo, So nör-
ka last, et ma läbbi Usfu Sinno sisse Sulle

pühhändetus sa. Kik mo Murret, fik mo Hättä
Matta ma So Soämette. Nink kui So man
Kobdo lä, Sis om otsan Ikminne.

Ussu Julgussfest nink Lotussfest Jummalä päle.

265. W. Jesus, ke mo Lotus om. (870.)

Minno Pästja tunnep mo, Teed mo Römu,
teed mo Kurbust; Sest, mo Heng, jä murreta,
Kae tääl So heldet Karjust, Ke so tunnep, ar-
mastap, Omma lammasf nimmitap.

2. Suur om Lemmä Arm, ke meid Lemmä-
ga ni ühhendanu, Et Ta Südda sebdamaid Tun-
nep, kui meil Kurbust sanu. Lemmä om iks
meijega, Meije lu nink lihha ka.

266. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (871.)

O Jesus, minno Pöijoken! Sa ollet fik mo
Soämen, Mul kallimb Warra ollet Sa, Kui
Kikkus, Kuld nink Ilma Ma.

2. Kui Sinno mäletap mo Meel, Sis tun-
nep Südda Römu kül, Kui mul om Lotus Sin-
no pääl, Sis kulus mult üts Römu Hääl.

3. Kus muijale hend känä kül? So perrä sai-
sap minno Meel; So man mo Südda Kostotust,
Abbi nink Nöuwo löwwap tööst.

4. Jesus, mo Issand nink Jummal! Kui
maggus om So Nimmi mul. Ei figen Ilman
fäärne Arm, Kui Sinno Arm, o Jesus! om.

5. Ma

5. Ma tija, et So Toetus Ei jätta minno
armetus's. Mul ollet üts hä Karjus Sa, Ke
ikkes saap mo kaema.

6. Mo Kõõm, o Jesus! nink mo Uum, Mo
Söäme Barra, nink mo Nouw. Kes sebdä wäl
ja tunnistap, Kui meid So Nimmi römustap.

267. W. Näggematta Põijoken. (882.)

Sinna ollet minno Täht, Ke mul pea üllestös-
nu, Umbrewõtnu Minno Ello Käüki tääl;
Kui se pääl Kaetas, sis Meel nink Mõtte Min-
no sissen tahtwa lõppe; Sest et neide Arw om
suur.

268. W. O kige pühhämb, puhtamb Jes. (906.)

Rinnita So latfi, Jesus! Te neid So sissen
Ärräväärdjis, Sa ostit neid So Berrega. Lo
me sissen wasset Ello, Et känäme hend Sinno
pole, Kui Meel taht ärräheitida. Oh Tenno
Jummalal, Meid leppiteti Täl. *) Mes weel
rasse, Saap otsa ka, Nink melle sa Se Digus.
se Kroon Taiwan ka.

*) Rom. 5, 10.

269. Eesti Wiis. (923.)

Woon nink Pä! Me ussume, So Armo pääl
fik julgume. Palleme Lotussega, Kui me weel
middäke ei näe. Sinno Rahwa Jõud om se,
Mida om ka minnule; Et ma saisa Armo pääl,
Ehk ei näe, kus ma käü tääl.

270. B. Sinno Käen om minno Südda. (968.)

Kule meije Pallemissi, Henge Söbber, Jesus,
 Önnisteggija! Näüta ennämb Önnistusfi, Kui
 me Umbusk nink me Murre usfura. Lass So
 waisi latsekeisi Jks So Armo Te pääl käwra,
 Kumman nemmä Usfutäütmist nätta sawa.

271. B. Immetaolinne. (977.)

Jesus minno Abbi! Sata minno läbbi, Et ma
 woi fest tunnistada: Jesus om mo Pästija Ri-
 gen Häddän olnu, Om mul ikkes Abbis tulnu,
 et ma woi Sulle Auw, Kittust nink ka Tenno
 Se eest ikkes anda.

272. B. Jesus tulle minnule. (1018.)

Kui se nida förda lääs, Kui kül Jlm hääl me-
 lel näes; Sis es löitas Ma pääl wist Ennämb
 Risti. Innimist.

2. Jesus jääp meil Jsfandas, Lemmä Te
 iks selgembas, Istup Jsa Järke pääl, Kait-
 sap omma Miiki tääl.

3. Kui se Jlm jo seddä Meest Mahha heitnu
 üllewäst; Kurri Pölwo sis olles meil, Oh mes
 kurri luggu kül!

4. Ent ma tija seddä tööst, Et se Jsfand Je-
 sus Krist, Meije kange Abbi. Mees, Sääl jääp
 istma iggawes.

273. W. Sa Pattaste Armastaja. (1139.)

Oh et se öige Usu-Meel, Jesussest tunnistada,
 Wois meije Henge sisse tääl Wäljä kallatus sa-
 da! Taad Armo Sul tootame, Kumb Dimmat-
 sil om tutta, Nink Ello Ujal tahhame So Dr-
 ja röömsast olla.

Kristlikkust Kerkust, nink essiärrälikkust Kog-
 godussist.

274. Essi Wiis. (941.)

Oh kuis ni armast Om So Maja nättä, Kun
 So Rahwas, Issand! tullep ütte, laulap, Nink
 Sul Auwo annap.

2. Üts Päiw om parremb Issand! Sinno
 Koan, Kun Auwo Sul saap, Kui mu tuhhat
 omma Ilman, Iaja Te pääl käwwen.

3. Oh taad suurt Önne, Kumba se saap Kätte,
 Keßä Sinna Wöttat omma Kotta; Taiwas
 Saap Täl sega ommas.

275. W. Se Wona omma olleme. (963.)

Oh Henge heitke Pölmise :: Issanda een, nink
 olge Armun Ja Allandussen Ta een Tolmun,
 Rööm, Häbbi ::: olgo figile.

2. Meil teggi Issand paljo Hääd ::: Kuis
 woisime nüüd Rõmu keelba, Issanda liin om
 875
 R 3
 Wai.

Waimun nätta, Nink fik :::: mes Südda hima
mustap.

3. Mes Sinna annat, wöttame ::: Ei tahha
henda Sulle keelba, Me palleme So Silmä-
Weega: Te meid :::: So saarnatses, o Pä!

4. Oh tulge, meije tahhame ::: Müüd ütte
Pohja pääl sin saista, Nink üttest Berre-Djast
jumwa, Meil olgo :::: Siin üts Armo Te.

5. Siin Käski om, meid arwita ::: Me olle-
me So Abbilisse, Senni kui läme Laiwa sisse
Sääl same :::: Soga hengäma.

276. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (971.)
Teid wöttap wasta Roggodus, Kel siin ei sa
weel Täwweus, Nink Wikku perräst ikkep weel
Kristusse Henge perrä tääl.

2. Siin wötke wasta Jesu Käest Jummalä
laste Dsfaust, Nink figest Dnnest, kumba Ta
Neil saatnu omma Berrega.

3. Kui Ilmast ärrä ostetu, Nink Lemmäst
essi kutsutu, Olge, kui Pöig saap tullesma, Kui
tarfa Junkro, walmi ka.

277. W. Tulle Jesu Hawu sisse. (980.)
Lunnastaja! Sinno waine Wäifenne nink põlle-
tu Nisti. Roggodusfenne, Kumb Sul armsas
peetu, Arwap hendä kohhalt önsas, Kui So
Nistist Dsa saap, Nink jääp wabbast Armust
röömsas, Kumb So Hawust rohkest keep.

278. W. So heng, o Jesus! tekko mo. (981.)

Kui Jesus olli Kristi pääl, Sais Jaan nink Maarja Kristi al; Meist sääd Ta Roggodusfesteest Weel enne, kui Ta ärrä lärs.

2. Nink weidi Uiga päle se, Roggodus kaswi nidade, Et mitto tuhhat Wallitu So Nimmel saiwa koggotu.

3. Se Roggodus om allal weel, Nink saisap ätte Mele pääl; Kristusse Werre Digus om Weel Lemmä Aumo Särk nink Koom.

279. W. Meije Jummalä Bonaken. (988.)

Üts om, kumba tunnep Ta, Armas Karjakene! Nink kui sünnis nimmita: Önnis Rahwakenne!

2. Üts om meil ka Issandas, Üts om meile Pästjas, Ke jääp meile Ömmatfes Iggawettes Ajas.

3. Söame pääl kannap Ta Mitto tuhhat Hengi, Kumma Esfäst Armoga, Tälle ommas anti.

Jan. Ev. 17, 24.

4. Kõmusta hend, Roggodus! Et Ta wallits sinno; Sest Ta peap iggawes Ömma Armo Noumo.

280. W. Kui Pat teep Waiwa mulle. (994.)

Se olli Wona Mõtte Jo enne, kui Täl luust Nink Ibbast Ijho tetti, Et Lemmal Roggodust

Bois saba waisist Pattatsist; Nink tuus jo sed-
dä ette, Kuis saas, nink förda lääs.

2. Mes rohke Rööm om meile Se Pattu
Häddä man, Jummalä Palge ülle, Et Woon
meid pästnu om. Woon! immelinne Wonaken!
Mes Sul se Mörösjä magnu, Sa Henge. Pöijoken!

3. D armsa Lunnikesse, Kummil se Paistmin-
ne Neist Hawust teggi esfi, Et meije löisime
Teed läbbi Häddä Orruke; Et fergeste nink Wal-
gen Niiüd käime Otsani.

4. Se Hawu Berri hoijap Meid kohhalt üt-
finda, Se Armo. Jöe man maitšap Koggodus
Önnega, Mes teddä siin jo römustap, Nink
mes täl iggaweste Weel üts förd Kätte saap.

281. W. Se Wona Ömma olleme. (996.)

Se Koggodus, se kōnnelep, Se mötlep, ikkep,
römustellep; Ent kui Woon esfi üts förd tullep;
Mes Rööm nink Önsus sis täl saap!

282. W. Oh laulgem Süddamest. (1477.)

D Issand Jesus Krist, Ke Sinna armolist
Kristi. Pu pääl foolnu, Nink omma Koggodust
Se läbbi hennel saatnu; Sinno Perrändus Rit-
tap So se eest Rigest Söamest.

283. W. Meije Jummalä Wonaken. (1478.)

Rae tääl So Rahwa pääl, Kumb So Armun
ellap, Nink hääl Melel henda Sul Perrändus-
ses annap.

2. Näüta meile Armoga Sinno kallit Hawu,
Ni, kui Sa So Berrega Rif me Süda masnu.

3. Wötta esfi heldeste Meid So Hawu sisse,
Keüta Ello Kimpohe Meije Hengekeisi.

284. W. Minno Südda rõmustelle. (1484.)

Dh et Sinno Rahwas olles, Issand! figil Ar-
mo Tähhes, Ni kui Wikkerkarin muste Ilmal
annit Armo Tähte.

2. Tulle eggapäiw meil Abbis, Et So Täht-
minne ifs sünnis, Kui meist täütetus om sanu,
Mink' tarbis meid lähätanu.

Koggodusse Laulo.

285. W. Minno Waisus om ilm arm. (1025.)

Terre, terre, Rahho, Terwüs olgo Jesu Rah-
wakessele! Armo Haigust pühhä Waim ifs hoid-
ko Söamelle allasi. Esä! Sinno Poja perräst
fata Lemmä Hulfakeisi läbbi Ilma. Woon täüs
Hawu, Wallo-Mees! Dh et Sa meist Rõmu
näes.

286. W. Sa Pattaste Armastaja. (1026.)

So kummiardame Söamest, Sa Koggodusse Wan-
namb, D Woon täüs Jummalä Nuwustust Ke
henda me eest alland. Ütsik ei mötle katside; Sa
faat ifs Hole kandma Koggodusse eest heldeste,
Ni kui So Wiis jo ammo.

287. Eesti Buis. (1027.)

Arm kae heldest Eggäütte päle, Koggo Armust
Meid So Hölma jälle. Lasse Meid So Armun
Kaswa.

2. Se Hone, nink ne, Ke siin käiwa, sago
Arvovs Sulle, Arm ifs neile jägo, Nink sis
Hä laste Meel uink Wiis.

288. B. Oh laulgem Süddamest. (1034.)

Jesusse Rahho seen, Kumb meije Rööm nink
On, Meije Arma käiwa Kaugel nink lähheden;
Meid terwitame Waimun. Jesu Palge läap Mei-
dega, nink jääp, Mes neid önnistap.

289. B. Näggematta Pöijoken. (1039.)

Römusta hend Koggodus! Andke Sösfare nink
Welle! Isandälle Arvo, Kirtust, Zenno ka,
Löpmatta. Kummardage Tolmun Teddä, Ke teil
ni suurt Armo nättä Andnu, fenni Päiwäni.

2. Töttest, ni suurt Önnistust Es woi Alg-
missen küil ota, Ei ka lota, Mes So Rahwal
nüüd siin om. Oh mes Rööm! Et So Rahho
woime maitfa Sinno Jalgu ümbrewötta. Enne
kawwen ollime.

3. Melles sis ei kuulta weel Meije Suust ifs
röömsat laulu: Halleluja! Enge et weel laultas
ka: Hallesta! Se om sest, et hälleneme Tem-
mä Armo-Ande ülle. Mes se eest meist Isand
saap?

4. Oh

4. Oh kui paljo Immet om Lemmä Arm jo
meile saatnu, Tutta andnu. Se eest Tolmun
kumardap, Allandap Henda me Heng Silmä.
Weega Lemmä een; — weel mitto Hulka, Te-
wa seddä meijega.

290. W. Sa Pattaste Armastaja. (1040.)

So Orjawitsust Wannikst Meil panne Nuwus
päle, Lass maitsa meid So leppitust, So Werb
te Ehtes meile, Nink peä eggäüttele, Kel Siid-
da nörkas lännu, So kallit Hawu wallale, Kun
me ifs Röhkust löidnu.

2. Suud töine töisel anname Jesu Man. Olle-
missen, Ja saap meid toitma armsaste Se Ar-
mo Uja sissen. Ja Kätte päle kaeme Nink wöt-
tame Ja Sönnä, Ja Lemmä Hölma heitame,
Kui Jhhusst meil om minna.

291. W. O Pä täüs Werb nink Joni. (1042.)

Sa heilä nink ka täämba, So Rahwa Kun-
ningas! So Dmmatse So tundwa Eggäpäiw
armsambast; Sest eggäüts Heng maitsap So
Heldust Söamen. So kallis Rahho kaitsap Nink
kostatap meid siin.

292. W. Sa Pattaste Armastaja. (1055.)

Sa Koggodusse armas Pä, Nink eggä Henge
Toitja, So Sullaside Rep nink Te, Nink meije
Jhho Hoidja! Me waise nink ni põlletu, Ent
lähbi

läbbi Sinno Armo, Meil Immes, ärrävallitu;
Oh wotta meid, So Pörmö.

2. Mes meije kawwa möttelden Weel Hengel
Waiwa teme? Sa näet, mes Wallo Söamen,
Kui haiges meije jäme. Sa tunnet meije Him-
mustust, Kumb ütfinda So perrä. Kik jättame,
ent Koggodust Ei anna meije ärrä.

3. Siin näet Sa wäifest Koggodust, Se om
üts Rojo surest. Oh näüta teddä armolist So
Esfäl; ütle heldest: O pühhä Esfä, kae tääl,
Se Waiwa Palk sai mulle. Nink jättä pühhä
Waimo meil, Et kaswatas meid Sulle.

4. Sa illus Pöigmees, lähhiine, Meid heldest
ümbrewötma. So puhhast Armo tunneme, Kumb
wastne ifs nink jäädwa. Sa ollet me eest tappe-
tu, Nink wöttit Ello jälle. Sa hä nink öige
Wina.Pu! So Osse sisse tulle.

5. Kik sünnip nüüd, mes tahhame, Sest et
So ommas jäme, Nink Koggodussen elläme, Ja
Sinnust Wäkke same. Me tahhame So Sullase
Nink Näütsiko siin olla, Nink wäljäst poolt, Kui
sissest ka So Söand römustada.

293. W. Jesus, minno Ello. (1059.)

Koggodus, jä Warjun Jesu kallin Hawun,
Waine, wäikenne, Nink sääl ofsi hennel Toitust
eggal Tunnil, Kui Mehhilenne. Se ifs olgo
sinno Lö, Kumba armastap so Süddä, Sen-
ni kui näet Teddä.

2. Runni Jesust näeme Nink Temmäga läme
Süre Saja pääl, Kumba ommil waisil Pattat-
sil nink latsil Walmistanu sääl; Sis me Leddä
jätmatta Same tennäma nink fitma, Nink Täl
Uwo andma.

294. W. Tulle Jesu Hawu sisse. (1065.)

Meije Rööm om, So ifs fitta, Jesus! nink
So kummarada, Sinno Hawu man hend toita,
Nink meid jättä foggona Sinnule nink Sinno
Kahwal, Töine töist awwitama, Ei joht ennämb
ellä hennel; Ent muil Hääs hend waiwama.

295. W. Oh Armas, kae tännä. (1066.)

O Sa usfutaw Südda! Me palleme: oh kasta
Meid Sinno Werrega, Neil anna wastset Röh-
kust So kallist kolust Kehhast, Sul elläda, So
orjada.

2. Nüüd meije löppetame Jesusse Berre päle;
Ioten se Waimo pääl, Kumba Ta meile andnu,
Kui Ta süst ärrä lännu, Et se meid satas Il-
man tääl. (1062.)

3. Se päle ütle: Amen, Te eggäniitten Hen-
gen So Nimme selgembäs. O Risti podu Päst-
ja! So Hawu sissen peeta Meid häste nüüd
nink iggäwes.

Koggodusse Pühhi Laulo.

296. Essi Wiis. (1069.)

Jä, oh jä, So Rahwa Pä! Oh ärrä jätta
Koggodust. Lemmä On Nink ainus Rõõm On
Sinno Armo Täwweus. Jägo kif mu Abbi sis;
Meije Abbi om se Mees, Kel kif Ilma lojusse
Omma Lemmä Sullase.

297. W. Jeesus, minno Eslo. (1070.)

Önnis Jesu Rahwas! Mõtke Sa ka saggest
Armun neide pääl, Kumma röömsast omma Lem-
mä Tunnistaja Ilman sääl ja tääl. So Waim
olgo neidega, Ni kui sinnoga ka nemma Wai-
mun iks koon omma.

298. W. Önnista meid :: Jeesus. (1072.)

Meije waise :: äträpõlletu, Armo läbbi :: sifft
wallitu, Jesu Nikin ellame, Kun me ikkes wõt-
tame; Sest se Warra :: om ilmlõpmata.

2. Tõttest Sinna :: ollet Armo täiis, Igga-
wenne :: om So Armastus. Kes ni kurb om
Söämen, Ke So Palge Paistussen Es saas
Rõõmu :: kui So mannu jääs.

3. So Nist, Jeesus! :: kun ma näije So,
Kihhotago :: mo Halleluja. Kui ka minna oima-
ne, Nink ma kules middäke Jesu Nistist ::
ärrätas mo se.

4. Anna

4. Anna meile :; ke hä Melega Tahhasseme :;:
Sulle elläda, Ke ei püüwa Önnistust Mauust,
kui Sinno Berre-Wäest. Anna meile :;: So
Werd tutta ka.

299. W. Se Bona omma olleme. (1073.)

Mo Pästja, heitä üllewäst :;: Mõnd Armo Rib-
benat me päle Nink pesita meid sissest jälle So
Armo :;,: Tulle Paistusfest.

2. Sa tijat, et me terwe Meel :;: So nink
So Usju päle mötlep; Nink kui So Rahwas
So een safsap; Sis ütlep: meid wötta :;: terwelt
hennele.

3. So Armo pääl me safsame :;: So Tahh-
minne meid ikkes saarko, Meil Sinno Armo
Paistus jägo; Sest muido :;,: meije esime.

4. Te meil So Söänd wallale :;: Me läme
surest Henge Himmust Se lätte mannu, kumb
So Hawust Keep wälja :;,: meije Önsusses.

5. Kül eggäüts meist häbbenep :;: Et meil ei
olle Öigust wötta, Kui se, mes Sa meil tahhat
anda. Me Heng So :;,: Tolmun kummardap.

6. Sa meije Öigus ütfinda :;: Ke meile Pat-
tu andis andnu Nink omma Berrega neid kat-
nu, Sul olgo :;,: Tenno jätmata.

300. W. Tulle Jesu Hawu sisse. (1076.)

Tösta omma Kät müüd ülles, Kif neid Hengi
önnista, Kumma Usju Te pääl käüwa ütten
Melen

Melen meijega. Kif me Wikku andis anna, Päs-
ta meid neist wallale, Et me woime Englidega,
Pühhä! laulda röömsaste.

301. W. Eht kül ütlematta. (1078.)

Siin om Sinno Perre, Woon, kumb tappetu,
Sinno Armo Kirre Neil nüüd pallago. Käü
neid Hulke läbbi, Kumb Eesä Käest Römüs
Sulle anti, Sinno Waiwa eest:

2. Sinno Teed me käüme Mitto Uiga jo,
Moistame ka häste, Armas Issand! So. Ei
woi henda feelda Ennamb Sinnule, lass ka
walmi olla Meid iks So Töle.

3. Önnis Wona Rahwas! Wona Werd om
ful, Kumb so Keiuid puhtas Hoihap eggäl luul;
Uhhap Rojust ärrä, Maidsid Usju ka. Wona
Mele perrä lass hend walmista.

302. W. Oh wötkem Jummalat. (1082.)

Mo Henge Ioja Sa, Ke walmistit mo Hiusfi,
Ke Sa mo Silma-Wet, Zeit Römü. Ölis essi.
Sa Koggodusse Pä, Eesand So Sullasil, Au-
wolif Wannamb ka So Ärräwallituil.

2. Kui minna waine näe So Jummalikko Su-
rust; Sis mötle ma, ma lä Nüüd hukka; ent
kui Jesus Ni kui ütš Innimen Hend näücap
minnule; Ei olle — mötle ma — ni maddal
keäke.

3. So

3. So sise ussu ma, Mo Jummal nink mo
 Issand! So Hawa peäwa Iks läütma minno
 Söand, nink Sinno Kannatus, O Jummal,
 Innimen! Jäap minno Kostotus, Kunni ma
 Sinno man.

4. Sääl, kun So Werrega Se Ma sai häm-
 mes tettus, Kik matta mahha ma, Mes Sul
 om wasta, Jesus! Mo Henge, Ikho ka Puh-
 tas nink pühhä's te So kolu Kehhäga, Et saas
 So saarnane.

303. W. Oh Armas, kae tännä. (1083.)

Ma ota Allandussen Ja Silmä. Ween nink
 Issun, So tutta Söämen; Nink, kui ma Sul
 mo Hädda, Nink mes mo waiwap, kaiba; Et
 Sa mo fulet, Pöijoken!

2. Süttita kik mo Haigust, Mo Hengel anna
 Selgust, Söämel Allandust, Kurbust, kui Pat-
 tu Hättä Ma Hennesen sa nättä; Ei tettä, Jum-
 mal hoidko sest!

3. Üts maddal Waim nink Süddä, Pürreta-
 matta nättä Kig' Pattu Rojussest. Eö päle
 wässi-matta, Hääl Melel waine nättä, Ja kait-
 set tühja Mötte eest.

4. Neil, kumma sebdä moistwa, Iks armas,
 sebdä kaija, Mes köhtap Sinno Arm. Kurbil
 Pattatsil Rõmus, Muid orjada iks walmis, Ni
 kui So Mele perrä om.

5. Iats, nink töemelelinne, Kindma nink öf. walinne, Körw waisil wallale, Armo täüs pehme Südda, Kel halle om fik Hädda, Rumb johhup luliikmisfile.

6. Üts Hirm sel Satanalle, Üts Warri selle Male, Kun minna ellä tääl, Üts Rööm neil Pühhil Englil, Kostotus luliikmissil, Üts rasfe Koorm neil Kawwalil.

7. Üts kokkoseltsja Südda, Rumb Häddän siski röömsa, Nink Luisun wäärmatta, Üts helik Iatsfenne, Ke Armun lähhämbälle So pole tükkip jätmata.

8. O Esä, kae tänna, Ma olle Poja omma. Pühhä Waim önnista Nink ni kui Iast mo sata. Mo Pattu leppitaja, Mo wötta hennel koggona.

304. W. Sa Pattaste Armastaja. (1086.)

O Jesus, esä lähüne, Kik Wikku anna andis Nink pästa meid neist wallale; Neil Englille ka Römus. Oh tösta iilles omma Kät, Kel Nagla Haaw om sanu, Rumb Risti külge wenuitet, Nink Surman walges jänu.

305. W. Kui Pat teep Waiwa mulle. (1087.)

O önnis Wona Rahwas, Ostet Ia Berrega! Jesusse Risti Walgus, Se paistko sinnust ka.
Halw

Halw Rahwas ollet muido kül; Ent Jummalal
niiid Uuwus; Se sai La Werrest sul.

2. Halleluja! sel Nimmel, Ke fige Toitja om,
Kenf Ja nink Amen hennel Kik lodu ootwa
siin. Se Woon, kumb ni kui tapperu Sest püh-
häst Janist nätti, Om Jesus Jehowa.

3. Maddal Meel meile jägo; Puhhas Heng,
Allandus, Nink Römuga meist sago La Tö
tallitetus. La satap omma Koggodust Jlda nink
warra esfi, Nink römustap meid tööst.

306. W. Meije Jummalä Bonaken. (1088.)

So pääl Jesus kaego, Lemmä önnis Rahwas!
Kik tei Lemmä so eest jo, Wöt so hennel om-
mas.

2. Oh kui armolik omi La, Laht so kostotada;
Ent sa peat selle ka. Lemmä man iks jäma.

3. Jä ni Lemmä Koli siin, Peä hendä puh-
tas, Kumtarda La Järge een, Nink sa ussu-
tawas.

4. Et se Arm, kumb anti sul Jkkes ennämb
kaswas, Nink jä kerge Koorma al Lemmä
röömsa Rahwas.

307. W. Meije Jummalä Bonaken. (1091.)

Jesus, kallis Bonaken! Hawu täüs nink Joni,
Pühhä Jummal, Poljoken! Oh mes önsa Tunni.

2. Kui So een koon olleme, Kui So latse
iitten,

ütten, Sinno Hawu önsaste Maitsen, nink neid
kitten.

3. Sest Jummalä Bonaken Elläp meije kes-
ken, Nink käüp Hawu Paistusfen Omman Kog-
godussen.

4. Ütle matta om se tööst, Parrembaste tutta,
Nink sest Armo. Paistusfest Römu hennel wöitta.

308. W. Sel Werre Bonal. (1094.)

Beel täämbä saisp Se önnis Koggodus, La
mannu tullep, Rif, mes sai wallitus. Nink
figin neide Paikun kulus Se maggus leppita-
misse Oppus ;:

309. W. Dh Armas, kae tännä. (1096.)

Et Pattatside sean Jummal om nättu lihhan,
Nink et La essi ka, O Koggodus! taht olla
So Wannamb nink so Saatja; La een so teep
kummardama.

310. W. O kige pühhämb puhtamb Jesus. (1098.)

Koggodusse Pä nink Issand! Sa näet omma
Rahwa Söand, La saisp nüüd So Silmi een.
Sinna ollet teddä kutsnu, Nink temmä om Sul
henda andnu, Nink kummardap So, himmusten:
Et henda ehhtas Sel Pühhäl illufast; Tutta
anda, Kui suur me Rööm, Et Jesus om Ni
tutwal Wisil meije man.

2. Tulle omma Koa sisse, Siin anwawa So
 lullikmisse, Sul Körwu, Meeld nink, Eöamid.
 Könnele me kesken essi, Me Himmo kuulda So,
 ei wässi, So Sönnä ligutap jo meid. Me sa-
 me peljota Nink lastelikkult ka Sinno kuulma;
 Kui middäke Ei moistame; Sis oppeta meid,
 palleme!

3. Se jääp ikkes meije Palwus, Et essi mei-
 je sekka astus, Kui Sinno een foon olleme.
 Lass So Hawu meil sis paista, Nink meije Sil-
 mi een ifs saista, Näüta hend eggäüttele. Me
 Sinno palleme, Selleta figille Sinno Tahtmist,
 Te ferges meil, Mes rasse weel; Sest meil om
 weidi Jöudo tääl.

311. W. Oh kui önsa omma Pühhä. (1097.)

Tösta omma werrist Kät nüüd ülles Koggodusse
 lulle, armas Jesus! Nink heldest täüta Kik taad
 Hääd, kumba meil tahhat näüta.

2. Meije anname hend wastfest täämba Sinno
 Hoolde — ja ifs meije Saatja, Me Woon nink
 Karjus, Ke meid kaitsep nink meid toitap Ar-
 must.

312. W. Sa Pattaste Armastaja. (1099.)

Oh olle terve tullemast So Rahwa kesken, Je-
 sus! Ke Sinna ollit iggawest; Oh toita meid,
 me Karjus! Me armastame üsfunda So Risti,

Surma, Hawu, Nink anname ka Römuga Sul
sündwat pühhä Auwo.

2. So Kae Naglu Tähhile Suud anname nüüd
Waimun, Kun meije röömsast näeme, Et wal-
litsit meid Armun. Sel Käel, kumb Jüngrid
önnist sis Kui ülles lärsit Taima, Nink kumma
pool So Koggodus Saap Kohto Päiman saisma.

3. O kallis Woon, Sa Henge-Mees, Sa
meije Rööm nink Illo; Sa toitot omma Rah-
wakest, Nink ollet temmä Ello. Mes woime
ennämb üttelda; Me Süddä om täüs Sinnust.
Kes woip Sul anda, Jehowa! Küil Armo, Au-
wo, Rittust?

4. O pühhä Esä, armasta, So Poja Sur-
ma perräst, Ta Waiwa Palka — awwita Rit-
seddä täüta täwwest, Mes enne figi Aigu jo
Pühhä Kolmainoussen Ta Rahwal hääs sai säe-
tus Ta Nouwo-Piddamissen.

5. O meije Isand, pühhä Waim, Sa igga-
wenne Jummal, Sa ollit ikkes liggi man Sel
Jnnimisse Pojal. Sa Koggoduste Söbber ka!
Kel Kerku omma Römus, Kun Jesus ellap —
walmista Meid ka ni, muil Cenfojus.

6. Sa Engliskeiste Hultaken, Ke Sa hääl
Melel walwat Jesusse Koggodusse man, Nink
teddä ikkes kaitfat; Sest et Kristusse Sallaus
Täl surest Armust anti; Et Engli seddä Önnis-
tust Ka otswa ärräoppi.

313. W. Oh laulgem Süddamest. (1102.)

Oh olle liggi, Woon! So Rahwas om siin
 foon, Oppeta meid tetta, Kui Sinnust, kui
 Sa Maan Siin ollit, olli nättä; Te meid Sin-
 nule, Esäl, Waimule Aurus, palleme.

2. Nink anna Armo meil, Et keäke meist tääl
 Se Te päält ei essi, Ke meid Kolgata Mäel
 Wiip, kun So Kannatussi, Meije näeme Nink
 neid hennele Kaswus wöttame.

3. Kui meil om tunnista Jesussest, tijat Sa,
 Pühhä Waim! et Sönnä Meil saggest puduwa;
 Seperräst anna Sinna Essi, mes meil puus,
 Et me Tunnistus Tullep, kui So Suust.

4. O Esä, römusta Hend meije ülle ka;
 Sest So Poja Rahwas Se wöttap armasta
 Töine töist kigest Jöwwust. Allandet se een, Ke
 So Pojaken, Nink sai Junimen.

5. O Issand Jesus Krist! Ke Sinna armo-
 list, Waiwa, Hawu, Surma Kannatit meije
 eest; Müüd andko Jummal Armo, Et So Rah-
 wa Käest Sul saas Römustust Perrän Kanna-
 tust.

314. Essi Wiis. (1103.)

Sa Pattaste Armastaja, Ehf olgo Mees, ehf
 Naine So Wäe mannu tullewa Me Jhho nink
 me Waimo. Me olleme, ait Jummal! tööst
 Sestfammast surest Höimust, Kel hääs Sa fige
 ennämbäst Sääl Pu pääl kosit Armust.

2. So Hawu man me peäme Sel Tunnit Armo. Wörust, So Nagglu Tähhin näeme, Et wallitsit meid Armust. O werrine Immanuel! Anna meil henda tutta, lass Henge, Waimo, Jhho pääl So Römo. Oli joosta.

315.

Esi Wiis. (1106.)

Sa Bonast sadu lomaken, *) Ta Küllest sündinu, Kui Täl Ta Surma Taplusen Ta Külg om arwatu. Jesu Heng so pühhändago, Lemmä Waim so finnitago, Ta Kehhä, so eest harwatu, So terwes piddägo.

*) Jesusse Koggodus.

2. Sul om, o armas Jesuken! So lastekeisil hääs, Üts hä nink pehme Wodeken; Meil omma Mötte sest, Nink Himmo, Könne, laulmine, Weel ennämbäste tunneme, Kui hä om, Sinno Külle seen Hengäda, Jesuken.

316.

W. Minno Waisus om ilm arm. (1109.)

Kui me omma Ello Käüki Sulle Peäme jutustama; Rige pühhämb Rörgepreester, kule, Kuis se luggu meijega: Meije olleme fik kofko lepnu, Sinno Wallitsusse al hend andnu, Rigin Paikun ollet Sa Meije Saatja ütfinda.

2. Auw Sul olgo! meije Henge toja; Meije Jhho om So Tö, Sinna ollet Waimo Ettetoja, Sinna tijat selgede, Et So Kannatus nink Surma

ma Waiwa, So Koggodust ainult römustawa;
Seddä mitma Kelega Rittetas nink tunnus ka.

3. Sinno Söbrul, fige kallimb Pästja! Ke
So ümbrel elläwa, Nink kül tõine tõisest kawwen
omma, Ent Sul liggi koggonä; Neil So Ha-
wa ifs ni wastse omma, Ni kui olliwä sääl Ris-
tin nättä. Iaulwa, kui siin saisas ka: Terre nink
Halleluja.

4. Ent mes teep üts Süddä, ke So orjap,
Kummal tõiste Koorm nink Piin, Mitto Wai-
wa, Hoold nink Murret satap, Kumb ei jä joht
mahha siin? Lemmä Söänd waikistap se jälle,
Kui ta nakkap mötlemä se päle, Mes Waiwo
Sul sai Ilma eest, Nink weel saap ka meije
Käest.

Pühhä Öddango Söömajast.

317. Essi Wiis. (1126.)

So pühhä Kehhä, Me eest Surma antu, Ris-
ti podu, Et meile saas Ello, Toitap Laad, ke
seddä piinwaw.

2. So Werb me jome — Hengele om Jan-
no — Meije läme Sinno Hawu mannu, Kun
me Hend ni kostotame.

318. W. Minno Südda römustelle. (1141.)

Armas Heng, ehkita henda, Minno Jhho, olle röömsa, Wötta Walge ette tulla, Nafka illufaste paistma.

2. Jesu Armust täitet Südda, Taht nüüd Wörust Soga pittä. Se, kel Taiwas Lemmä Kodda, Taht Omaja so seen wötta.

3. Kiihhi nida, kui iits Mörjsja Ommal armfal Pöijul wasta; Sinno Honet Ta ei polle, Armoga so mannu tulla.

4. Te nüüd Waimo Ust Täl wallal, Ütle magufaste Lemmal: Wötta, Pöig! Suandmist wasta, Lass mo Sul iks ommas jäda.

5. Armust tullit Taiwast essi Lunnastama Innimissi, Ja hääl meel annit Sinna Omma Ello me eest Surma.

6. Kaldsit omma kallist Berre, Armas Jesand! me eest ärrä; Se meid jotap Dnistusses, Sinno Armo Mälletusses.

7. Innimiste Armastaja! Oh mes Jeso om mul tutta, Oh kui saggest Silmä weega Jhka ma se Söki perra.

8. Oh mes Janno tunne minna Ello. Wörsti Joki perra; Söwma, et se minno Jhho Jummalaga ühhendago.

9. Pelg nink Kööm om minnul nätta, Kui ma seddä Roga wötta. Se om ütlematta Heldus, Ei Taad moista woi kif Tarkus.

10. Meel nink Mötte löppep ärrä, Keäke ei moista

moista ſeddä, Et Ta meil hend eſſi annap, Ig-
gawerſes Ellus toitatap.

11. Nink, kui Karrikaſt ſiin juwwas, Et ſis
Jesu Werd meil antas. Pühhä Waim woip üt-
ſind' ſeddä Söamelle ſelges tetta.

12. Jesus! Ello leibakenne! Awwita, et min-
na waine Ei ſa aſjanta, ehk Rahjus Sinno
lawwaſt oſſalikkus.

13. Minna ſatta Pölwil mahha, Himmuſta
nink palle nida: laſs mo ſeddä kallist Roga Mul-
le hääs, Sul Nurus, wötta.

319. B. So Heng, o Jesus! tetko mo. (1151.)

Dh et nüüd Jesu Koagodus, Kumb Lemmä
lihhaſt om nink luuſt, Kik ſeddä annas Surma-
le, Mes Kurbuſes om Lemmäle.

2. Dh et meil es jääs middäke Weel ommast
Elluſt allale; Enge, kui Osse Wina Puun El-
läſſe ainult Kristuſſen.

3. Dh jääſſeme nüüd foggona Ni ilma wöra
Ellota, Ni kolu Ärrarikmiſſeſt, Kui enne Wer-
re Öigusſeſt.

4. Nink ni, kui ſaap So Surmaſt meil üt-
waſtne Südda, waſtne Meel, Ni wanna Meelt
ka koleta So kalli kolu Kehhäga.

5. D wajo alla Hulkafen, Jekuſſe Surma
Tundmiſſen. Ta puhhas Paasja lihha teep, Et
Heng nink Jhho puhtas ſaap.

320. B. Oh oppeta meid Kristi Sallausst. (1154.)
 Oh olles selgede mo küllen nätta, Et mul sai,
 Woon! So kolu Kehhäst Osa.

2. Sa tahhas omma Hawu perräst sedda Jks
 ennämb Töttes minno man siin tetta.

321. B. O Pä täüs Werd nink Joni. (1155.)
 Tulge, ke Jhhun püüdwa Jესusse Niki sääl;
 Jესusse kolu Kehhä, Se satap Terwüst teil. Mäl-
 letage La Surma, Nink Melen piddäge; La
 Surin saap Ello saatma Ka reije Jhhule.

322. B. Minno Südda römüstelle. (1162.)
 Oh et Jesu Hawu lätte Kaldas meije Söamette
 Jummalikko Kömu Waimo, Jäädwat latfelikkut
 Armo.

2. Et fik meije Tö nink Könne Tälle olles
 Aww nink Tenno, Nink et Täl meist iks saas
 nätta üts ussutaw maddal Südda.

323. B. Oh Armas, kae tänä. (1167.)
 Jumjala Woon! So Hawa Omma weel eggä
 Päiwa Awwatu figille. Ke julguy sinnä minnä,
 Woiß röömsast tunnistada, Et tühjalt ta So
 mant ei lä.

324. B. Jესand ärränuhhelgo. (1169.)
 Suur om tötteste se On Nink ilmiülematta,
 Jesu Üsjän, Hölma seen Usfun henda nätta,
 Nink

Nink se man Söamen Jks täüs Himmo olla,
Lähhämbal weel tulla.

2. Oh kui önnelik om meil, Jesus! Sinno
Berri; Seperräst mo Heng nink Meel. Him-
mustap ta perrä; Anna sest Zilkakest Minno
waisel Hengel Nink mo haigel Jhhul.

3. Kui ma kae Jesusse Jummalikko Surust,
Nink mo Pattu Häppe näe, Mo Waisust nink
Pudust; Sis om kül Kurbust mul; Ent Ta
Surm toop jälle Rõmu Söamelle.

325. W. Niüd pühha Waimo palleme. (1170.)

Immanuel, meije Jummal om, Arowaldet Iih-
han; sest Kristussen Olli Jummal essi, Ke läb-
bi Surma, Nink omma Berre iggawest Rõmu
Meil saatnu om.

2. Se Jhho, kumb tetti Täl Jummalast, Om
meije Henge Roog iggawes, Nink Ta kallis
Berri, Kumb Kristin Armust, Me lunnastus-
ses joost Temmä Hawust, Me Henge Joost.

3. Sest ussume nink tunnistame ka Jsfanda
Surmast hämelega. Jesu kallist Berrest Passap
me Süddä, Nink kif se Arm, kummast elläme,
sebdä Meil kinkiti.

4. Se jääp meil ka eggäl Tunnil ni, Meil
om sest Kunningast Melehä, Ke weel omman
Ehren Nink Saja Kronin, Nink wijje Hawuga
omman Ironin Awustetas.

5. Ni

5. Ni same Teddä fa naggema, Kui Taiwa same La Berrega. Sääl fik lunnastetu Laad kummardawa Nink seddä laulo löpmatta laulwa lunnastusfest.

6. O Woon! kui nüüd jo So Hulkaken lau-
lap se Kittusse. laulo siin; Ehf kül waine Holli
Nink Kandlist Pudus; Siski wois laulden jo lah-
kuda Jhhust, Ni hä om Meel.

7. O Wona pühhä nink wabba Arm, Pühhä
Kannatus nink Risti Surm! Pühhä Jesu Ha-
wa! Pattaste Hulka, Andwa Kummardust, Rit-
tust nink Auwo Sel Wonale.

8. O Wona Werri, Sa üllemb Hä, Sinno
Täroweust melje tunneme. O Zippotaminne lep-
pingo Werrest, Te omme Pattatsid öige röömsas.
Halleluja!

326. W. Minno Waisus om ilm arm. (1171.)
Uuw nink Kittus Wona kallil Hawul, Et me
waise Pattatse, Werre pudulisse eggäl ajal, Nink
ei olle Engli ke. Kui Sa meil So lihha Sökis
jaagat Nink So kallist Werd meil Jokis annat;
Se woip Henge, Jhho fa Kostota nink römusa-
ta.

327. W. O Vä täüs Werd nink Joni. (1175.)
Nüüd wajup mo Meel alla So Hawun, Jesus
Krist! Ei tahha muud siin teda, Kui Sinno
Kanna.

Kannatuſt; Nink minno ainus Aſſi Jääp: Jeſus Kriſti pääl, Ta Kehhä päſtko eſſi Mo Pat-
tu Jureſt tääl.

328. W. Keſ Jummalat ni laſſep tetta. (1177.)

Kui lahkufit Sa ommiſt Jüngerit, Sel wiimſel
kurbal Waiwa Döl, Siſ pühhä Sakramenti ſääd-
ſit, So Surma Mälletuſſes, meil. Se ſure Hä
eeſt Uſtklikko Nüüd tennäwa nink kitwa So.

2. Ni ſaggeſt, kui me lawwal läme, Saap
meil iks waſſes Sinno Arm; Seſt et iks ſelgem-
bäſte näeme, Kui ſuur nink pallaw Lemmä om.
So Hawa, Werri nink So Surm Saap meile
ikkes magguſamb.

3. Seſt Leibäſt ſiſſemäſſel Ellul Saap öige
Woimus kaſwada, So Werreſt Koſtotuſ ſaap
Waimul, Se Koog, ſe annap Jöudo ka, Et,
meſ Sul armas, Kõmuga, Sul Auwus woime
taſſita.

4. So lihha om meil Kihlas antu, Et üts
kõrd meije lihha ka, Kumb ſiin om Häddäſt
ümbreantu Saap illuſaſte töſſema, Nink auwo-
likkult, weata So Kihin ikkes elläma.

329. W. Jeſus, te mo lotuſ om. (1179.)

Suur om minno Kõõm nink Dn, Et ma Jeſu
lambaken. Oh kui magguſ om ſe Toitua, Kumb
mul annap mo hä Karjuſ, Ke mo tunnep, ar-
maſtap, Nimmega mo nimmetap.

2. Lemmä

2. Lemmä Holen ellä ma Önsaste, ei Puhus ka, Eht Nälg kunnake mo puttup; Kui mul Janno om, ſis kutsup Lätte mannu, hoijap hääſt Minno fige Häddä eest.

3. Kes woip keelda Römu kül, Et ni önnis luggu mul. Wiimselt, kui mul lubba antas Roddo minnä, ſis mo kantas Minno armsa Karjuſe ſe Hölma ſiſſe, önsaste.

330. W. So Heng, o Jeſus! tekko mo. (1185.)
Lanwale Käimist peäp ka Se Kaswu meile tul-
lema, Et meije figeſt Eöämest. Eöine töiſt ar-
mastame tööſt.

331. W. Kui Pat teep Waiwa mulle. (1186.)
D önnis Hulkakenne, Jeſuſeſt armastet; Sa
ollit kurblik enne, Niüid jälle römuset. Mes
Arm! et ſelle Miſhele, Kenk een Jaan ärrähei-
ti *) Ni liggi tullete.

*) Jaan. Aww. 1, 17.

2. Mo Jhho — üttel Lemmä — Om Eökiſ
— Jüingri! — teil, Mo Berri Jook — nink
nemmä Uſſiwa ſeddä kül. Ka meije ſeddä tun-
neme, Nink kui meil ſe man olnu, Jks Melen
peäme.

3. Kas käckime? — ei mitte, La ſiſſe roma-
me, Eest, et me luliikmiſſe La Jhhuſt olleme.
Ni om ſe Sakramenti man: Jummalä Awwo
peedap Se Dhwri Wonaken.

4. Kas

4. Kas Lemmä Suud sul andnu? Jesusse
Hulkafen! Mes Waimul nättä sanu? Se tappet
Wonafen. Oh Lemmä lihhas saminne, Se hoid-
ko nüüd me Hengi Nink Jhho puhtaste.

332. W. Minno Südda römüstelle. (1187.)

Saas meil Pattatsille Joudo Söäme Tuld wäl-
ja näüta; Küil ep meije Englil esfi Omma Röm-
mu selges teesse.

2. Siffi, et kif meije Söanna Es wois Wo-
nal Uurus minnä; Seperräst Meel alla wajup,
Ni, kui Heng nink Jhho uinup.

3. Taima Roggodusse laulge, Söäme oh kum-
mardage! Mees nink Pä nink ainus Ello, Oh
mes annit Sinna meile.

4. Meije Silmist, armas Pästja! Paistko ed-
dispeide wälja, Mes suurte Armo Südda tundnu,
Kui Sa hend meil awwaldanu.

5. Hengä omma Pöijo Warjun, Kristi Roggo-
dus! nüüd Rahhun. Usutaw Heng, römüstelle,
Waiwa hend ka röömsast Tälle.

Kori Laulo.

333. W. Nüüd pühha Waimo palleme. (1197.)

So iitematta Heldusfega Tösta So Palget nink
önuista. Roggodust nink kifi Seltsi nink Kori;
So Rahho täütko wannu nink nori Jks armolift.

2. So omma Kässä, se walmist meid, So
 Werrega osist me Soamid, Pühhä Waim meid
 satap So mannu armsast, Kui Sinno Õnsusjes
 kutsutu Rahwast Nink Koggodust.

3. Se Armo perräst peäme kül Wanna, noor,
 fuur nink wäifenne Sul Ollema ifs Auwus. Oh
 anna Armust, Et Waimust, Hengest, Jhust
 nink Ellust Sul Kiteus saas.

334. B. Minno Südda rõmukstelle. (1200.)

Meije Kori Arm nink Õnsus, Nink kif, mes
 weel meil om Tullus; Pühhäus, kumb Pattatsille,
 Tullep Jesu Surmast meile.

335. B. Sel Berre Bonal. (1204.)

Sa meije Ello Nink ainus Wäggi ka, So Lu-
 liikmisil Ei muijalit Kõhkust sa, Kui Sinno
 Hawust — mes neist tullep, Se meije Henge
 nink Söänd toitap.

336. B. Oh Armas, kae tännä. (1206.)

So liggi, Olleminne, Ja So Man-Olleminne
 Om tutta tötteste; Sest julgume ka õkwa So
 mannu essi tulla, Sa meije fige armsamb Pä!

2. Müüd fige armsamb Welli, Ke Sa neid
 Koggodusti Juhhatat õnfaste; Sul ussutawas
 jäme, Senni kui ärrä läme, Sul Rät nink
 Söänd anname.

3. Nõmusta hend ifs jälle So Hulkakesse ülle;
Anna meil andis Süüd'. Oh õnnista nink woija
Me Käiki, kallis Pästja! Nink juhata ifs Ar-
mun meid.

I) Laste Kori Laulo.

337. Essi Wiis. (1210.)

Jesuken! me ollem' kuulnu, Et Sa lasteken ka
olnu, Nink et Sa meil Arstis tulnu, Meije
Wikku parranda.

2. Päle se om Kirja pantu, Et Sa lasti ar-
mastanu, Nink ka saggedaste kästnu, Neid So
mannu juhata.

3. lasteken Sa ollit essi, Mähhitu Mähkmet-
te sisse; Keiita ello Kimpo sisse Meije laste Hen-
gi ka.

4. Mösse neid So Berre sissen, Anna andis
Armastussen, Mes neist tettas Nummalussen,
Nink ei tulle Kurjusfest.

5. Kui neist Kaswu Sul saap nättä, Sis
last neid siin Ilman jäda; Muido neid So man-
nu wotta laste Riki Taiwatte.

6. lasse Woon! So wäikest Hulka Sinno kal-
lin Berren puhta, Nink So Walgussen ifs
röömsa, Sulle Auvus olla siin.

338. W. Mo Söand anna figest Wäest. (1214.)

Sa ollit, Önnisteggija! Üts latseken mul hääs,
Mink pästsit omma Werrega Mo fige Häddä
käest.

2. Sis, armas Jesus! selleta, Mes Ma So
Armo eest Nüüd Sulle pea teggema; Ma olle
rummal tööst.

3. Mo Söand wotta hennese, Wotta o Jesu-
fen! So omma olle muidoke, Mo Henge Pöi-
joken!

4. Jo Ristmissen Sa ehhtit Mo Sinno Wer-
rega, Mink Sinno latse kihalait; Mul sis weel
teedmata.

5. Nüüd hoija minno Söand Sa, Et pürre-
tus es saas, Sa möstsit tebdä Werrega, Ta
om So Ommandus.

6. Kui minna peas jäma siin, Mink sures
kaswama; Sis awwita, o Jesufen! Sinno ka
orjada.

7. Kui nüüd Ristmissese leppingun Ma önsast
ellänu; Sis löppeta mo Käüki siin, Suud an-
den wotta mo.

339. W. Oh oppeta meid Risti Sallausi. (1213.)

Üts latse Südda, kumb om hoijet Pattust, Se
tennäp allandlikkult, armas Jesus!

2. Mink kui täl tulley üts förd Mötleminne,
Mink Pattu pole sest Rihhotaminne;

3. Sis

3. Sis näüta Sinna ülles omma Väkte, Nink häeta ärrä kif Wainlasse Tekko.

340. W. Oh laulgem Süddamest. (1219.)

D latse, üttelge, Kas teije ihkate Se helde Wona perrä? Kumb teije Häddä eest Sääl Nis- tin koli ärrä. Ärrä keelge sis Täl hend igga- wes ;:

341. W. Oh Armas, kae tännä. (1222.)

So Berre Arm, se saatko So perrä öiget Himmo Ka meije latfille. Pattaste Söbber ol- let, Nink latfi armsast wöttat Ka omma Armo Nifile.

2. So kallis Berri tulgo Nüüd neide ülle — tekko Neid wastfes, puhtas ka, Et Armo lat- sis sawa, Nink lihha ärräwäärja; So saarnat- ses, kui ollit Sa.

3. Nüüd, arma latse, kuulge, Kui süggäm, lagja, kõrge Se Jummalä Arm om, Kumb Jesu Hawust tuttas; Sääl eggal Lunnil löitäs, Mes kelleke siin tarbis om.

4. Jesusse kalli Hawa Teit ikkes wallal sais- wa; Ke nüüd, kui Mehhitse, Neist tahhap Toitust wötta, Se tulgo wiwimatta Nüüd neide mannu julgede.

5. Saddage mahha, latse! Jesusse Jalgu et- te, Kui waise Pattatse, Wötkä neid ümbre

Waimun, Pallelge, et La Armun Te päle kaes
heldeste.

6. Pallelge andis sebdä, Et weel ei olle Ted-
dä Ennäm̄b armastanu, Nink päle se weel sag-
gest Täl saatnu mitto Kurbust, Nink Söänd
keelnu Lemmäle.

7. Ke teije wasta helde, Laad armastage jäl-
le, Ni kui teep Koggodus. Täl Söänd, Kässi
andke, Täl otsani iks jäge, Kui Lemmä perris
Ommandus.

8. Ma näe, et Armo-Hölma Jo künitetu
wälja; Neidega wöttap meid. Nüüd otsan om
fik Wanne; Jummalala laste mannu Saap mei-
je Nimmi kirjotet.

9. Nüüd, meije kallis Pästja! Me ollime fik
külma Nink kolu, ellota. Te meije laste Hulke
Kõmus nink Auvus Sulle, Nink et So perrä
pallawa.

342. B. Ma kitta iks henda neist werritsist. (1227.)

Küüsiminne. O laste, kus woite hend peljota hoita,
Kui löwwame Paika, teid õigede toita?

Kõstus. Me olleme hoijetu Jesusse Küllen, Se
Koggodus toitap nink kannap meid Sullen.

Küüsiminne. 2. Mes üteldas Tunnin *) mes laul-
tas nink kuultas?

Kõstus. Ei laulda, ei kuulta muust minnist, kui
Pästjast. Kui peäp me Süddä siin pallama Ar-
must;

*) Koon ollemisfen.

must; Eis olgo se Könne iks Jhesusse Hamust.

Rüßsiminne. 3. Mes Illo sis ollete Wona man löidnu?

Kostus. Me loja poi Kristi pääl, olli täüs Hamu, Me ollwa Rüllen nink Rässin nink Jallun, Pä olli Täl kistu, nink Jone La Säljan.

Rüßsiminne. 4. Mink perräst, o latse! tuus Lemmä fik sebdä?

Kostus. Se Ilma nink meije Pat teggi Täl Häbdä; Gest Jummal sai Bonas, nink koli me perräst, nink saat sis, et same fik Armo La Werrest.

Rüßsiminne. 5. Mes wois nüüd neil latfil se armsamb siin olla?

Kostus. Kui lambaken, Tuwiken Wonale tulla; Kül saap sis se lambaken iggawest Söta, Woip Tuwiken Rüllen iks Kömu ka löida.

Rüßsiminne. 6. Kas Satan nink Esimeel teid ei woi feelda?

Kostus. Me peäme Jummal Waimo iks kuralma; Se tabhap, et Jhesusse ette me läme, Mink et me La Warju al jätmata jäme.

Rüßsiminne. 7. Kuis sis saap, kui latse Täl Kurbastust saatwa?

Kostus. Ei jätta La seperräst Armastust mahha; Kui ennege Söamid lörowane jälle, Kül Jhesusen Pattu sis andis and meisse.

Rüüsiminne. 8. Ent ommete kaswawa laste ka sures, Kes woip sis ni illusas hoita neid ikkes?

Koostus. Jo surembas same, jo wähhämb saap Süüddä; Kui sures lääp, allandap Jesu Piin teddä.

Rüüsiminne. 9. Sel Wisil, sis olles teil iggawest Ello?

Koostus. Ja tööste! mes antu, ei woeta jälle. Meid armastap Jäsa, Poig mahha ei jätta, Pühha Waim kaswatap, Engli meid hoidwa.

Rüüsiminne. 10. Mes se eest sis annate Wonale Tenno?

Koostus. Me Söand, taad anname Lemmäle ommas. Kui woime, sis tahhame Jesusse Hawust Siin Ilman ka figille tunnista röömsast.

Rüüsiminne. 11. Kuis sis saap, kui lastil om Jh. hust süst minnä?

Koostus. O Jesusse Nimmel! sest om meil suure Öne, Kui hengäme Küllen, nink Tö om fik löpnu, Nink armasten näeme, mes meije süin usnu.

12. Nüüd laste, kui söwwate hennel fik seddä, Sis Jesusse Hawu man jätmata jäge, Nink laste hend Kristmisse Armun ifs hoita, Sis sate ifs ehänbät Armo süin nätta.

343. W. Minno Waisus om ilm arm. (618.)

Olleseme kui üts Uijakenne, Kumba Jesus saggede Kaep, nink kun mönni Lillikenne ülles kaswap

Kaswap Lemmäle. Ehk kül Lemmä meist ei olle
nättä, Siski Heng nink Jhho tunnep sebdä,
Nink om selge Söamen; Et Ta tööste meije
man.

2) Poisikeste Kori Paulo.

344. B. Minno Südda rõmustelle. (1231.)

Meist suur luggu kül ei olle; Ent kui Jesu
Surmast meile Nink Ta Armust juttustetas,
Nink, et Pattu andis antas.

2. Et Arm tenimatta löida; Sis me Poisikeste
Hulka Maarja Poja mannu läwa, Lemmäst
Armo hennel otswa.

3. Lemmä anti meil Genkojus; Ehk Ta püh-
hä kül nink puhhas, Nink jo enne fige Uiga
Olli, nink Ma Ilma loja.

4. Siski, önsas Mälletusses, Et Ta sai Pois
latsekesses; Pühhä Waim önnista essi Se per-
räst me Poisikeisi.

5. Et eggäüts Silmi ette Wöttas, kui Je-
susse Mötte, Könnö, Tö nink terwe Ello Olli,
kui Ta weel Pois olli.

6. Anna figil Perrändusses, Jesu latse Mäl-
letusses Kik neid Önnistusfi tärowest, Sest et
Ta sai Innimisses.

345. W. Es ma peaz Jummalalle. (1238.)

Amen, Arma, se om töisi, Se suur Barra om
se wäärt, Et kui pudulisse Waise Minult Teddä
himmustat. Oh, et keäke es witäs, Kui näep,
et Heng, Jhho, Meel Pattust rikkotu om tääl,
Nink Jesusse mannu rühhis, Ke hääl melet puh-
hastap, Pattu teenmast wabbas teep.

2. Jesus! kule meije Palwet, Neide Poisi-
keiste eest, Et me wastset Armo Jummet Neide
sean nätta saas; Ias So Werd Söamid läüta,
Önnista So Elloga Neid, nink Sinno Armo-
ga; Et Sul iggawes hend andwa, Neile om-
mas Önsusfes, Nink Sul ikkes Melehääs.

3) Ballaliste Welliste Kori Laulo.

346. W. Müüd pühhä Waimo palleme. (1242.)

Kui — wabba Koor! — ülles töset sa; Wo-
na Tunnistajid mälletä, Palle, et so Jesus Ia
Tenistusfen Jks hoijas, nink et so Henge fis-
sen Ia ellas tööst.

2. Sis mötle, kui olles esfike Jesus, se Noor-
Mees, so saarnane. Olle ni kui Lemmä, Pal-
wussen, Teun, Hengäden, möttelden, sünwen,
Kottun Nink Reisi pääl.

3. Kui se ei olle weel selge ful; Ärrä otsko
Möttin petlikkult, Söämen taad ofsi, Kas Je-
su

su Werrest Se om süttitet, puhhastet töttest Nink pühändet.

4. Küsü, mo armas Heng, hennesest: Kas hendä näet lomun Häddälist, Kas tunnet neid Hawu, Kas Armo nink Appi Otsit nink löisit se Teenmisse läbbi, Kumb Hawust om.

5. Henge! Jesu perräst palle ma, Kui tahhate Eöand waikista; laske hendä pästa Gest Pattu Häddäst, Nink otske Hengel nink Jhhul Terwüst Ja Werre seen.

6. Kuis Noor-Mees siin ökwambat Teed läöp? Kui Jesu Söonna pääl toetap: „Te ollete puhhta, Et ma teil ütli.“ Kui Rojus nakkap sulle, sis ütli: Ja puhhast mo.

7. Ke nüüd sen Hulkan woip laulda tööst, Nink ütelda: mo Jummal nink Mees! Sa tijat fik Asju, Sa tijat sebdä: So küllen, mo Ello! poop Meel nink Süddä, Ja tötteste.

8. Hä sel! ent kel ni ei olle weel, Se üttelgo pallelden Jesusfel: Ma olle So lojus, Ma saisa, ikke; Mo woeti üts körd So Rahwa sekkä. Oh hallesta.

347. B. Sa Pattaste Armaštaja. (1245)

Se om üts önnis Noor-Mees tööst, Ke Jesu Hawun löidnu Wabbaust, Rahho, Kostorust; Nink sest, et Jesus ostnu Taad kallist, omma Werrega, Himmustap nüüd ta Süddä, Omma Jhho nink Waimoga Jesusse Nimme kitta.

2. Oh arma Belle, möttelge, Mes suur Auro
meile sündi; Se Isand, kumma Sullasse Om
Laiwas nink fik Engli, Se Jima loja essi sai
Me saarnatses nink lihhas; Meist Pattust ütšin-
da La jäi Pürretamatta pühhä.

3. La läts, kui meije, maggama, Nink tössi
ülles jälle, La isfosi, jannosi ka, Ni olli ka La
Könne, Lei Tööd nink saije wässinus, Tuus
fik mu Ello Häddä, Kui meije; meije Eenkojus
Woime nüüd wötta seddä.

4. Ei tija meije wimäte, Kus Kömy perräst
minnä. O Jesus Krist! me mötleme, Kui ni
om, mes sis Wigga Se Jhho sissen elläda;
Sest ei woi Rahjo tulla; Ke Jesust wöttap faes-
da, Se saap kül förda sama.

5. Hä meil! sest meije tunneme, Et Waim
Söame sissen Ilmasjanta ei könnele, Mes On
La Teenimissen, Et Jesus mitte middäke Siin
könnelnu ehk tennu, Et meile sest es ollesse Op-
pus nink Kaswo sanu.

6. Ni same Jesu saarnatses Söämešt, Hengest,
Melest, Nink Jummalä Innimissis Wäljäst ni
hääst, kui sissest. Ni löppep Jhho Kasseus, Laad
kastap Jesu Berri; Kui ligup lihha Himmus-
tus, Tullep La Surm meil Appi.

7. Me Jhho Korjust moistap La, Ni kui
Läl parras, hoita, Nink Teddä omma Armoga
Ka Auruus hennel tetta. Ke ussutaw om ennege,
Eh

Ehk tunnes Jhhun Häddä, Se woip iks Nouwo hennele Jesusse Werren löida.

8. Sis Jhho, Henge, Söand ka Sul, Jesus! pühhändame, So Ürräteenimisega Teet Sa, et siggineme, Nink jäme Sinno saarnatses Söämen nink ka Palgen, Et mötles, ke meid eäl näes: Ni olli Jesus Ilman.

348. W. Mes ollet Sinna, armas Jesus. (1247.)

D Jesus, omma önsa Perre Issand, Kumba Sul foggosit So Koggodusen Et ta So Sündmist nink So Surma ütten Jks olles fitten.

2. So mörro Kannatus satap meil Römu Nink Sinno Surma minneminne Joudo. Sest tunneme suurt Römustust sen Ellun, Nida ka Surman.

3. Ehk wäggew kül So Hallestus meil tutta, Nink Sinno Arm meid tahhap ümbrewötta; Sis-ki ei sa Sa meist kül armastetus, Ent kurbastetus.

4. Pohjani omma Pattu Häddä tutta, Nink Süttitamist Jesu Hawust wötta, Se om, ni kui öige Allandaminne, Weel pudulinne.

5. Ja Woon! ni omma meije halwa Usja, Ke meile Häppe, Sulle Wallo saatwa. Te meid weel täambä figest Kurjast wabbas, So Werren puhkas.

6. Oh pühhända fik meije luliikmissi, Sest et Sa ollit Inniminne esfi; Te meid se läbbi Sinno arwolisses Nink täwvelisses.

7. Oh

7. Oh woifime kif Waimun Suud Sul anda,
Nink Sinno Armo. Kirg me Söand läüta. Oh
woifime kif Sinno Hawu nätta Nink ümbre
wöitta.

8. Ehk meid kül Jlm seperräst ütles Hullus,
Siski So Surma Palge jääp meil illus, Nink
kirjotet — funni So same nätta — Me Söa-
mette.

349. W. Oh oppeta meid Kristi Sallausfi. (1248.)
Sa ollet Jesus! Inniminne olnu, Nink mitto
Haige omma Sinnust Zerwüst sanu.

2. Sa ollet Innimiste Hättä tundnu Nink
kif neid Iulüikmissi esfi kandnu.

3. Ni kui neid kannap esfi meije Jhho, Ent
ollit ilma Pattuta nink pühhä.

4. Sul Nuwus peäwa me Iulüikmissi Nüüd
pühhas sama, kui Sa ollit esfi.

4) Tütrikofeiste Kori Laulo.

350. W. Minno Südda römüstelle. (1251.)
Ehk kül me Tütrikofesse Nörka olleme nink wai-
se, Nink kui küsitas: Mes teme? Peä häb-
belikkus jäme.

2. Ent kui meile Lunnastusfest, Pattu-Häddä
Wabbausfest, Önsas samisfest könneldas, Nink
et Arm meil Armust antas.

3. Nink

3. Nink et me ilntenimatta Armo same; sis
kui Maarja, Sedda röömsan Allandussen Was-
ta wöttame nink Uusun.

351. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (1252.)
Mes Junkro Maarja laulnu sääl, Se om ka
meile Römus weel; Et Issand kaep heldest tääl
Junkruide Maddalusse pääl.

2. Kui ikkep iits Tütrikofen, Nink Woon
näep, et ni Söämen, Nink et ta Wikku perräst
ka Ei kärsi ilma Lemmätä.

3. Sis lääp La Südda pallawas, La wöttap
Hölma seddä last, Ke Armust, Uruust häbbenep;
Nink Woon ta Nirkmist koletap.

4. Ei kela Lemmä tötteste Omma Armo sel
latsele, Kumb Lemmäst pallep Hallestust, Appi
nink Henge-Kostotust.

5. So, armas Issand! palleme, Oh anna
seddä meile ke, Et meije Päiwäst Päiwäni Du-
susfen ikkes kaswasse.

6. Et Sinno ennämb moistame, So Lunda-
missen Weerd wöttame, Kik oppime, mes süin-
nip meil, Nink Uruus om So Oppussel.

7. Et Söämen So tunneme, Röömsaste So
een laulame, Lööd teme, walwam', maggame
Nink Sulle Römus elläme.

8. Ni et Sinna hämelega Meid tulles saggest
kaema; Ehf meije Silm So kül ei näe; Me
Südda tunnep ommete.

9. Sest Naggemise Ussemel Om Sinno Heng
 its liggi meil, Nink Sinno Kojo Nisti Puun
 Saisap me Waimo Silmi een.

10. Oh et se illus Kojoken, Ni kui Pääd
 nõrgut Koolmissen, Ei kunnake es kaus tääl Me
 Eöamist Päiwäl nink Döl.

5) Wallaliste Söösarde Kori Laulo.

352. W. Oh laulgem Süddämeist. (1262.)

O Isand Jesus Krist! Ke Sinna armolist
 Pu pääl ärräkoosnu, Nink puhtid Eöamid So
 Berre läbbi saatnu; Wotta Tennamist So Jun-
 fruide käest, Armas Woon! se eest.

353. W. Oh Armas, kae tännä. (1263.)

Woon! mo Päiwlik nink Walgus, Kik kigin
 mul, mo Dnsus. Näts sin So nõrka last, Hab-
 belikkut nink wäikest, Ent siffi Sinno Perrest,
 Eht kül se fige halwemb tööst.

2. So hool om, eggäütte Meist, tämwelikkus
 tettä. Ni om ka minnoga. Sa tunnet minno
 Pudust, Nink, et ma ei muud Dnsust, Kui
 Sinnun ainult, himmusta.

3. Ei kedäke Sa põlle; Sest tulle ma nink
 palle Ka ilmapeljota: Oh önnista nink sata
 Mo önsast läbbi Ilma, Kui Sinno last, So
 Palgega,

4. Üts puhhas Junkro Söä, So önsalik noor
Eä, Olgo iks kallis mul; Hoija, et ei ja Rah-
jo Mulle, kui Heng nink Jhho Tundwa, et
ma Pattane weel.

5. Mo Hengel anna Armo Nink latselikko
Römo, Nink öiget Maddalust, Et tassane nink
waiklik Mo Meel; se om mo päiwlik Taht-
minne, nink mo Römustus.

354. W. Oh Armas, kae tänä. (1266.)

O Junkro Kori! tulge, Pöigmihhel Uuwus ol-
ge, Eht te kül Pattarse, Ke Temmä mannu
töttap, Taad Armun ümbre wöttap; Ke jääp,
teep Kurbust Temmäle.

2. Oh tundke omma Önne! Ke kannap Junk-
ro Nimme, Se kandko Hoold se eest, Et mid-
däke es nättäs, Mes Junkro Nimmel Häbbes,
Jesus näep Söand süggawest.

3. Taad Pawel Junkrus kutsup, Ke lunnas-
tajat tunnep, Ta küllen ainult poop, Ke hendä Täl-
le hoijab, Nink sebdä tetta püowap, Mes Je-
su Söand römustap.

4. Oh andke Jesusfelle Hend eggä Päiwä jäl-
le, Tundke mes Pattu Süüd, Teep Waiwa
felle Hengel, Kumb' Jesus ostnu hennel, Nink
Temmä Waimust ligutet.

5. Ke Rahho perrä ihkap, Se lihha Himmo-
wihtap; Ei taple temmäga, Ent mes ta tun-
nep,

nep, näep, Rif Jesussele kaibap; Sis saap
sest wallal waiwata.

6. Jesus om meile saatnu, Kui Kristin me
eest koolnu, Neist Pattust Wabbaust; Nink, et
Meel, Waim nink Südda Ta saarnatses woip
sada. Ke kurblik, sel saap Römustust.

7. Sest neide Waiste Hädda Woip Lemmä
Dnnes käända, Nink mes meil kahjolik. Se,
ke saat meije Dnsust, Se annap ommist Hawust,
Mes meile Appis tullulik.

8. Seperräst ärge wiitke Nink Lemmä man-
nu rühke, Ke rassonu me Süüd. Rif Junkro
Selsi tulge Nink Römuga Täl laulge Tenno-
nink Nuwo-Sönnumid.

9. Lääitetu Lemmä Armust, Andke hend ikkes
wastsest, Sel, ke teid süttitap, Nink teid, — ehk
te kül waise Pattatse, Häddälisse, — Sisest
nink wäljast ehhitap.

10. Se hä Karjus teid hoidko, Ta Tenistus
teid saatko Siin Ilman laitmatta; Senni, kui
teije Taiwan Saat kääma walgen Reiwini, Kui
Jesu Mõrsja, Nuwoga.

355. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (1268.)

Oh mälleta, mes Maarja Sul So Rittusses
nink Nuwus laul: Et Sul om kaeda Hämeel
Näütsikko Maddalusse pääl.

2. Se täütap meid lotussega, Et Sinna meid,
So

So waisid ka, Kumbes Sul osifit Werrega Siin
tullet Armun kaema.

3. Me Söamette tulle tääl, Ze Sulle Ello
Honet sääl, Jhho ninf Henge hoiija hääst So
Armun, fige Häddä eest.

356. W. So Heng, o Jesus! teffo mo. (1270.)

Sa ainus puhhas, pühhä Mees, Dh kae tännä
figil hääs; Eht me küil waise Pattatse Ninf
Jnnimisse olleme.

2. Ei Engli, ei ka särätse, Kui Maarja olli
Sinnule. Se Söanna Sinno Palwussen Meid
puttup ka: ma neide seen. *)

*) Jaan. Ev 17, 23.

3. Se olgo fige Sösfarde Pä. Otsan nätta
selgede, Ni et wois Silmist luggeda: Issan-
da Waine olle ma.

6) Abbi-Ello Nahwa Kori Laulo.

357. W. Sa römüs, önnis Lomaken. (1284.)

Se Abbi-Ello — Issand Krist! — Om Sinnust
säetu. Sa ollet eesmäst Parifest Eest laulatunu.
Meil Rööm jääp, et meid walliti; Et Kristus-
sest ne Wellitse, Ninf Roggodussest Sösfare,
Üts Rojo ollesse.

2. O Jummal, Issand, armas Mees! Ke
meid ost Werrega, Dh et me Abbi-Ello jääs Sul

Römus foggona! Kuis önsa meije ollesse, Kui meist Sul olles Melehä, Me Saisust esfi sääd-
sit Sa; Meid Armust awwita.

358. W. Oh Armas, kae tännä. (1286.)

Me Pästja om se ainus, Ke iggawetsest Ar-
must, Se Henge Mees nink Pä; Ea om meid
hennel lonu, Nink Mörsjas wallitsenu, Et Rö-
mus Tälle ollesse.

2. Sa puhhas Woon, oh wötta So Armo
Kirge läüta Me Kori sissen jo; So Berrega
meid fasta, Sest se om meile waja. So Nim-
mel ollem' fihtatu.

3. Ke Rahhu ärräjuurdlep Nink eggäst üttest
tijap, Kas Pattul fohi jo; Me Abbi-Elun an-
na Kif Önnistust meil tutta, Kumba meil satit
Surmaga.

4. O auwolinne Issand, Ke Kistin omma
Mörsjat Om saatnu hennese; So pühhä Hawu
Ölli Woidko Jhho nink Hengi; So omma Rah-
was olleme.

359. W. Ma temmä So, et ollet mo. (1289.)

So kummardame, kallis Pä! Nink allandame
henda; Kui meije Saisust kaeme, Nink mes sääl
tähhel panna!

2. Käl ütten lihhan elläme; Pat olgo kaw-
wen ärrä, Jhho, Heng', Möttid, Tundmist ke
Puhhastap Sinno Berri.

3. Se

3. Se Tundminne, mes figil om Siin figin
 Usjun tutta, Ei peä Abbi-Ello seen Joht ih-
 ha Himmo toitma.

4. So, Wallo Mees! me fittäme, Et Sinna
 kandnu Ilman Me Jhho nink luliikmissi, Nink
 neid weel kannat Taiwan.

5. So mörro Wain nink Kannatus Om Ab-
 biello Pohhi. So Werrest tulgo Siggidus, Se
 olgo meije Abbi.

360. B So Heng, o Jesus! tekko mo. (1294)
 Ehf meije Jhho, Pühha Wain Käl ommas
 Kerkus säädnu om, Nink Jesu ihhas. Saminne
 Meid puhtas hoijap päle se.

2. Nink, ehf käl meid pühhändetas Sel Tun-
 nil, kui meil kinkitas Se Pattu Wölg, nink
 Jesus tääl Ei mötle ennämb wanna pääl.

3. Siffi Pattatse olleme, Nink ei sa Häddäst
 wallale, Senni, kui Lemmä Hamuga Saap
 Pilwin nätta ollema.

4. Käl omma Nörkust tunneme; Ent Jesu
 Berren löwwame Joudo, Täl Römus elläda;
 Muido saas rasse ollema.

5. Meil olli waja säräst Meest, Kel Pühhäus
 om henesest, Kel Ello, Armo, Rõmu ka Om,
 Pattatsille jaggada.

6. La saije Ohwis Ilma eest, Kumb tullep
 hääs meil iggäwest; Kif Häddä, mes La eäl
 tuus, Sest tullep meile Önnistus.

7. Ea Nörkus nink Ea Jöwvetus, Ea Henge Waiw nink Kannatus, Ea Werre Higgi, Teotus, Hawa nink Kristi Kannatus.

8. Ea Surm nink mahha Matminne, Hengus nink Üllestousminne; Kif se om Lemmä Rahwale Pühhä Ärräteniminne.

361. W. Dh oppeta meid Kristi Sallausfi. (1297.)

Sa tahhas Sulle meije Abbi-Ello Pühhända, nink meil ikkes liggi olla.

2. Dh et ei ütšike meist olles nätta, Ke Sinno Söand es wois romustada.

3. Ke henda Sul So terwe Mele perrä, Kohhalt nink foggona es annas ärrä.

4. Sa tijat jo, kui armas Sa meil ollet, Kif meije Pat om Soga mahha mattet.

5. D Pä täiis Werd, täiis Teotust nink Wallo, Dh önnista nüüd meije Abbi-Ello.

6. So hawatu Kät tösta meije ülle, Nink anna üllewäst So Rahho meile.

362. W. Mo Südda walwa jälle. (1298.)

Ke Sa ni liggi meile, Rae me Kori päle; So pästetu Pattarse Olleme, nink So latse.

2. So Innimisse Ello-Tenistusfi lass meile Jks Önnistusfes olla Nink Kaswo meil fest tulla.

3. Me jäme Sulle puhtas Nink same üttes ihhas, Waimus nink Henges Sinnun; Hoija meid Sinno Armun.

4. Last

4. Iast So een sünnitama, Kandma, Ilmale
toma, Nink teddä immetama Nink Sulle kas-
watama.

5. Ne omma pühhä Usja, Kumma meid al-
landawa, Önnista meid se tarbis So Berrega,
o Jesus!

363. W. Mo Svänd anna figest Wäest. (1299.)
Käü eggäite Pariga, Woon! Sammust Sam-
muni, Kui So Nimmel koon ommawa; Jä
liggi allasi.

364. W. Minno Waisus om ilm. pol. W. (1301.)
Siggine sis, Abbi-Ello Rahwas! Sinno Is-
sandal, ni kui üts armas Killof, kumma päle
Ea Römuga woip kaeda.

7) Läsijde Kori Laulo.

365. W. Oh Armas, kae tänä. (1303.)
O Sa usutaw Südda! So Käest minna wöt-
ta Rõmo nink Kurbastust, Mes Sa mul tutta
annat Nink minno päle pannet, Satap mul
töoste Önnistust.

2. Ehf kibbe mul küll olli, Et, mes mul ar-
mas olli, Mo küllest woeti, Nink minna ei
woi keelda, Et Silmä mul weel joostwa Se
ülle, et lahbuteti.

3. Siffi, kui minno Südda So päle kaep,
 sis tedda Kostotat Kurbussen. Ehk ma küll
 ütfind' olle, Jäät Sinna siffi mulle, Mo Seltfi
 Mees, mo Nouw nink Dn.

366. B. Oh wõrk'm Jummalat. (1307.)

Meil, kumma elläme Jeesusse Rahwa seän,
 Om teda selgede, Mes läff om Koggodussen;
 La käwwe neidega Siin ümbre Armoga; Sest
 om meil armas ka, Meid me man kaeda.

367. B. So heng, o Jesus! tekko mo. (1308.)

Jssand ei jätta läffe mitt', Kui nemmä omme
 lotussid latselikko Julgussega Tä päle iks toe-
 tawa.

2. Seperräst, Tenno Jummalal! Me näeme
 läffi sean küll Iks ennämb, kumma Jssandan
 Röömsa, fige Waisusse man.

3. Jeesusse Armun elläda Nink Tedda rööm-
 fast orjada, Hääd tettä, ni kui jöwwate, Sed-
 dä näep Jesus armsaste.

Jssanda nink Koggodusse Teenrist.

368. B. Sel Berre Bonal. (1329.)

Kas meist sis Kõlbo Om, Wona üllenda? O
 Woon! mes Auwo Sul om, nink Jllõ ka; Mes
 meije olleme sis essi? Pattatse, nõrka nink häd-
 dälisse. ;:

2. Kül seddä näeme, Kui henda kaeme, Et
hääbes jäme, Kui henda kitleme. Se teep meid
röömsas, et meil teda, Et Tolmul lubba So et
te heita. ;:

3. Siin, meije Jssand! Siin om Sul meije
Meel; Sa tunnet Söand, Et weidi Joudo meil,
Dj sata meid se pole essi, Et figin jäme So
Arwolisse. ;:

4. Tenno, sel Werrel, Kumb uüüd keep figi-
se! Rif Hä om Hengel Üts külm nink kolu Tö,
Mes Berre Wäest ei olle tulnu; Melles sis se
me eest olles joofnu. ;:

5. Ent se, mes Hawust Keep wälja ütfinda,
Se pallap Armust Nink tunnus wäega; Se om
kül waitlik, siffi kange, Om Teun ussin, allan-
dap Henge. ;:

6. Ni same jälle Sul walmi Orjusses, Nink
jäme Sulle Jts parras Annumas, Kumman
So Armo Unde häitswa Nink kun Sinno Tötte
Dhwri suitswa. ;:

7. Se olgo Amen Nink töisi iggawes, Ma
pää! nink Taiwan: Sel jäme ommas tööst, Ke
Armoga meid ärrawoitnu, Se päle olleme kokko
lepnu. ;:

369. Essi Wiis. (1331.)

Woon, Woon, o Woon! ;: Kumb rassest om
Meist kurbastet, Nink siffi ;: armastet. Mo
Süoda jääp nüüd Sul ;: Ei mul, Sa helde

Woon Sait Risti Puun So Hawu eest ;: Mo
Waiwa Palkas tööst. ;:

2. Ne pallawa ;: Hee Pissara, Ke joostnu
sääl Se wannotu ;: Ma pääl, Ne omma neel-
nu küil ;: Mes meil Sääl Kamatun Gest
Wannest om Ahwährdetu ;: Kif om leppitetu. ;:

3. Ne näütfo nüüd ;: Ka meile Teed Sen
Ilman, kun So Nimmi ;: enne Suun. Sa
armas Jesuken ;: Mes Piin So latsit jääs,
Kui mötteldas, Kui haiget se ;: Teep lunnas-
tajale. ;:

4. Se puhhas Waim ;: Ke Söamen Meil
fellerap Nink Wona ;: aawustap, Sesamma
Önne Su ;: Ei mu, Teep selges meil, Mes
Dat om tääl, Et Söamest ;: Ei us'ta Jesus
Krist. ;:

5. Se om se Mees ;: Ke mo wäörd tööst,
Ke tunnist ni, Et ma hend ;: allandi. Jaan
tunnist ka; se om ;: Se Woon; Mo Südda
ka, Se üttep: Ja! Eht Moistusfel ;: Se om
pedetu weel. ;:

6. Se Arm, kumb sääl ;: Kai Petre pääl,
Se näütap Sul, Kes Sinna ;: ollet tääl. Heng
saisap Lemmä een ;: Kif om Käest löppenu;
Ni Eö kui Nouru Om sunnitu ;: Ent Wonast
wallitu. ;:

7. Ni üteldas ;: Sa waine lats, Mo tap-
peti, Ei sa sul ;: Wikkake, Ei kole ütse ;:
Kui

Kui se, Kel Melehääd Om koolda nüüd, Mul
Kurbusses :: Se koolgo hennel Süüs. ::

8. Sis kuulge fik :: Se Eesa Poig, Ke tulli
meil Nink wõt fik :: henne pääl, Se elli Wat-
sussen :: Siin Maan, Sai põlletus Nink tap-
petus, Ja lunnast meid :: Nink ka fik Ilma
Maad. ::

9. Se Usfu pääl :: Ja minna tääl Nink
julgu fik, Woon olgo :: armolik, Et minno
Tunnistus :: Sest luust, Toos mitma man
Weel Sukku Maan; Ma kuluta :: Woon kaits-
ko Armoga. ::

370. B. Minno Waisus om ilm arw. (1332.)

Minus Süddä! se peap mo Toitus Nink mo In-
siin ollema, Et ma ellä ütfindä Sul Rõmus,
Sinno Nimmel Aunus ka. Ehk küil ma ei jõw-
wa paljo tetta; Siski te Sa moga, mes Sul
tutta, Kallis Süddä! funni ma Omma Käüki
lõppeta.

2. Mitma suggune om minno Pudus; Siski,
kui ma So man jä, Näütap pühhä Waim mul,
et mo Õnsus Sest ei sa küil Rahjo ke. Seper-
räst ma tahha nüüd ka henda, Oppussen nink
Ellun ainult anda Pühhäl Waimul foggona, Ke
om mo Oppetaja.

371. W. Se Wona Omma olleme. (1336.)
 Mes Sinna säädnu, anna meil :: Mes Sin-
 no ratsil peap sama, Kui tahtwa Sulle Kaswo
 fata. Oh anna :::: fik mes waja meil.

2. Rahho nink Rõmu Soamen :: Rumb ellap
 Sinno Werre fissen, Nink Usfindust Lõ tegge-
 missen, Ja parrast :::: Haigust Armo man.

3. Silm olgo puhhas, selge ka :: Rõrw,
 muide Häddä Armun kuulda, Su, kurbil Rõmu
 kulutada, Osfaus :::: Laiwa Seltfiga.

372. W. Sa meije fige armsamb Pä. (1341.)
 Sa Koggodusse Perre. Mees! Oh astu meije
 sekkä sis, Et eggä Heng So tutta saas, Hääl
 Melel Sinno Tahtmist tees. Nink heika nimmele
 Sinno Sullasid, Ja üttele: tulge, ma õnnista
 teid.

373. W. Mo Soänd anna figest Wäest. (1344.)
 Üts ainus fige seäst om, Ke wäärt om armas-
 ta; Se om Jesus, Jummalä Woon; Seddä
 ma tunnista.

374. W. Eht küü ütlematta. (1348.)
 Mäkke pääl mo Jesus Ollen ütfinda, Kinnit
 omma Juttust Jks Palwussoga. Kui Täl Päi-
 wäl olli Paljo Teggemist; Sis Ta Õse piddi
 Omme Palwussid.

375. W. Oh Armas, kae tännä. (1355.)

Kül wois mo Nörkus tetta, Et kif mo Tö jääs mahha; Sest minna tunnista: Ma olle tööst täüs Häddä, Ei tija ka muud tetta, Kui Jesu Surma kuluta.

2. Kül tunneme, et Sinna Meid tahhat puh-
hastada, Sissest nink wäljast ka; Sest kittame
So Waiwa, So Saatmist eggä Päiwa; Neil
Allandus jääp Armoga.

376. W. Oh Armas, kae tännä. (1357.)

Ni tööst, kui Jesus ellap, Kenk perrä Himmo
pallap, Ke minno Kunningas, Mo Henge Ar-
mastaja, Nink Lemmä Waim mo Saatja, Ta
Esfä minno Esfä ka.

2. Ni tööst ma olle waine Pattane Innimin-
ne, Ni kui mu Pattatse. Ja minno kallis Päst-
ja! Ei kurjemat ma tija, Kui minna olli,
tötteste.

3. Siski armastit Sinna, Mo kallis Pästja!
minno; Et tullit Ilmale, Kandsit mo Pattu
Koorma, Lätsit mo perräst Surma, Wöttit mo
lätses hennele.

4. Nüüd tahhat Sa, et Sulle Ohwis nink
Nömus olle, Nink Sinnul haljenda, Et ma
So röömsast orja, So Waiwa Palka korja.
Sa Koggodusse Jesand, Sa!

5. Se tarbis woija esfi Mo Pääd nink min-
no

214 Issanda nink Koggodusse Teenrist.

no Kässä, So pühhä Berrega, Nink önnista
mo Söand, Olle mo Walgus, Issand! Sen-
ni, kui ma So mannu sa.

377. W. Mo Südda walwa jälle. (1369.)

Sa meije Kõrgepreester, Sa Koggodusse Teneer,
Kig' Ilma leppitaja, Nink Sinno laste Saatja.

2. So Sullasid Sa tahhas Ka tettä Sulle
parras, So Koggodussel Tullus; Se om ka
meije Palwus.

3. Te meije Söamid röömsas, Nink anna
Hengil Kõhkust. So Kannatusse Palge Paistko
meil Silmist wäljä.

378. W. Oh laulgem Süddämeest. (1527.)

Nüüd minno lotus om So Tenistus, o Woon!
Ja So pallaw Berri, Kumb minno Kõhkus
om, Nink teep, et ma ei wässi. Nink fest tul-
lep ka, Et ma Kõmuga Woi fik tallita.

379. W. Mo Söand anna ligest Wäest. (1529.)

Ehk weidi kül, mes jõwwame Sul Auwus talli-
ta; Siffi, mes kässet, rühhime Tettä hämelega.

Kristusse Niki Kaswamissest nink Lemmä
Tunnistajist Ilman.

380. W. Müüd pühhä Waimo palleme. (1381.)

Oh jäge iks Hawu leppingun, Kumb Kirjan
se ainus Pohhi om. Jäge Ohwri Wona, Nink
neide mannu, Kummil La Hawun nink Küllen
hä luggu Nink Önsus om.

2. Hä Meel teil olgo iks Söamen Se Armo
nink Werre Tundmissen; Ehk kül Ilmal Wihha
Nink Kurratille; Siffi neid Hawu iks kicke päle
Ilm Peljota.

381. W. Müüd pühhä Waimo palleme. (1390.)

Müüd pühha Waimo me tennäme, Ke meil
Kristust näütap selgede; Et fik Tunnistaja, Ke
Ussun koolnu, Läbbi La Oppusse Wonale tulnu.
Halleluja!

2. Meije ei mötle sest katside, Et Sa, suur
Meister! ka nidade Kristi Roggodussil, Kummil
Woon tutwa, Saat eggäl Päiwal neid Hawu
näütma; Se om So Lö.

3. Woon Kristi Puun om meil Jummalas,
Ehk meid fik Ilm ka sest teotas; Se om meile
Märkis, Mist selgest tunnus, Kas Welle Nim-
mi kelleke sünnis, Se öige Täht.

4. Ke Jesust Kristi Puun kaotap, Kun Sur-
ma Ohhun La me eest poop, Ke Söamest, Sil-
mist

mist Raotap Tebdä, Parrako Jummal! sel saap
kül Häddä Nink Pörgu Oht.

5. Seperräst saisame ütten koon Se Armo nink
Rahho leppingun, Kui ostetu waise Pattatse —
nätse: Jummal om Esä nink meije latse, Woon
Welles meil.

6. Ke Armo tahhap kulutada, Andko hend en-
ne Täl ommas ka; lasz neid Hawu, kumbe Sa
tahhat kitta, Sinno Jummalaga leppitada; Sis
fuluta.

7. Meije nink se Wona Roggodus Tunnista-
me sest iggawes, Et Jesusse Ohwrin Ütsinda
töttest Om löida Husus nink Wabbaus Pattust
Kig' Ilma eest.

8. Jesu Roggodus woip Kõmuga Omma Sõb-
ra küllen hengäda, Kun Warjo nink Toitust
Kõmo nink Rahho Jätmata löida woip Lemmä
Hawun Sõamelle.

9. Kui ellätas, sis tunnistetas, Et se Wäggi
Hengi finni saas, Kui sest Honest mintas, Wo-
nal Suud andma; Saap wimäne luggu weel
selgest näütma, Et usfime.

382. W. Ma kitta itš henda neist worr. (1391.)

D Arm, Arm, kui hõlpaste same So Kätte,
Neid Pattu me lasseme Werrega katta; Ei min-
ta joht Põigmihhe Silmi eest ärrä, Ei enne, kui
Armo Tööd tallitap Lemmä.

2. O Welle nink Sössare pandke nüüd kofko
Meid Kässi nink Söamid, eggaiits jägo Sel Wo-
nale ocsani ussutaw figin; Ehf säädke meid Kälw-
jis ehf Pöimjis Ta Rifin.

383. W. Sa meije kige armsamb Pä. (1401.)
Se Isfand ajap Sullasid Ka omma Pöimo
sisse nüüd; Meil om se Meel ka, orjada; Ent
lähhiine, Sa meije Pä! Nink anna ka, et mei-
je Tunnistus Saas figist, ke taad kuulwa, us-
sutus.

384. W. Nüüd pübha Waimo palleme. (1405.)
Woon, Woon, o immelik Wonafen, Ke min-
no eest tullit koolma siin; Söamette olle Ma
Sinno pandnu, Kumma eest Sa omma Werb-
ellet andnu; Siin paistat sa.

2. Oh käksi So latse Hengekest So Hawu
sisse nüüd iggawes, Te mul seddä Armust; Sest
mul ei olle Käl minkisuggust siin anda Sulle;
Üts Nouw om weel;

3. Ma panne Söamen tallele So kallist Sur-
ma nink Walloke; Ürrä lasto mitte Mul Me-
lest minnä, Mes Sulle mo Henge Lunnastamin-
ne Siin masnu om.

4. O kallis Kehhä se Risti Puun, O tappetu
Ohwri Wonafen! Tötteste Tund tullep, Et min-
na essi Sinno Suud, Silmi nink Hawakeisi
Näe Silmiga.

385. W. Oh laulgem Süddamest. (1419.)

Oh näütke kigille, Et muud ei söwwate, Kut
hend Jeesuselle Jhho ninf Hengega Jks ärrä-
anda jälle, Teddä orjaba Ninf ka rönusta. :;

2. Sa, Jesu Rahwaken! Jä önnis Hengus-
sen, Valle, ikke, mötle, Mes weel saap sama
siin, Kuis Päit saas Jesu Kätte, Lemmä Sur-
ma eest Mitto Hengekest. :;

3. So Surm, o Jesus Krist, So Naglu
Tähhe, Nist, So Külg, kumb kisti wallal,
So Higgi Jhho seest, So Rahwast hoidko allal,
Werre Kerku Pä! Kunni tullet Sa. :;

386. W. Oh Armas, kae tännä. (1420.)

Oh minge kuluutama, Et Woon me eest läts
masma, Ninf Pu pääl Eello jät; Oh kandke
eggä Paika, Kun eäl Kuulja omma, Kif, mes
om Woonast kannatet.

2. O kallis Lunnastaja! Me olleme Sul tutwa
Ammust, kui Pattatse; Sa tahhat, et me jäme,
So Asju tallitame, So Armo Tö lääp kawwede.

3. Anna, et me kif teme Ninf mitte rahhul
jäme, Ehk Hengust tahhame; Senni, kui mei-
je täütnu, Ninf tarbis Sa meid säabnu, Ninf
tettu om So Tahtminne.

4. Müüd tahhame sis minnä Waik ollen, kum-
mardada So, meije Woon ninf Pä! Me an-
name hend Sulle, Oh sata meid its päle. Mes
Sinna kässet, julgume.

387. Essi Wiis. (1422.)

Armas Surm Nink Berre Arm, Se kallis
 Hind Sa ollet tööst, Kumba Woon Sääl Ri-
 ti Puun, Om masnu tige Ilma eest. Minna
 tahha tunnista Jummalikko Wäega Kigel Rah-
 wal Ilma pääl, Kes om Rahho saatnu neil.

388. W. Sa Pattaste Armastaja. (1423.)

Oh anna Joudo, kuluta, So Surma eggal
 Ujal, So kalli Berre Wäega, Siin Ilman
 Kigel Rahwal Neid kihhotada armsaste Tulla
 So Haru mannu, Et lämnes saasse Söame,
 Mi kui So Jüingril olnu. *)

*) Luk. Ew. 24, 32.

389. W. Maggus Pästja, Sinno Armo. (1425.)

Uuwo linne Arm, Sa ollet Paljo Hääd jo tennu
 meil, Ke Sa wäsimata tullet Abbis meil siin
 Ilma pääl.

2. Rae Armust neide päle, Ke Sinnust tun-
 nistawa, Nink se man kii Uuwo Sulle Andwa
 Allandussaga.

3. Hallestust nink Julgust panne, Sulle Uu-
 wus, neide pääl, Iass neid ikkes päle minnä,
 Senni kui neil Hengus sääl.

4. Omma Ölliga neid woija, Kummal Waim
 nink Tulli om, Neide Keeld nink Söand hoija,
 Et ei wässi tunnisten.

390. B. So Heng, o Jesus! tekko mo. (1439.)
 Issanda Nömun minge niüüd, Nink tekke önne-
 likkut Tööd. Se Issa, Poig nink pühha Waim,
 Om eggän Paikan teije man.

391. B. Oh Armas, kae tännä. (1443.)
 Oh et me figel Rahwal, Sel Önnistusse Ujal,
 Wois' Armo kuluta, Nink paljo tuhhat Hengi,
 Kui Sinno Nisti Saki, Kurrati Wangist aw-
 wita.

2. Nink kui Woon ni suurt Hulka Saap hen-
 nele, et sedda Ei woi siin luggeda, Sis satap
 Ta meil Usfend, Nink elläp meije kessen, Kui
 meije Kuningas nink Pä.

392. B. Oh laulgem Süddamest. (1023.)
 Jesus! mo ehita Preestre Söamega, Junkro
 Meeld mul anna, Ja Emma Armo ka, Lass
 ussutaw mo olla, Kigin laitmatta; Te mo kog-
 gona, Ni kui ollit Sa.

Vallemisse, Palwusse nink Cenpalwe.

393. B. Näggematta Pöijoken. (1455.)
 Leppitaja, Jesus Krist! Kui ma Tennoga Sa
 tutta, Meelde wötta, Mes Sa meil, o Wallo-
 Mees! Tenuu hääs; Et üts Pattane — So
 Essa lasses — tohhip kutsu henda; Sis So
 Toimun kummarda.

2. Kui Sa Preestre Ammetin Omma Rahwa päle mötlet, Issa pallet; Oh, sis nimmelt mäleta Minno ka; Et So Waim mul tahhas näita, Kuis ma Sinno Hawu kitta, Nink, kui sünnis, sebdä te.

3. Kristus! minno Henge lust, Kige ülle kallis Pästja, leppitaja, Kige armsamb, illusamb, Maggusamb! Minno Himmo saap So perra, Dmo kige suremb Warra! Wäggewambas eggä Päiw.

394. W. Mes ollet Sinna armas Jesus. (1466.)

Kui maggusaste hengäme So Hawun! So Surma Wäkke tusime nüüd Waimun; Sest tennäme, nink henda allandame, So kummardame.

2. So auwustame, o Sa Laiwa Issand! Nüüd sulle kinni omma Mõrsja Söand, Oh käksi Sinno kalli Hawu sisse Me Hengekessi.

3. Ne Werre Pissara, ke Sinnust jooffnu, Ne Silmä Pissara, kumbe Sa iknu; Ne kõnnelewa Pattaste eest Laiwan, Kui nemma Waiwan.

395. W. Oh Armas, kae tännä. (1469.)

Suitsutamisse Rohto, Palwussen, Sinnust ootwa, Preester! So Sullase, Hääd lastelikko Julgust, Nink Armo Tulle Walgust, Mes Tuul ei aja laijale.

2. Üts Kõrw, kumb Armo kulep, Üts Silm, kumb kif muud pöllep, Nink kaep Sinno pääl,

Sult pühhändetu Hule, Nink Zalla, Ke ei holi
 Ze Käüki Waiwast — sago meil.

3. Ne Käe önnistago, Heng Sulle wasta min-
 go, Jhho So Kerkus te, Waimo ifs Soga
 täüta, Söänd So Armust läüta, Anna meil
 sebdä; palleme.

396. M. Oh Armas, kae tännä. (1474.)

Sa me leppingo Jummal, Ke laste Suust ka
 hennel Suurt Kittust walmistat; Oh anna mei-
 le tutta Nink mitmal Wisil nätta, Kuis wäega
 Sa meid armastat.

2. Oh anna Jõudo laulda, Nink Innet jut-
 tustada, Kumbes Sa meile teit; Iass meid So
 Hawust juwwa Nink Sinno küllen puwwa, Ze
 latselikkus röömsas meid.

3. Oh anna Tuld nink Waimo, Suitsutamis-
 se Kohto So Koggodussel tääl, Kui astup Sin-
 no ette, Nink tahhap Palwust pittä, Anna ka
 esfi Sönnu täl.

4. Nink teije, pühhä Engli, Ke teije Jesu
 Iatfi Hoijate Rahjo eest, Nink ikkes näete Wal-
 gen Se Essa Palget Taiwan, Kaitse meid
 eddispäide hääst.

5. Jesusse Hawu Walgen Tahhame Koggodus-
 sen Kik selgest kaeda, Önsambis Iatfis sada, So
 sissen ärrawäärda, Nink ni me Tundi löppeta.

Palwe Üllembid eest.

397. B Müid olgo ikkes iggäwes. (1491.)

Suur Jummal! ke täüs Heldusfid; Ke Sinna
essi säädnu, So Nouwo perrä, Üllembid, Nink
neile Woimust andnu. Lass neide Wallitusse al,
Meid rahholikkule, Aurus Sul Elläda Sinno
Peljun.

2. Anna meil nink muil Allambil Üts Sönnä,
wötlit Süddä, Nink et me, ni, kui kässet meil,
So pühhan Kirjan sebdä, Me Wannambid, nink
kumbe ne Meil ette säädwa, kuleme Nink au-
wustame ikkes.

3. Nink et me ifs hämelega Teme, mes mei-
je Kohhus, Nink anname ilmkeelmatta Nink
aigfaste, mes Digus. So Sönnä essi käsepe
meil, Et Tatsinat anname neil, Kel Tatsin sün-
nis anda.

4. Kelä kif Wastapannemist, Anna, et Sin-
no eesmält, O Jummal, figest Söamest Au-
wustame, nink töfset Kif meije armsid Üllembid.
So Armo Kässi saatto neid Nink meid So Tai-
wa Kifi.

398. B. Meije Jummalä Bonafen. (1492.)

Kirjan Wannambille hääs Saisap mönni Sönnä.
Meije Wannambille fest, Issand! Ossa anna.

2. Nink kui nemmä üts körd fiist Hengusfelle
läwa, Et Salemmi Korjusfiist So man Ossa sawa.

Hommungutse Laulo.

399. W. Oh Armas, kae tänna. (1507.)
 Kui Wodest tulle wälja, Kae ma Jesu Hawu,
 Ka Lö man neide pääl. Kui Öddang saap, sis
 minna Jesusse kalli Rinna Nink Külle man lä
 Hengusfel.

400. W. Mo Eöänd anna kigest Wäest. (1512.)
 Sul olgo Tenno, Jesus Krist! Sa Armo. And.
 ja tööst. Oh anna, et ma iggawes Sul tenno.
 likkus jääs.

2. Mötle ka täamba minno pääl, O Jesus!
 armolift, Nink anna heldest, et ma Sul Ei
 sata Kurbastust.

401. W. Ma olle Jesust pandnu. (1557.)
 Jesusse Silmin käüma Om selge Önnistus, Ta
 Armo sissen jäma, Om öige Kömüstus. Ke
 middäke ei püüwä Elin teda, tallita, Kui Je-
 su Jällin käwwa, Woip Rahhun hengäda. ∴

2. Se tösef ülles Sängist, Kristusse Eöb.
 russen, Ei pelgä Nuhelust minkist Kit Elio.
 Käümisen, Eööp nink joop Armo sissen, Kan-
 natas Jeso ka, Nink om Armastamisen Wah-
 hetamisseta. ∴

402. W. Kus om mul minnä kül. (648.)
 Kui hendä hommungul Se Walge näütap mul,
 Ni pea, kui Körw kulep Nink minno Silm
 hend

hend awwap; Sis näüta Jesus! pea Mul So
hawatu Rehha.

2. O Ohwri Wonaken, lass mo, kui Mehi-
len So Werre Köhkust jumwa, Nink Sinno
Hawust wötta, Kik Rinnitust nink Toimist,
Nink eggäl Lunnil Hoidmist.

3. Ma palle, Jesus! So, So Wetren mat-
ta mo, So Warjo alla wötta Mo Sinno
Armo Hölma, Nink känä Död nink Päiwä Kik
Häddä minnust ärrä.

Öddangutse Laulo.

403. W. Ma olle Jesust pandnu. (1557.)

Kui Päiw om otfa lännu, Sis läme maggama,
Panneme Silmi finni Kristusest käändmata,
Ka Unne näggemissen — Kui peas tullesma —
Om ikkes Mele sissen Se Önnisteggija. ;:

404. W. Eht kül ütlematta. (1566.)

Maage Wona Warjun; Unnen olgo La Nät-
ta Kisti Kannun Waiwa Jilloga; Kui Läl
Orjawitsust Pä sai kissetus, Nink Lemmä Sälg
Kihmust Me eest hawatus.

2. Kui La Käe nink Jalla Nagglust waiwati
Nink La Südda Lälle Dast awwati. Maage
maggusaste, Mi kui Merre pääl laiwan Jesus
muste Magganu om sääl.

405. W. Minno Waisus om ilm arw. (1568.)
 Önnisteggija! So Armo Süllen Tahhame nüüd
 hengäda, Mi kui Jünger Jaan So Minna küll-
 len. Öddango Önnistust ka Anna meil, kui
 Perre Mees, So Majal, Sinno sin, nink sääl
 pillatu Rahwal, Olle ikkes liggi täl, Jesus!
 Ma nink Merre pääl.

406. W. Henge Pöijoken. (1569.)
 O Sa Wallo-Mees, Kanna Hoold me eest;
 Rae Armun meije päle Nüüd, kui läme Hengus-
 selle. Oh önnista meid, Sinno Ömmatsid.

407. W. Oh Armas, kae tännä. (1570.)
 Kui ma lä Hengusselle Nink mötle sis se ülle,
 Mes Hääd teit minnule; Sis kittap mo Heng
 Sinno, So Arm, se wöttap minno Ka Öse
 omma Warjule.

2. Ma lä nüüd Wode päle, Sa tijat, mes
 ma palle: lass mo ka Unne seen So Kristi
 Rojo nätta, Nink maggaden ka tutta, Et ollet
 minno Söamen.

408. W. O Kriste, Päiw ke ollet Sa. (1572.)
 Sis maggame So Nimmen nüüd, So pühhä
 Engli hoidwa meid. O Sa pühhä Kolmainous!
 Me kittame So iggäwes.

409. W. Mes ollet Sinna armas. (1577.)
 Oh So ilm arwamatta Heldus olgo Mo Rö-
 mustus, kui Hommungult ma wirgo, Nink Öd-
 dangult,

hangult, kui Silmä finne läwa, Mo pehme
Wode.

Pühhist Englif.

410. W. Sel Werre Wonal. (1595.)

Dõnfa Hulka! Wäljä lähhätetu Orjama, kaitse-
ma Neid, kumma wallitu, Nink kumma Wona
Armust sawa Jggawest Dnnistust perrändama. ∴

2. Ke peäp kääma Siin Ilman ütfinda, Laad
teije Hulka Kaitsewa nink hoijawa, Ni kui Elias
feddä nännu; Es meije olle ka feddä tundnu? ∴

3. Te tallitate Jummalä Käskmissi; Ehf ku-
lutate Kif Lemmä Helbussi; Ehf jäl, töist kõr-
da, kui teil kästas, Tuhhat Wainlasse teist är-
räwäärtas. ∴

4. Te aumustate, O pühhä Wellitse! Nink
kumardate Laad, feddä orjate, Allandussen,
kumb ütlematta, Nink meist siin Ilman ei olle
moista. ∴

5. O ausa Hoidja! Wõtke nüüd meije käest
Terwiissi wasta, Wõtke neid Melehääs, Senni
kui meije tega ütten laulame Taiwan, Jumma-
lat kitten. ∴

411. W. Mo Südda römustelle. (1599.)

Kui üts förd me waise Henge Nink Jhho Kor-
jusse päle Jesu kalli Hawa paistwa; Sis meid
Engli aumustawa.

2. Oh mes Imme! pühhä Engli Katwa Ta
 een Palget finni, Nink me walse Innimisse
 Kaeme Ta Palge sisse.

412. Essi Wiis. (1600.)

Ne pühhä Engli sääl, Ne laulwa Jummalal —
 Wäggero om neide Hääl, Kui kirwa Leddä Au-
 woga, Kinni kattetu Palgega — Pühhä me
 Jummal om, Pühhä Ta om, Pühhä suur Jum-
 mal om.

2. Nink Jesu Wallitu, Lemmä lihha nink lu,
 Ke Römüst täudetü, Ne laulwa siin, kui üts
 förd sääl: Tenno meije leppitajal! Auwo olgo
 Wonale Tappetule! Kirtus Jummalalle!

413. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (1068.)

Ne same Taiwa Hulkega Üts förd laulma:
 Pühha, pühha! Om me Jummal — Taad kae-
 den löpmata Rõmu Walgussen.

Jummalala Kirtusfest, Tennust nink Kummars-
 damisfest.

414. W. Niid olgo ikkes iggäwes. (1609.)

Ei jätta mahha iggäwest Se Issand omma
 Rahwast, Ta jääp täl ikkes lotusses Ja Önsusses
 nink Rahhus. Ta satap Emma Käega Meid
 Ilman sinnä, tännä ka. Oh andke Tälle Auwo.

415. W. Mo perrä, utlep meije Pä. (1630.)
 Sa ollet, Henge Pöijoken! Kigille armolinne.
 Ke haige So man tulli Maan, Sel annit Ter-
 wüft Sinna. Ma olle Sinno putru ka; So
 Jimme Wäffe tusi ma.

2. Ma tija, et Sa essi mo So Rahwa man-
 nu saatnu Nink Sinno pühhä Hengega Siin
 Armun ühhendanu; Nink et Sa omma Esä ka
 Mo Henge eest saat pallemä.

3. Siin om mö Süddä, Jesuken! Kumb Sin-
 no Söand murdmu, Kui Sinna Teddä Tapplus-
 sen, Surmast nink Pörgust pästnu. Oh tulle,
 läüta Söamen So Armo Tuld, o Pöijoken!

4. Ke Nisti Puun teoteti, Nink se man om-
 mast Rahwast Weel hirmsast ärräfallati; Ehk
 Za kül teddä armast; Om mo nink mo Welliste
 Pä, Za sisse meije ussume.

416. W. Woon, Woon o Woon. (1632.)
 O Jehowa :: Tööst ollet Sa Taina nink Ma
 Jummal :: nink Teggija. Sinnust kif peetas ::
 ülles. Mes hukka läts, So Berre Wäest Om
 parrandet Nink pühhändet; Me So kummar-
 dame. ::

2. Ni tööst, kui om :: Sul Ello, Woon!
 Nink Kerubim So Söanna :: kuulwa siin, Nink
 ollet Jehowa :: Pästja; Ni tötteste Pattatille
 So Berri om :: Se fige üllemb On, Nink
 iggawenne Nööm.

417. W. Jesus, minno Eslo. (1635.)

Nömu perräst laulma, Armo perräst ikma, Om
iits Lemmäle. Se, fe ei woi laulda: Pühha,
Pühha, Pühha! Olgo Rahhule; Lemmä tulgo
maddalast, Näütto Wonal Silmi Zilmist, Nink
Söame Tuilmist.

418. W. Jummataoline. (1629.)

Jummal om siin kessen, Auwustagem Teddä,
Astkem kumarden Za ette. Jummal om siin
tutta; Heitekem pöwöl mahha, Oll waike Heng
nink Jhho, Süddä ka. Ütsinda Jummalalle
sünnis Meist fik Auw nink Rittus.

2. Jummal om siin tutta, Redda Engli Hul
ka Orjawa iks Död nink Päiwa. Pühhä, Püh
hä, Pühhä! Iaulwa nemmä ütten, Lemmä püh
hä Nimme kitten. Jehowa! Kule ka, Kui
me waise Sulle Rittust tome, — kule!

419. W. Mo Süddä walwa jälle. (1636.)

D Auwo Issand anna, Et me So woisse fit
ta; Se tarbis anna Armo; Muido ei olle Joudo.

2. Sis tahhame So Waiwa, So Kannatust
nink Surma Neil Hengil kulumada, Et Sa neid
wötnu osta.

3. Nink kuis So pühhä Eslo Neil om iits
hä Tenkojo, Minkga meil ärräteensit, Ni sada,
kui Sa ollit.

4. Nüüb

4. Niid fige laste Esäl, Nink Temmä ainul
Pojal, Ke hennele wõt lihha, Tahhame Tenno
anda.

5. O Waim, ke Jesu Waiwa Meil peat selle-
tama; Me wäike Hulkakenne Annap ka Sulle
Tenno.

420. B. Ma kitta iks henda neist werr. (1639.)

Dh kittas niid eggäits röömsaste Waimun, Nink
armastas Leddä, ni kawwa kui Ellun, Dh olles
me Berri me Sonin täüs Tenno Nink Rõmu,
nink meije Heng laulas Täl Auwo.

2. Se Woon, ke meid Werrega hennele ostnu,
Se Sõbber, ke Ello om meije eest jätnu, Om
iggawes auruus — Täl Rittusfes laulgo Kif
Kahwas niid: Amen! — Auwo Jummalal olgo!

421. B. Ep minna tahha jätta. (903.)

Dh kiffe Jesust Suga Nink figest Sõamest;
Suur Önsus om sis tutta, Kui Ta pääl möttel-
das. Kif mu Aig hukkan om, Kumb satetas
siin möda; Meil peap kätte sama Se iggawen-
ne Rõom.

422. B. Kui Neitsi Kristust Jmal tõi. (1538.)

Me tennäme nink palleme: Dh anna Waimo
heldeste; Et me Sinno moistame, Sinno Ha-
wun elläme, Kulutame löpmata Lunnastamist
Werrega; Säräst Tenno tahhat Sa.

Kristusse Tullemisfest Nuwustusfen, nink
meije Dotmisfest se päle.

423. W. Kus om mul minnä kül. (644.)

Kui üts förd Nuwoga Se Täht saap nättäma,
Kumb Junimisse Pojal Saap olla weel sel Ujat,
Kui Kohtun henda näütap, Sis fik Jlm ärrä-
heitip.)

2. Sis Hawu Paistminne Saap Sinno lat-
file Kui tuhhat Päiwä paistma. Ne sawa So
man saisma, Nink jäädwan Rõmun henda So
küllen kostotama.

424. W. Oh Armas, kae tännä. (1434.)

Kes teed, kuis teile olles, Kui hüüd se Jssand
tulles; Ehk teile olles Hirm? — Ei mitte —
Silmä Wega Saas Jallule Suud andma Kik,
mes siin Lemmä perrält om.

425. Essi Wiis. (1644.)

Armas Jesus, minno Ello, Jummalä ilmsüta
Woon, Ke fik Pattu kandnu om; Minna anna
henda Sulle :: Põijus tahha ma So pitta,
Sinno Mõrsja olle ma, Kumb' Sul ärräkihat
ka. Kes, kes, kes woip mo fest Armust keelda?
Önnis, önnis, önnis om se :: Ke Wona Saja
nink Söömasa päle om kutsutu. ::

2. Lasse mo Sul wasta minnä, Kui mo wasta
tullet Sa, Wi mo henne mannu ka, Kun ma
ikkes näe Sinno :: Jesus, Sinna woit mo essi
Saja

Saja päle walmista, Kun ma Wallituidega Jä,
jä, jä iggawetse Rõmu sisse. Önnis, önnis, önnis
om se :: Ke Wona Saja nink Söömaja
päle om kutsutu. ::

426. B. Sinno Käen om minno Südda. (1647.)

Walwke, walwke, ostke Öli, Rest ö Ujal ::
hennel ka; Ehhitage Henge lampi, Pandke täh-
hel :: Põigmeest ka; Lemmä tullep, Dotja ku-
lep, Rahho. Käso laulwa: tullep! Saja Tõld
jo :: tullep, tullep!

2. Sis saap Heng nink Jhho maltsma, Täw-
welikkun :: Paistussen, Rõmo, Rahho, nink ka
sama Auwo-Kroni :: Ehtes Pään. Mes me
oortu, Tõttes sanu; Kostotusse Uig meil paist-
nu Nink kif jälle :: haljas lännu.

3. Oh kui armas laulo Hõlli Jggawetsen ::
Dnsussen Saap ollema, kui ne Engli Mega
laulwa :: rõmusten; Kui ne Taima Dnsa Hul-
ka Dnme Kandlibega sawa Ütten laulma Nink
ni Saja ehhitama.

4. Hõlli kulus kawwen — kuulge! Selge mell
ka :: Rõmu een. Kandle Mängja heitwa jälle
Mahha, Wona :: Ironi een. Lemmä Welle
Nink lullikme Ütten Tedda kumardawa, Nink
Ta Jalgu Silmä wega umbre wõtwa.

5. Kitta, laula, rõmustelle, Wona Mõrsja ::
Sion ka; Jggawetsen Rõmun ellä, Serawimi ::
Seltsin ka. Sääl saat henda, Rõõmsast toita
P
Paljo

Paljo Armo sissen nida. Lass hend häste ;: walmistada.

427. W. D lige pühhämb, puhtamb Jes. (1654)

Kuulge Wahhi Meeste Hölli, Kumb nüüd käiip
lige Ilma ülle: Oh wirgo sa, Jerusaleml! Kest
Döl seddä Hölli kulus: Oh tarka Junkro, toustke
ülles; Sest Pöigmees om jo tulleman. Oh toustke,
täütke ka Neid lühtrid Oliga. Halleluja! Ent
olge ka Nüüd ussina Nink walmi Pöijo Sajale.

428. W. D Pä täüs Werb nink Joni. (1655)

Kik Waa nüüd römustage; Sest Jssand tullep
tööst, Neid lampe walmistage Nink ärgemaga-
gake; — Se Pöigmees Uuwun tullep, Walwge
nink pallelge; Sest kest D peä jöwwäp Meil
Kätte nidade.

2. Kui lampi walmi teile, Sis täütke Oliga,
Se Önne wasta minge Jhho nink Hengega; Ta
om jo liggi jälle; Ne Wahhi heikawa; Sis
laulge ütten Tälle Röömsast: Halleluja.

3. Siin Ma pääl wasta minge, Kel Ossa
Sionist, Kik röömsaste, nink jätke Nüüd mah-
ha Kurbastust. Nüüd Röömo Tunni omma, Nüüd
saap sel Mörstjal ka, Sest et om wäärnu Lem-
mä, Kroon Pähhä pantama.

429. W. Nüüd pühhä Waimo palleme. (1657.)

Se Wona Mörstja hend walmistap, Et Pöig-
mees peä saap tullesma Jummalikkun Wäen Nink
Taiwa Pitwin, Ka tuhhandidega suren Uuwun,
Täüs Illofust.

2. Sis Ilm saap ärrähirmoma, Ent Jesu Kog-
godus

godus Rahhoga Saap sis önsast saisma Sel
sured Päiwal, Kui Lemmä ostetu, Lemmä kõr-
wal, Täüs Rõmustust.

430. W. Oh wõtkem Jummalat. (1658.)

Kuis saas, Põig! kui se laul So Meleperrä
olles, Nink Sinna esfi nüüd Siin meije mannu
tullles? Sa näes meid Waisusfen, Ka Murren
ollewat; Ent lämme Sõamen, Nink So ar-
mastawat.

431. W. Ma kae üles mäele. (1681.)

Ke Sa lu mo luust ollet, Mo Õnnisteggija!
Kui pea Sinna tulllet, Se om meil teedmatta,
Mi kui So näijewa So Jüingre, Hawuga;
Näüta hend fenni Waimun Meil egga Päiwä ka.

Meije Ollemissfest Taiwan nink Himmust Kris-
tusse man olla.

432. W. Kus om mul minnä kül. (1652.)

Kui maggus saap So Hääl Mul ollema sis sääl,
Kui Siino helde Südda Mul selgede saap teeda,
Kui minna nink mo Welle Sääl tunneme So
Mele.

2. Kas ma ka Rõnu eest Sääl jõwwas Sil-
mä Weest Hend keelba, kui So Armo Sa
nätta, nink So Rõmo? Ei mitte — minno
Silmist Saap Wessi Jooffma rohkest.

3. So Silmä nink So Su, So Jhho ha-
watu, Kumb siin mo kindmä lotus, Saap mul
sääl nätta antus. Meid Hawu fa ma putma Suud
anden ümbrewõtma.

4. Ent öige Aig om Sul Riil teda, — anna mul, Et ma wois walmis olla, Rui Sa mo kässet tulla, Nink et mo Heng jo Ufsun Siin ikkes ellas Sinnun.

433. W. D tige pühhämb, puhtamb Jesus. (1661.)

Jesus lass hend peä nätta, Me läme Sulle Armun wasta, D tige armsamb Pöijoken! Mörjsja Sinno perrä ihkap, Nink Sinno perrä Armust ikkep, Ja heikap: tulle Armaken! Sa ütlet essi ka: Ma tulle pea, ja! Tulle Jesus! So Rahhoga Nink Armoga, Ni löppetame Römuga.

434. Essi Wiis. (1668.)

Kunnas ma sa nätta So? Armas Jesus! Kunnas ümbrewöttat mo? Armas Jesus! Sinno perrä waidle ma, Armas Jesus! Tulle maggus Jesus!

2. Wain nink Piin om Ilman fik, Kallis Jesus! Mes ei olle taiwalik, Kallis Jesus! Ma jä Sul; jä Sa mul fik, Kallis Jesus! Jesus, kallis Jesus!

3. Jesu Arm, hend awwalda, Helde Jesus! Sinno perrä ihka ma, Helde Jesus! Ota So pääl Himmoga, Helde Jesus! Jesus, helde Jesus!

435. W. Sel Berre Bonal. (1674.)

Mo Pästjat nätta, Om minno Himmustus, Nink Tedda kitta La kalli Hawu eest. Oh et se On mul tulles peä Mo Kätte, et ma mo Pöigmeest näe.

2. Sis fik ne, kumma Sel Armo Ajal tääl Hend lastnu sata Se Önsusse Te pääl Nink Jesu

Jesu man siin jänu, sawa Hend Lemmäga igaves römustama.

436. W. Ma kae üles mäele. (1678.)

Ma jä nüüd liggi saisma So man, o Wona-
fen! So õigest nätta sama Mo Rõmus Sõa-
men. Ma rühhi, Käega So Kristi taoda, Ma
näe So Näggo lõpwat, Kule So Ohho Häälb.

2. So Baiwa Puhkamisse Mo Pattu Koor-
ma al, So rohke Silmä Wessi, Mes Sinna
wallit sääl; Ne saatwa allasi Hommungust Dsent
Mo läbbi Ilma õnsast, Mo Ello otsani.

3. Ma sa küil hääbenema, Ent römustama
ka, Kui saat mo Koddo wima, Nink ma So
mannu sa, So Palget näggema Nink ni, kui
Maria So Jallule Suud andma lõpmata Rõmuga.

4. Oh tulle ussinaste; Ent ni, kui tunnet
Sa, lasse meid sennis häste So Baiwa kae-
da, Ni kui Sa Kristi pääl Kik ollet täitnu
sääl; Nink jä meil ikkes liggi; Sis otame ka weel.

437. Essi Wiis. (1680.)

So Jällin tahha ma Siin Ilman käwwa, Nink;
et Sul Rõmus ka Wois olla, sõwwa. Se
man mo terwe Meel Nink minno Südda Him-
mustap Taiwan sääl So ümbrewõtta.

Koddo-Minnemissest Issanda mannu, nink
Ihho Ülestõsfemissest.

438. W. Mo Sõänd anna tigest Wäest. (1679.)

Mo Tunniken lõop, Ots om Käen, So Berri
kastap mo; Se Essä Hone ma nüüd lä, Kun
minna näe So.

439. W. Jesand ärrä nuhhelgo. (1692.)

Lähätage Soamid, Sinnä, kun Woon kifi
 Omme waisi Többitsid Saap Terwüsse Niki Rog-
 goma; Sääl ei sa Ennäm Jkmist kuulda, Rö-
 mu Uig saap jäma.

2. Sääl, kun Woon saap Illoqa Meile hen-
 dä näitema, Saap Ta Surma Rojo ka Jks se
 Usfi jäma, Kumma eest Sääl ni hääst, Kui
 siin, Tenno antas, Runni Koddo mintas.

440. W. O Pä täüs Werd nink Joni. (1702.)

Oh finnita mo Usku Ja hoija minno ka, Kui
 Kurrat tahhap risu; Om täüdet! ütlet Sa, Ma
 olle ärräkandnu, Mes piddi kandma se, Nink
 henne päle pandnu, Ja masnu tämweste.

2. Kui mul om wiimne Häddä; Sis Jesu
 Waiw nink Piin Mul tullep Silmi ette, Nink
 kostotap mo siin; Mo finnitap Ta Berri, Kumb
 joosknu minno eest, Ma kae Lemmä perrä, Kui
 ma lä ärrä siist.

441. W. Terre tuhhat körd, te. (1703.)

Sinno Kälge tahha minna, Kui Surm tullep,
 paggeda, Nink mo Esä-Male minnä, Kohhe
 Nistist Sinnoga Köwel läts, So Sönnä pääl,
 Paradisi sisse sääl, Kun So Uuw nink Walgus
 nätta; Sääl mo Waišt ka wasta wötta.

442. W. Arm lähhine nüüd. (1704.)

Re Kristusse een Om ellänu siin, Nink jänu
 Täl ka; Se lahkup siist Kömu nink Onsussega.

2. Ei kole se joht; Ta Haigus nink Oht, Se
 kolep; ent ta Saap wastne woom, elläp sääl
 iggawest ka.

443. W. Meije Jummalä Bonaken. (1718.)

Kui üts Südda tutta saap, Et silst minnä ärrä,
Sis Ta Kässi künitap Omma Pästja perrä.

2. Utlep: Jesand! Sinna näet Wässinu mo
Uifme; Tulle, anna mulle Kä, Wi mo Rahho
Kifi.

3. Heng läap nida Roddo pool, Kun Jesusse
Armust Dnnis Paik om satet täl, Jggawetses
Römus.

4. Kui Nig Jhho Hengusfel Möda om, nink
temmä Urräselletet saap jäl Mülle anrus sama;

5. Sis se Römu Päiw om käen, Kui ma
Tössemissen Jesusst ihholikkult näe, Jäädwa Rē-
mu sissen.

444. W. O Pä täüs Werd nink Joni. (1725.)

Nüüd minne Jesu Hölma, Sa pästet latseken;
Sääl saat sa Toitust ilma, Sääl Rahho om
nink On, Sääl ollet sinna Kottun So Lunnas-
taja man, So Jhho hengäp Hawwan, Terwüsse
Lotussen.

445. W. Mo Svänd anna figest Wäest. (937.)

Sa maggat önsast, Mörshaken! Nink maggusat
Und näet; Sest et sa Pöijo Svamen Sul Hen-
gust wallitsit.

2. Se sinno Waiwa löppetap, Et Leddä wai-
wati; Ta Ohho Hääl so uinotap Ka önsast wi-
mäte.

3. Sis lasse mada Mörshakest, Ke Unnen
mohhalep, Et temmä omma Pöijokest, Nink
Temmä Hawu näep.

446. B. Niid pühhä Waimo palleme. (1731.)

Mo Önsusse ülle, siin Ilman ma Jks Häbbega henda römusta; Selgest Armust olle Ma seddä sanu, Kumb, mulle Immes, om ikkes jänu; Jääp niid ka weel.

2. Amen! Jesu Jallul Sa minna seddä Kummarden iggawes tunnistama, Et Tötte om.

3. Jesand! läbbi Werre, Waiwa nink Surma Saatsit Sa Kistin mul seddä Armo Ilmteenmata.

4. Se päle ka minna Siin ainult lota, Nink tahha Ussun se Önne pääl ota; Et näe So.

5. Jä mul fenni ikkes, Siin Häddä Örrun Mo Kinnitusfes, So Waiwa Kojun Mo Silmi een.

6. Ni, kui selgest Armust Sa mo eest kolit, Nink omma Werd mo eest ärrä wallit Sääl Kisti pääl.

7. Sinno Surma Unni Saap wiimselt minno, Ni kui last uinotama, kui minna Siist Ilmast lä.

8. Oh kui maggus saap se Ollema mulle, Kui Sinno Hawu mannu ma tulle Hengusselle.

9. Wötta tuhhat Korist, O Wonakenne! Kummardust, Auwo, Kittust nink Tenno. Sa ollet wäärt.

447. B. So heng, o Jesus! tekko mo. (1697.)

Mo Ello Walgus, Jesus Krist! Mo Kööm, kui mul om leinamist. Mo Heng tännitap saggest jö: So mannu, Jesand! wötta mo!

2. So mörro Kannatusfega Mo, Surma minnen, kinnita, So Werre Heega kostota, So Keitmissfega wabbanda.

3. So Kämble nink So Wisu Piin Mo pästko Pattu

Pattu Lõbbest siin; Mo Auro olgo So Naro
Kroon, Nink Sinno Teotus mo Rõõm.

4. So Sappi Jook nink Janno, Woon! Mo
kostatago Soamen; So Dhho Hääl mul tullep
hääs, Nink holjap Põrgo Hawwa eest.

5. Meid Hawu, kumbe lödi Sul, Lass Pae
Mulkus olla mul, Kohhe kui Luwiken ma lä,
Et Wainlassest ifs rahhul jä.

6. Te-Keppis olgo mul So Rist, So Haub,
kust ma sa Hengamist, Mo ehhita Keiwastega,
Ke Hawan Sinno fattiwa.

7. Mul näüta Naglu Ussemist, Et wallitsit
mo iggawest, So Külle läbbi juhjata Mo Henge
Koddo, Armoga.

Täwmes tettu Koggodussest, nink iggawetse
Ello Önsussest.

448. Essi Wiis. (1127.)

Sis, kui sääl Jesu hääl Käel Suur D Soõm-
aig saap ollema, Nink se man La Hulkaken
Ehhitet walge Keiwaga; laulap Laiwa Koggo-
dus: Amen, Amen, iggawes, Üts om meid
awwitanu, Woon! et ollit tappetu.

449. W. D Pä täüs Werd nink Joni. (1734.)

La Walgus saap meil paistma Sääl Tronin ot-
sata, Rif Piin, kif Dht nink Hädda, Saap
ärräfadduma; Sääl Jesu Werre Ehten Mõrsia
hend näüta saap, Ke Põijo een kummarden Se
Dnne eest tennap.

450. Essi Wiis. (1736.)

Dnustus Sääl iggawes Saap Roggodusfest an-
tama. Uuwustus, Nink Rööm nink lust Saap
temmä ülle ollema, Kui se ärrätappet Woon,
Ke siin meije Karjus om, Nink wöt Ello henne-
sel, Silmä Wet saap pühkma meil.

451. W. So Heng, o Jesus! tekko mo. (1737.)

Du olgo Wona Mörshale, Pöigmihhe Roggo-
dussele, Kumba saat hennel Berrega, Nink las-
sep Waimust juhata.

2. Se Essä Mörshat armastap, Täl Englisk
Orje lähätap, Ke fige Taima Hulkaga, Ta
Uuwo Jummes pannerwa.

3. Et täl, ke säärne waine loom, Jummata
tomust Osa om, Seperräst nemmä orjawa Ka
Tebdä ni hämelega.

4. Suur Osa Jesu Mörshast om Jo Pöijo
man, Ta Troni een, Ilmarwamata Hulka sääl
Kittust nink Uuwo andwa Täl.

5. Siist läap nüüd Uast Uja pääl, Mes Je-
su kullen jänu tääl, Sinnä — näep Pöigmeest
Mörshat ka, Uhhendap hend se Hulkaga.

6. Meid Pattarsid ka awwita, Et fik So
Maja same ka. Senni, me Hoidja! hoija Sa
Me Hengi, Waimo, Jhho ka.

452. W. Kaswa weel :; (1739.)

Olles meil :; Ennege se surmlif Uig, Jhho
Ello eest Hoold kanda, Nink se iggawenne Paik
Diget Rõmo es saas andma. Kui se Uja päle lo-
tus jääs, Mes sest saas? :;

2. Ent ei joht :: Siin weel iffen külwetas,
Sääl saap Pöimo Alg weel sama. Ke fiin usfu-
tawas jääp, Se saap sääl ka Armo sama, Nink
lääp Jesu Rõmu sisse sis, Iggawes. ::

3. Rõmusta :: Jesus üttep: rõmusta! Arrä-
ostet Hengekennē, Us sul tettas wallale, Sa
läät Häddä Orrust wälja, Põigmees tullep Sulle
wasta ka. Rõmusta. ::

4. Selgus saap :: Iaulge nüüd: Halletuja!
Iaulge ütten Armo latse, Nink kif Engli ütten
ka; Rõmuga nüüd Mõrsjat saatke; Õn täl! Je-
sus, Põigmees lähhünep. Selgus saap. ::

453. B. Sa meije fige armsamb Pä. (1744.)

Kül olli armas nättä jo Tabori Mäe pääl, Je-
sus! So; Ent iggawenne Önsus lääp Se ülle
töoste, sest sääl jääp Meil Rõöm nink Rahho
ilmaotsata; Õn sel, ke henda sest ei lahuta.

2. Sääl kummarða ma Wona een, Nink näe
ma Kroni jo Ta Käen. Aww', Kittust nink Hal-
leluja, Nüüd laulge Wonal minnoga; Se om se
helbe ärrätappet Woon, Ke meid ost hennel Mõrs-
jas Risti Puun.

454. B. Ma tennä So, et ollet mo. (1747.)

Siin saifame nink otame, Te õiges tettu Wai-
mo! Nink Wona Werd me lasseme Meid Waino
laisi kif wäärða.

2. Ent mes ma näe sääl üllewän, Mes Usju
näe ma Waimun? Kui minna fae kumwarden
Meid Hulke, ke jo Taiwan.

3. Sääl istwa ni, kui Runninga, Ke Jesu
perräst Ello Siin Ilman mitma Wisiga Hääl
melel omma jätnu.

4. Teil

4. Teil, olgo Kottun nüüd Hämeel! Me olleme
weel wäljan, Otsame allandlikkust tääl, Ka sed-
dä Onne Tairwan.

455. Essi Wiis. (710.)

Me Tairwa Wannamba Se Ironi een sääl säiswa
Nink omme Kroni heitwa Se Wona ette sääl.
Me kumardame ütten Neidega Wona, Ussun
Laulame neidega: Kik figin ollet Sa!

Otsa Laul.

456. W. Mo Süddä walwa jälle. (1750.)

Amen, Kõõm olgo meile, Nink Kirtus Jummalalle.
Tulge kik kokko ütten Nüüd õigen Ussun, Amen!

2. Amen, se om üts Tõtte: Me same Kristust
näätä Mahha tullemat Pilwin, Meid Tairwa wõt-
ma, Amen!

3. Amen, Jummalal Auwo! Pühhä Waim
awwitago, Et meije õnsast same Iggarwest Ello.
Amen!

Essiuste Parrandaminne.

Lehhe polen	Keant	saisap	loe
15.	8.	Ma Poigmees	Mo Poigmees
20.	8.	Warre	Weri
21.	26.	Ma	Mo
47.	12.	Utsit	ütsit
52.	17.	Teemä	Teemän
60.	12.	kaiwetu	kaiwetu
63.	7.	teensi	teensi
107.	22.	kaluta	kuluta
120.	11.	on	on
153.	24.	Kaddumutta	Kaddumatta
190.	21.	Kai	Kus

Regiſter, kumb eggäutte wärſi laulo numri perrä näütöp.

A.

Ainus süddä! se peär mo	370
Amen, arma, se om töſi,	345
Jesu jallul	446
Jummalal aumo!	456
Fae tännä,	223
nähüd teme otſa,	114
rööm olgo meile,	456
se om ütſ tötte:	456
Anna andis ſo laſele	224
et fiſ luliſmiſſe	148
et me fiſ teme	386
Figil perränduſſeſ,	344
kui ſe minnul ette tul.	229
meil nink muil allam.	397
meile,: ſe hä melega	298
ſuud, kui mul om kurbuſ	250
Arge immetellege,	134
Arm fae heldeſt	287
ſe ſinna ollet käſknu	215
keep Jesu haruſt wäljä	96
kui ſuur ſa ollet tödſt	101
lähhüne nähüd,	239
ſiin om heng, meel, nink	148
ütſ magguſ önna om,	101
Armaſ heng, ehbita hendä,	318
Jesuſ,: meije karjuſ ſa!	113
Jesuſ, minno ello,	425
ſurm nink werre arm	387
Armaſtuſ, kumb mulom ütſe	38
Armuf tullit taiwaſt eſſi	318
Arſt, täuſ ello rehkuſt om.	53
Auw Jummalalle iggäweſ,	56
nink kirtuſ wona kallil	326
olgo wonale,	99
Auw ſel, ſe laſeſ ſai ſundi.	160
ſul olgo meije henge loja;	316
Auwitage wellitſe!	134
Auwoliune arm, ſa ollet	389
E.	
Eddimätſil armo päiwil	148

Eht iſholiſkult me käl ei n.	125
käl me tittrikoteſje	350
käl mo ſüddä ikkep ſiin	236
käl ütlematta	226
me koggoduſ om waine	148
meije ihho pühhä waim	360
meije ihho ſilmiga	129
ſinna omman werren käl	263
wäggen käl ſo halleſtuſ	348
weidi käl, meſ jöw wame	379
wona armuſt ellä ma,	106
Ei engli, ei ſa ſärätſe,	356
jättä mahha iggäweſt	414
keddäge ſa pölle;	353
kelä remmä tötteſſe	351
kole ſe joht;	442
ma pelgä omma wölga;	11
minna himmutſe	210
mitte meije öiguſſeſt,	74
moiſta meije mitte	154
muuſt, kui mo Jesu arm.	107
olle meile middäge	126
olle ſiſti ſa	187
tahha me mund teedä,	193
tijä meije wimöte,	347
woi ma meleſt jättä,	166
Ennämb Jesuſ murreteſep,	157
Ent ei joht,: ſiin weel ikken	452
Jummal lähhät omma a.	159
Jummal! meſ ma palle	55
kel ſe armaſ wonaken,	126
kiſ ſe ſiſſen ma ei jöw wa	257
kui heng ommaſt armoſt.	103
kui meile lunnäſtuſſeſt,	350
kui ütſ waine patru loom,	103
ma, ſo halwemb ſullane,	12
ma tijä ſeddä tödſt,	272
meſ ma näe ſääl üllewän,	454
meſ teep ütſ ſüddä, ſe ſo p.	316
öige aig om ſul	432
ſe meſ haruſt	368

Regiſter.

Ent ſiſki om, kui kuleſ ma	25	Hõlli kulus karmen kuulge	426
Es mo ſudda käl täüs ten.	141	Hoolt kanna, murretſe iſs w.	72
Essä! nüüd om parras aig	70	J.	
Essäl, pojale,	189	Ja, et ma teſi, et ſiſ pat	106
Et arm tenimatta löida;	344	ſo haruſt ſaap mul abbi,	51
figin forin kuuldas,	174	woon! ni omma meije ha.	348
ſiſ meije to nink konne	322	Jä henne waijel ſiſ,	218
meije olleme	175	meiſe iſkes ni,	187
minna ſinno waglaken,	253	meil' liggi, armas Iſſ.	203
mul om lubba; ſiſ ſõw.	83	meil, owoon! jä iſkes,	184
õnniſteggija armastap;	209	ni temmä kōli ſiin,	306
pattatſide ſeän	309	oh jä, ſo rahwa pä!	296
rahho nink rõõm	239	ſinna nüüd ma pääl m.	171
ſe arm, kumb anti ſul	306	Jefu arm, hend' amwalda,	434
ſe arm, kumb pojale	70	armuſt täütet ſudda,	318
ſunno ennamb moiſtame,	351	hawwan om mul armas ol	48
ſoämen ſo tunneue,	351	hengäminne hawwan	186
ſo ſurmast koſtotuſt w.	29	Jalgu man omni armas ol.	3
täl, te ſäärne waine l.	451	kannaduſſen toidap	167
H.		Kogodus woip rõmuga	381
Hä meel teil olgo iſs ſoäm.	380	ſurm nink kannatus	183
meil! ſeſt meije tunneue	347	werrine nink walge kehha	48
ſel! ent ſel niei olle meel,	346	Jefuſen! me ollem' kuulnu	337
Hädda - orrun mottit ſa	244	Jefuſenne! ſinno perrä	13
Halleluja! Kriſt ellap nüüd	56	Jefuſ! ello - leibafenne	318
me anname	77	jaap meil Iſſandas,	272
ſel nimmel	305	jät omma auro ſaäl	150
ſul laulame	56	imme - wõrſt nink päliſ	203
Halleſtuſt nink julguſt pan.	389	kallis monaken!	307
Heidä, Immanuel!	228	te ſa meile ſaatnu,	142
Heika nüüd abba me ſoämen	82	te ſa minno welga	93
Heng ihkamist täüs,	120	kuiſ ma ſo woi fittä,	158
ihho, waim, ::: Go p.	118	kule meije palwet,	345
käſkäs ernne hengäta,	103	laſ hend' pea nättä	433
lääp nida kōddo pool,	443	laſſe minmul nida,	11
nink ihho ellap	173	minno abbi!	271
wäſſet waimo ſaap nink	03	mo ehhita	392
Hengä omma Poijo warjun	332	mo ello ello,	178
Henge poijoken!	79	mo heng rõmu tunneue	203
Jefu perräſt palle ma	346	mo henge rõõm!	117
Hoija meid ſiſ laitmata,	244	mo Iſſand nink Jummal	166
nink õnniſta	66	om meile ſaatnu,	354

Jesús sai risti lödus,	195	Jummala woon! so hawa	323
sinno kannatus	27	Jüngril sai se önnistus	70
sinno pühhä hawa,	51	R.	
surma taplusse,	40	Kae armust neide päle,	389
ütley haledast;	49	tääl so rahwa pääl,	283
mõt wasta pattatsit,	90	Kaege, kuis ta ihho,	51
Jesusse arm nink hallestus,	67	meš meil antas,	15
armun ellada	367	Känä hendä, wallo mees!	227
hamu malgen	396	Kas ma ka romu cest	432
Kalli hawa	341	meist sis kolho	368
pühhäst merrest	188	Päu eggäutte variga,	363
rahhu seen,	288	Ke armo tahhay kuluta,	381
filma weest om tääl	126	henne man otsau nink löid.	88
filmin käumä	401	Jesust risti puun kaotay,	381
Jesust pödi allaste	49	nüüd sen hulgan woip l.	346
Jegöwenne ello tööst,	70	omma henge tahtwa puh.	238
Juus Jesu nimmi!	7	omman lomun pattat es o.	87
Jesu palge!	36	ööd nink päiwä iks him.	125
Jlma room nink himmustus	45	peap käumä	410
Jlman nink taiwan tub.	56	rahho ärrä juurdley	358
Jmanuel, meije Jummal	325	rahho perrä ihkay,	354
Jmme-luggu minnuga,	227	risti puun teodeti,	415
Jnnimise armastaja!	318	sa kolit, ellät nüüd	27
So ristmisse sa ehbitit	338	sa lu mo luust ollet,	431
suremb so andis andu.	110	sa morro surmoga	28
Jssand ei jättä läski mitt,	367	sa ni liggi meile,	362
imme, et kil ne	204	sinna omme Jüngrega	60
Könnelle, ma kule	2	söbrul ollet romus,	50
Jssända arm nink hallestus	143	teije wasta helde	34
een ma habbene,	247	waiwatu, nink koormatu	89
romun minge nüüd,	390	wastset ello, kirrekest	68
Jsso saap neil, keso maitš.	203	Kel es ma söänd annas en.	111
Jummal om sin kessel,	418	Jesus Kristus nüüd soä.	160
om sin tutta,	413	melen om iks Jesu waiw,	225
saap innimisses	15	Kelä kil wasta pannemist,	397
täus armo nink hallestus	75	Kes eäle om Jesu riiki n.	105
toot parradisin jo,	12	ellada, häid päiwä nättä t.	130
Jummala poig rihmuga	49	heldusse so saarnane,	219
rahho, se om ütten sega	159	kül omma ello jättäs	156
waiw! so saatmist,	85	om säräst armo löidnu	156
woon! ke lödi risti külge	234	so saarnane, o kallis sub.	38
woon! ma armaste	290	tabhap halka panne meid,	36

Keš teed, kuis teile olles, 424	Kui ilman peap keäke 126
keije auwus Isfandal ;: 62	ilmast ärrä ostetu, 276
töije Jüngrit kofko 55	laet wonakeist; 187
woip keelba römu käl, 329	fa ütš engel me mannu s. 262
woip nüüd Jesa fitta käl 74	keage, näex walge man 103
Kig' Innimiste sobber sa, 12	kohto päiw läen, 95
Kige önnistusse lätte, 142	lahkust ja ömmist Jüng. 328
so haru cest 33	lambi walmi teile, 428
Kigin paigun, fun ma ellä 203	latse röömisa omma 139
Kil auw nüüd olgo wonale, 106	lu- konti olliwa 49
Kirjan löwwame selgede, 75	ma es olles pattane, 12
kittus sunpis sel wonale 170	maggus saap so hääl 432
mes sa, Isfand ! kandnu, 50	maggusaste hengame so 394
mu auw nint kittus 173	ma lae Jesusje 324
sunnip nüüd, mes tabha. 292	ma, kui pattane 235
ta rahwas tunnistap, 101	ma lä hengusselle 407
waa nüüd römustage; 428	ma la wote päle, 195
Kinnita so latfi, Jesus! 268	ma omma önjüst sa 144
Kirjan wannambille hääs 398	ma risti al 79
Kittä, laula, römustelle, 426	ma waimo hääl ei olle k. 229
Kittus auw ;: Jummalalle 1	me jo siin ni önsa, 188
Koggodus, ;: römusta hend' 1	me mötleme, et sa, 244
jä warjun 293	me omma ello- kälki f. 316
Isfandan 131	meije Josua 57
le Jesu haru kittap 196	meil me lihbarasses lääp 122
Koggodusse pä nint Isf. 310	meil nüüd digest seft om o. 105
Kristus Isfand awwita 49	meil om iknist, sis römu. 123
minno henge lust, 393	meil om tunnista 315
önnisteggija, 49	meil se ön saap kätte 188
Kristusse werre öigus om. 106	meil weel olles tettä mid. 109
Kui aig ihho hengussel 443	middäge weel olla siin 253
armsast kaije petri pääl, 90	minna kellege 228
hendä hommungul 402	minna peäs jämä siin, 338
hendä pattatsembat näet 225	minna seddä näe, 15
hengel werre- woon 98	minna waine näe 302
himmo tulli; tensi ma 106	mul jälle rööm 79
hule walges läwä, 50	mul om wiinne häädä: 440
Jesus olli risti pääl, 278	näe kui Jesus mo cest kan. 26
Jesus tabhas tulla, 55	nakkattas mult küssima: 106
iktep ütš tütrikoken, 351	neist kaswu sul saap näet. 337
illus om se laulminne 190	nüüd Jesus ilma pääl 17
illus om täl lambakeses 136	nüüd möda minneja 49

Kui nüüd ristmisse leppin. 338
 nüüd üts süddä tutta f. 176
 paasja wona werri teep 163
 päim om otsa lännu, 403
 pühhä waim meil aw. 126
 puhtas sada om teije m. 242
 sa preestri ammetin 393
 saggest ikkep süddä mul 261
 seddä hattä nüüd tusime 82
 seddä näijewa 57
 se ei olle weel selge ful; 346
 se ilm jo seddä meest 272
 se lats olli ruhhen sääl, 163
 se nida förda lääs, 272
 sinno mälletap mo meel, 266
 so een. koon olleme, 307
 sure pühhä rööm om se; 126
 ta kae, nink jalla 404
 ta kolmfümmend ajastai 75
 ta mul ello andnu, 188
 temmä saakramentin ka 130
 terwitat, sis fuleme, 129
 ümbre kaetas lajale 83
 ütškörd aawoga 423
 ütškörd me waise henge 411
 ütš kurblik süddä mötley 96
 ütš om ommašt melešt hä 103
 wabba koor! — ütšes tös. 346
 wäega röömsa olle ma, 225
 wahhelt hendä jälle 166
 wodesi tulle wälja, 399
 wona. werd es olles meil; 176
 Kuis joostwa sis me pössi p. 126
 kassi kaur? — oh kurri o. 103
 ma so wasta wöttq, 15
 meije kül se tennäme, 163
 ni, sa ussutawlik mees, 225
 noor mees sin ökwembat 346
 saas, pöig! kui se laul 430
 wäega halwa olleme, 225
 Kule meije pallemisii, 270
 Kunnas ma sa nättä so? 434

Kunni ma hawu tähhile 168
 ma so sa naggema, 172
 Kurbus neil? Kul seddä moi. 60
 Kus saräne ussutaw aidnik 33
 muijale hend? känä kul? 266
 Kust rööm nink aaw meil w. 105
 Kül armsamb weel, kui emmä 90
 eggänts meist häbbene;., 299
 olli armas nättä jo 453
 om ilman mond weel n. 148
 omma nokkust tunneme; 360
 om mul nokkust, 112
 seddä näeme, 368
 tunne armo sinno wasta, 257
 tunneme, et sinna 375
 ütten lihhan elläme, 359
 wois mo nokkus tettä, 375
 Kunita meile so werrišt kät, 123
 Kussi, mo armas heng, h. 346
 Kungge wahhi. meste hõlli, 427
 P.
 Las meid so armun iks kas. 170
 meid so een werre armun, 241
 meid sulle aawus kääwä; 259
 minno waist nink permu 188
 mo kutsmist, kallis päst. 264
 mo nättä, kui mul hääs 40
 so söprust mo iks nättä, 124
 Lasse mo sul wasta minnä 425
 woon! so wäikeist hulka 337
 Latsfen sa ollit esst, 337
 Paulgem ikkes wastsest arm. 23
 tälle röömfast: halleluja! 255
 Pähhätagē scämit, 439
 Leppitaja, Jesus Krist! 393
 Punnastaja! sinno waine 277
 M.
 Maage wona warjun; 404
 Ma armasta kül 120
 hendä röömsta 10
 hengä sis so hõlman, ar. 132
 ja, mo pästja! rahhule; 225

Ma ja nüüd liggi ſaiſma	436	Maagus päſija! ſinno armo	96
ja ſo haru mannu,	39	Mäkke päät mo Jēſus	374
ja ſo mannu ſaiſma,	15	Me hengi laſ ſo hengega	128
ilke, kui ſa iſs minnule	209	jäme rõõmlaſ ilm ſepm.	262
Kae illeſ mäelo,	22	jäme ſulle puhtaſ	362
Fittä hend' ainult neiſt w.	208	ihho - korjuſt moikſtaſ ta,	347
Fittä ſinno ſoämeſt	130	Jummalal, ke meil hääſ	183
Iä nüüd wode päle,	407	Fittäme ſo ſaatomiſt	174
näe, et armo - hõlma	341	Forge preeſter tulgo,	139
näe, kui temmä iknu	177	Kummaridame temmä een;	56
näe, kui temmä ſuddä	177	laulame, ſul Jēſuſ Kriſt,	12
näe, õli - mäel	178	õlleme ſo laſſe,	154
näe teddä ikwat,	25	palleme ſo, kule,	174
nink mo ſuddä	112	päſija om ſe ainuſ,	353
õba allanduffen	303	rõõm om, o Jēſuſ Kriſt	244
õlle Jēſu haruſt	188	ſame taiwa hullaga	413
õlle Jēſuſt pandnu	114	ſilmä joõkwa otſata	126
õlle neiſt naklu aſſemiſt	170	ſoänette tulle tääl,	355
õlle temmä perrädt jo ;:	146	tennäme nink palleme:	422
palle, Jēſuſ! ſo,	402	tootame ſul ſoämeſt	84
päle ſattap Jummal aiian	18	tunneme hend' ſelgebe	151
panne ſoämen tallele	384	waiſe eſ tunne kõhhalt ſ.	82
ſa kũl hõbbenema,	436	Meel nink motte ſõppep ärrä	318
ſinno wähhamb allamb ſa,	72	Meid arwita nüüd kũluta,	106
ſõwma ſeſt, Seni kui ſiſt	202	hoija Eſſä! armoga,	64
tabhaſ ſa ſo orjata	42	hoija hennel weata,	243
tijä, et ſa eſſi mo	415	pattatſit ſa arwita,	451
tijä et ſo toodus	266	Meije anname hend' waſt.	311
tijä kindmäſt ſa,	140	ei motle ſeſt laſſite,	381
tijä, kuiſ halw õlle ma;	190	heng ſo õllendägo,	162
tdije ſulle nõrkufſt,	152	Jēſä, ke ſa õllet taiwan!	71
tunne armo - wallo,	44	fori arm nink õnuſ	334
tunne ſkũ ſo ſuurt ar.	257	nink ſe wona kõggodus	381
tunne temmä ſammu,	188	rõõm om, ſo iſs fittä,	294
uſſu, et, meſ temmä ſin	163	ſilmifſt, armas päſija!	332
uſſu, ja ma tunne,	39	ſoämen laſ meid ſo hättä	213
uſſu Jēſu ſiſſe tääl,	106	waiſe ;: ärrä põlletu,	298
uſſu, temmä werri om,	106	Meil anna ſo pũhhõuſſeſt,	74
walwa ehk ma magga;	177	ſigil jaap ſuur hõbbi hen.	234
wõtta õmbre waimun	178	kumma elläme	366
Waddal meel meile jägo;	305	õlli waja ſaräſt meeſt	360
Waggus Jēſu nimmi!	7	om täambä rõõmu wiſt,	52

- Meil tedä om, et englirod. 105
 teggi Iſſänd paljo hääd 275
 Meil ſuurt luggu käl ei ol. 344
 Melles iſ ei kuulda meel, 289
 Mes Jefu ellu olli ſiin 126
 Jummal teep om ſelge arm 73
 Jummalal ſaap meije löeſt. 97
 Sunkru maarja laulnu ſ. 351
 ligutay mo ſoänd, 177
 ma motle, te nink ſöw. 186
 magguſ henge töidus 39
 meije ſawwa möttelden 292
 mo waimo ſilm om nän. 186
 mul om fige armsamb 39
 olle nink meſ te 252
 paljo hooit om temmä 174
 rohke rööm om meile 280
 ſinna annat, wöttame :; 275
 Mes ſinna ſäädnu, anna m. 371
 wona merri meil teggi jo! 109
 Middäge ei olle lauldo, 203
 Minna jä ſe ſonna mannu 1
 julgu :; hendä terweni 147
 ſatta pölwil mahha, 318
 Minne omma Jefuſt ſaatma 24
 Minno Jefu fehho! 36
 ihho hengägo ſen harwan, 41
 Kermu ette ikkeſ jäägo 38
 nörk nink häige hengefen. 179
 päſtia tunnep mo, 265
 rööm om ſe, 189
 ſuddä himmuſtay: 227
 waiſe ſilma ſaege tännä 38
 waiſuſ om ilm arwan. 255
 Mitma ſuggune om minno 370
 Mo ainuſ himmo ollet ſa, 258
 armaſtaja! ma olle ſinno 119
 eeſt land ra naaro nink k. 38
 eeſt näe ma teddä riſti k. 38
 eeſt olli temmä werre b. 38
 eeſt tuuſ mo Iſſänd ſur. 38
 ello walguſ, Jefuſ R. 447
 Mo häädä eeſt enne minno ſ. 159
 heng! nüüd narka Iſſän. 159
 henge hooit ſeſ tahha min 257
 henge loja ſa, 302
 hengel anna armo 353
 Jefuſ antaſ ärrä 178
 Jhho üttel temmä — 331
 Iſſänd nink Jummal! p. 160
 Iſſänd nink mo Jum. 188
 juttuſ foggoduſſe man 161
 kunningaſ! keſ om, kui ſ. 146
 kunningaſ! O himmuſt. 202
 Mo kunningaſ! oh kirjota 146
 kurbataſtay mo pattu häb, 257
 lunnataſtaja! 120
 önniſteggija! 228
 önuſſe ſille, ſiin ilman m. 446
 pattuſt ſoänd. woon! tun. 209
 päſtia! et ma ſinnota 253
 päſtia, heidä ütlewäſt :; 299
 päſtia! keſ ſo ſaarnane! 45
 päſtia! ſaba ſinna 188
 päſtijät nättä, 435
 pöigmees keſ ollet ni wer. 33
 rööm, om Jefuſ! nink m. 266
 ſilmi kuiwat weeſt, 92
 ſoämel ma ſöwwa 44
 ſoänd wötta hennele (4r) 338
 ſuddä armun ſullay, 178
 ſuddä om hääl melel jääl 21
 ſuddä pallay armuſt 166
 ſuddä pallay t: tteſte 192
 tunniken lööp, otſ om k. 438
 waim lääp ſoga ſinnä, 178
 waim otſ ſawwa aiga 44
 wiſko möſſep 112
 Mönni körd om waiwalin. 148
 Mötle ſa täänbä minno p. 400
 Mul anna tutta ennege 42
 ennömb, kui ſiſ ilma ma, 137
 näuta naglu aſiemieſt, 47
 om jannu! ütlep woon; 49

Mul römüs hendä näütä	50	Ni läme eddeſi ſo wäen,	56
faiſap ſilmi een, o woon!	42	meije armastaija!	15
ſäärne ſebber om!	127	om ſe önniſteggija	243
tullep meelde ſaggede	263	om ſe werre luggu,	174
Muud, kui waiſuſt ei ſa näät.	186	önsa olleme,	187
Muust ei tahha minna k.	107	pöletu, kui olli,	44
M.		puhkſi ma ſiin,	95
Näggematta peijoken!	134	ſaggeſt kui me lawwal l.	328
Näts Inhimin! ni näütäs	178	faije ma ſo	120
Näütä meile armoga	283	ſame jälle	368
mul iſs ſo armo	174	ſame Jefu ſaarnatſes	347
Ne Engli taiwaſt tullima	163	ſame teddä ka näggema	325
hawa paiſwa ſelgede	191	ſure-redi wiſi pääl	34
Jungri kaijema,	57	tahhas ſa o önniſteggija	209
käe önniſtago,	395	tööſt, kui Jefuſ elläp,	376
Kolm kummend kolm ajaſ.	74	tööſt, kui minna Jefu p.	245
näütto nüüd :; ſa meilet.	369	tööſt, kui om :;	416
omma puhhä aſja,	362	tööſt ma olle waine	376
pallawa :; hee piſſara,	369	ütteldäs :; ſa waine laſs	369
puhhä engli ſää,	412	waimun näe ma	169
ſamma, ke ſo ommaſ jo	153	Nin ehk kül meid puhhen.	360
taiwa wannamba	455	et me iſs hämelega	397
werre piſſara, ke ſinnuſt	394	et me ilm tenimatta	350
Neid hawu, kumbe lodi ſul,	447	jälle ſündmiſt, loduſt k.	56
ſo tötten puhhanda ;	70	Jefu wallitu,	412
Neil kaſil kannatajille	161	kui karrikat ſiin juw.	318
kumma ſeddä moiſwa,	303	kui minno ſüddä ſe pääl m.	141
Neile tahhap kunningaſ ſ.	251	kui mul koddö minnä ſaap,	45
Ni, et ehk ma kül ſeltſita	247	kui nemmä ütſkörd ſiſt	398
et meſ temmä elläp ſiin,	242	kui pattu andiſ andmiſt	104
et ſinna hämelega	351	kui ſo puhhä ello	419
et wiſs minno ſilmä w.	45	kui ta ütſ ſinoga,	70
jä ma alkandufſen tääl,	247	kui woon ni ſuurt hulka	391
ſawwa kui ma olle ſiin	45	nätie, meſ ſiſ ſündi :	55
ſawwa, kui ma ellä,	166	näütäs pibli ramatuſt,	126
ſawwa, kui ma ilman w.	106	nidä faiſap uſflik meel	103
ſawwa, kui weel rahwaſt	103	ni, kui täl weel täamba ſ.	34
kui armatēdas ilma pääl	209	ni, kui ſaap ſo ſurmatt m.	319
kui maarja, ihka minna,	203	ſeni kae ma	169
kui riſti pääl,	189	ta kulep foggematta,	96
kui ſelgeſt armuſt	446	ſawit paljo ennämbäſt,	12
läap ſe ello häddä	139	teddä tennäta ta armo p.	159

Nink teije pühhä engli,	396
weidi aiga päle se,	278
Näud, arma latse, kuulge,	341
engli laulo tuleme :.,	62
hoija minno soänd sa	338
jä ma finnule,	94
jäme so kōli allasi	82
istup ta omma järje pääl,	160
Fige laste Eßäl	419
laulap Jesu kōggodus,	63
lōidwa temmä usjān siin	90
ma julgu :., eggāl päival	147
ma tahha julguta	227
meije kallis pastja!	341
meije löppetame	295
minno lodus om	378
ollet tää siin maggat sa	12
ōlli täl kōk ütten;	55
om mo waim Mo Jesu h.	133
peap hengen mulle	166
peap pat mo jalgu alla j.	87
poja mannu meid juhha.	160
pühhä waimo me tennä.	381
pühhä waimo palleme	81
same armo Jummalast	56
sündinu om,	95
tahhame sis minnä	386
tahhat sa, et sulle	376
ta omman soimen mag.	11
tōstke armsaste	66
tulle, waine rehbutu	90
tunnistage, wellitse!	176
waimo silmä omma,	188
wajoy mo meel alla	327
wōtkem rahhoga	66

D.

D arm, arm, kui hōlsfaste	382
armsa tunnifeste,	280
aur'a hoitia! wōtke	410
aumo Isänd anna,	419
aumolinne Isänd,	358
Eßsa, kae tännä,	303

D Eßsä, rōmusta	313
Henge heitke põlwile :.,	275
Jehowa :., tōst ollet sa	416
Jesus, eßsi lähhüne,	304
Jesu! ke sa mul	47
Jesus, mes suur arm om.	122
Jesus minno Pōijoken!	266
Jesus, omma õnsa perre	348
Jesus olle kirtetu,	106
Jesus, te mo õnsas	222
Isänd Jesus Kr. (282)	313
Jumwal, Isänd, ar.	357
Jummala woon! So kitta	16
Jummala woon! So pal.	212
Junkru Fori! tulge,	354
kallis kehha se risti puun	384
kallis kehha sääl risti p.	171
kallis Latseleenne	15
kallis Lunnastaja!	386
kallis woon, sa henge M.	312
maggus õnnisteggija!	74
meije Isänd, pühhä w.	312
ohwri wonakenne,	402
õnnis hulgakenne,	331
õnnis wona rahwas,	305
õnsa hulga!	410
Pä tãns weid, tãns teod.	361
Peigmees nink hōim,	239
pühhä Haaw Kullen!	33
pühhä :., pühhä Jummal	1
pühhä Eßsä, armosta,	312
sa henge Pōijoken!	145
sa kallis :., henge pōijok.	260
sa! ke hōddān, mulle hãas,	81
sa usjutaw süddä (295)	365
sa wallo mees! (189)	406
tulline Alf,	239
waim, ke Jesu waima	419
welle nink sõssare pand.	382
werre arm! miß tulley	166
werre wonakenne!	152
woon! kui näud jo so hul.	325

O woon, sa helde süddâ!	193	Oh finnita mo nõstu	440
wona pühhä nink wabba	325	fitke Jesust suga	421
wona werri, sa illemb hä,	325	fitke lãssi rosten,	121
Oh andke Jesussele	354	fittãs nõud eggãntõ t.	420
anna jõudo, kuluta,	388	kui armas Paulo helli	426
anna jõudo laulda,	396	kui armolik om ta,	360
anna meil eggã päiw ar.	123	kui hä luggu w. iiel om,	130
anna tulb nink waimo,	396	kui maggus saap se ollema	446
arma, faege	230	kui õnnelik om meil,	324
arma wellõ, mõttelge,	347	kui paljo immet om	289
armas Jummal! ma	169	kui sa temmã sõand n.	90
armas Jummal! olle	15	kui süggawãst	189
et ei middãge meil melde	159	kuis ni armas om so m.	274
et fik rahwas Jesussele	153	kumardage meijega :.	62
et fik rahwas tãhhel p.	206	kunnas ma sa,	95
õt Jesu havu lãtte	322	kunnas mul se aig saap	59
et ma kui õts Pats wois jãt.	2	kuulge, minno arma!	188
et meije süddã ilman	142	las hend õmbre wõtta	22
et meiles jããs middãge	319	lãutã, waim! me sõãmit	217
et mul armo saas!	228	mãlletã, mes maarja sul	355
et me figil rahwal,	391	meije fige armsamb! Pã!	103
et minno heng nink süddã	201	meije pattu tõbbe	221
et mul sinno kannatus	45	mes jannu tunne minna	318
et mul so mõrro kannat.	170	mes i ime! pühhä Engli	411
et mo meel tãäl	120	minge kuulutama,	386
et nõud Jesu foggodus,	319	mo waist nink pattast!	223
et se illus kofolen,	351	naffa finni heldest	233
et se Jõsãnd Zijonist	12	nãggo, ke mo pehmes teep	19
et se õige ussu-meel,	273	nãttõs minnust, et fik se	247
et sinno rahwas olles,	284	nãutke figile,	385
et so hamatu kãega	135	olle liggi, woon!	313
jããge ikõ Hawu leppin.	380	olle terve tullemast	312
jããs se arm meil wastne	102	olles ma sõãl olnu ta,	45
jããsseme nõud foggona	319	olles meije sõãmen	180
jã meil ikkes filmi een,	163	olles minna nõnnu so,	45
jã meil sõãmette	166	olles selgede mo kullen n.	320
Jesuse! mo roõm nink õ.	211	õnnista me laulmist	197
Jõsãnd Jesus Krist!	352	õpke Jesu jalgu neal t.	87
Jõsãnd Jesus! kui sa mul	91	õppeta meid ristõ falla.	87
kallist armo! kui mõtlep	12	paistas mo pã otsast	245
kãkki so latse hengekist	384	pallas arm so wãsta	200
kes ni, kui sinna	149	pallelge, et se pühhä w.	82

Oh pattatse, tulge nink f.	88
På täüs werd nink joni	50
poig, sa Jummal iggaw.	76
pühhä saatja, so ten.	82
pühhända kif meije lu.	348
se murre Jesu perrä,	104
sis ikke ma,	189
so ilm arwamatta hel.	409
taad suurd enne,	274
teije armsa hawa,	166
te mo eggäl tunnil ni	161
terre, puhhas hengelen	163
tõmba meid sis armsas.	90
tulge, taege se pädäl,	21
tulge, meije tahhame ;:	275
tulge tännä, kuulge,	31
tulle ussinaste ;	436
tundte omma õnne!	354
waim, se foggodust w.	83
wajo alla hulgaken,	319
woissime kif waimun	348
wõtta mes sa minnust p.	111
wõtta, woon! meid om.	238
Olgo, et kif pif meel	228
tundminne ehk oppus,	107
Oles ma is mo sõamen	224
meil ;: ennäge se surm.	452
minno südda	46
mul läütedu feel,	134
Olesime kui üks aijafenne	343
Omme õliga meid woija,	389
Omme laste Jummal!	226
Om waja, et me	239
Oppa käämä ;: ni kui kää	113
Õnnis Jesu rahwas!	297
wona rahwas!	301
Õnnista meid ;: Jesus h.	240
Õn olgo wona mõrsjale,	451
Õnnisteggija! so armo f.	405
Õnnistus sääl iggawes	450
P.	
Pallelge andis seddä,	341

Pattane jä minna ikkes ;	220
Pattust, pattu palgast ka	174
På nink rind nink sälg täüs.	23
täüs werre jilku,	46
Päim, kel saarnast weel ei õlle	8
Päiwlik leib ;: Ello lätte	214
Päle se om kirjä pantu,	337
Pohjani omma pattu hättä	348
Pühhä Jesu Nimmi!	7
Pühhä waim! ma walle f.	231
R.	

Rahho nink rõmu sõamen ;:	371
Rõmu perräst laulma,	417
Rõmusta hend' ikkes jäl.	336
hend foggodus! (279)	289
Rõmusta ;: Jesus ütley:	452
Rõwel pallel hennele	49
Rühhi nida, kui üks mõrsj.	318
Rühke sis nink tulge tännä,	18
S.	

Saas meil pattatõlle jõudo	332
Sa ainus puhhas, pühhä m.	356
annit omma kallist werre	32
armo nink õnsusse pohjata	5
auwo Issänd, Jesus Kr.	106
ello - jõggi oh jõe se nind	83
Englikeiste hulgaken,	312
heilä nink ka täambä	291
Jesu rahwaken!	385
illus pöigmees lähhine	292
kaibat surma ohhun	178
fige asja loja,	15
fige ilkusamb	47
fige rõmu algminne	12
foggodusse armas På,	292
foggodusse perre - mees!	372
lunastaja! ütfindä	207
maggat õnsast, mõrsjal	445
maggus arm, anna armo.	81
meije ello nink ainus w.	335
meije kõrge - Preester	377
meije õigus ütfindä ;:	298

- Sa me leppingo Jummal 396
 mbelit meije hadda p. 243
 näütät meil weel täämbä 87
 ollet, armolik kannata. 122
 ollet henge-peijoken! 415
 ollet Jesus Inniminne 349
 ollet Innimiste hättät. 349
 ollet itfunda 94
 ollit önnisteggiä 338
 pannit piiri merrele 12
 pattaste armastaja 314
 puhhas woon oh wötta 358
 römo andja oh pühhä w. 81
 fait meil Eßäs armolikt, 69
 faitat tööst, kui silmä 202
 tahhas sulle meije abbi. 361
 tahhas omma hawu wer. 320
 tijät et me terwe meel. : 299
 tijät jo, kui armae sa m. 361
 tunnet mo, mo karjus! 50
 walgus paista meil selgede 81
 werre leppitaja, 154
 wonast sadu lomaken, 315
 Sabbage mähha, latse! 341
 Saddamisfe täht jääp kül 244
 Sääl istwa ni, kui kunnin. 454
 kummar da ma wona een, 453
 kun so werrega 302
 kun woon saap illuga 439
 laulay abram wonale, 105
 öli: mäe pääl, olle ma t. 33
 Säärne waine lats, kumb m. 96
 Säärtse henge omma wonal 251
 Säärne Prowet es olle w. 75
 Se abbi-ello Jesänd Krist! 357
 aig om meil ni römu t. 9
 arm, kumb sääl. : Kai P. 369
 armoga me so kummar d. 212
 armo peräst peäme k. 333
 arm om ütlemattra tööst 138
 eesmänne nink ainus 15
 ello ilma finnota, 14
 Se Eßä mörsiat armastap 451
 hawu-werri hoijap 280
 hä karjus teid hoitko, 354
 helde karjus, Eßä poig 4
 hoijap wäikus wäeses 174
 hone nink ne, 287
 jääp itkes meije palwus 310
 jääp meil ka eggäl tun. 325
 Jesus le teist nund 57
 ihho kumb tetti tal J. 325
 ilus saja särt 99
 Jesänd ajap sullasit 383
 Jummal woon risti pu. 161
 kallist ostet hengeken 4
 fige suremb pühha tööst 254
 koggodus om allal weel 278
 koggodus se konnelep 281
 kosus sedda maid se pääl 151
 laut nink hain kun heng. 12
 lihha kumba wöt hennele 75
 maggus hool, ite sinno 202
 man jääp meije südda 139
 man jä minna seisma 44
 man se waine pattane 126
 man tulles muuke meelde 23
 olgo amen nink toisi ig. 368
 olgo kiti seßfarte 356
 oll wona merte 280
 om se mees. : 369
 om ütse adsi inmet tähs 103
 om ütse helde südda tööst 219
 om ütse önnis noor-m. 347
 önnis päästjä! Jesus Krist 64
 önnis rahwas saap sis k. 106
 paistus hawu walgest 188
 palge lat sis werrewäs 225
 päle kat sinnul anname 84
 päle pohjandame nüüd 56
 päle ütse: amen, 295
 perräst ärge wistke 354
 perräst Jesu werri om. 106
 perräst, tenno Jummal. 367

Se perräst saifame fitten k. 381	Sest et tuffand nūūd ei olle 78
puhhaš waim :; fe soā. 369	Išast kel se poig 66
puhhaš nink ilm sūtā w. 106	Jummala wonaken 307
sinno waiwa löppetap 445	leiwäst sišie matsel el. 328
süddā waidlep ka 187	ma fae enne 223
tarmis waija esš 376	näggenisfe assemel 351
tāūdāp meid lotuššega 355	neide filmi eest 57
tāūdāp minno soänd fa 42	om room waimo sišfen, 50
teep meid armušt halles 154	puhhäst waimušt ka 66
töšsep ülles sängušt 401	rifin om mo wolla täht 106
Se röšk ülles hamwäst t. 54	sammast päiwäst sani 188
tundminne mes ligil om 359	sammast werre wäest. 187
tulli nink wöt meije wais 159	sani meije wotrāme 243
ülle jooskwa filmaist 166	se ülle sišmä jooskwa. 194
ūšie om mul nūūd hā meel 12	šurest armo päiwäst 15
ülle taiwan om suur rōmu 105	töšwa tunnijtaja omma h. 87
ušfu pääl :; 369	tötteste om temmä ka 161
wäggi häbbi, allandus, 103	uššume nink tunnistame 325
wallo - mees om hamatu; 62	wonast om meil waišil 161
werrine wallo - mees 77	Siggine siš abbi - ello rah. 364
wona morsia hend wal. 429	Suin jādāp minno süddā saif. 35
wona omma olleme; 146	kāšši om meid amwita 275
wona tahwaken 187	ma pääl wašta minge, 428
woon, fe meid werrega 420	meije, Iššand! 368
woon kumb meije eest 242	mo Iššand olle ma, 3
woon nink temmä häddā 195	nāet sa wāikeišt foggo. 292
woon, om tappetu 98	ni saisa, kui ma olle; 2
Seddāmaid woon nāūtāp h. 104	o Peigmees! puhhendā 40
Seddā nāttā om mul tööst. 40	om mo süddā Jesufen 415
Sega löppetame 198	om mul rōmuššust 94
ma laulo löppeta 190	om se lige maggusamb s. 136
Sel anna minna hend' t. 112	om sinno perre 301
kallil wallo - mehhele 176	saifame nink odame 454
pattatāide šēbral olgo 159	so man tahha saista; 50
waimul tenno fe meid 234	wōran majan ollet sa, 12
werre wonal 112	wōtke wašta Jesu kāest 276
Selgus saap :; 452	Sijst lādāb nūūd aižast aja 451
Sen loduššen siš omma 139	Silmā andke šennul maad 134
Seni kui ma sinno mannu 203	mešši joosku tassa 35
kui taiwa rōmun 15	Silm olgo puhhaš selge ka 371
Sest armušt ütleme 218	Silm taiwate išš kaep 62
et se Iššand hamuga 68	Siina lātšit Esšā mannu 203

- Sinna ollet minno täht, 267
 Eurma minnen walfes j. 38
 tijät minno wallo, 93
 Sinno armun armastada 2
 hauda lähhä ma 40
 Pölge tahha minna 441
 latse kumma koon sin om 179
 perrä waidley minno süd, 229
 söbrul fige kallimb päst, 316
 surma unni 446
 teed me koiime 301
 werri, hawa, nagla 93
 Sis armas Jesus selleta, 338
 hawu paissiminne 423
 jääp meil se man, kui l. 123
 ihho, henge, söänd la 347
 ikkes hendä kolus tööst 126
 ilm saap ärrä hirmuma 429
 kil ne, kumma 435
 kui saäl Jesu hääl läel 448
 kuuld nint tuus nint näg. 55
 kuulge kil:; se Jssä poig 369
 laste mata mörshakeist 445
 läap heng se kae sisse 104
 läap ta süddä pallawas 351
 läts palwust piddäma 17
 me jihhan sallime 244
 mötle, kui olles esstie 346
 mötle ma: kui ni, om 20
 näütä sinna ülles omma 339
 saap heng nint ihho m. 426
 säeru aijal tulli ta 75
 se römo päiw om käen 443
 süddä wajup, nint om ni 112
 tahhame so waima 419
 Siski armastit sinna 376
 et kil meije sönnä 332
 kui minno süddä 365
 önsas mälledyssez, 344
 patratse olleme 360
 So, armas Jssand! pellem. 351
 So arma Jesus! tenna 50
 So armopääl me saifame:; 299
 armo tulle paissusest 207
 armun meije hengame, 56
 arm se teep, et mulle k. 202
 aumustame o sa taima J. 394
 ette kumardap mo süd. 257
 hawa kofotawa mo, 190
 hawatu kat testa meije ü. 361
 hawra sissen, Jesus! 43
 hawu man me peäme 314
 hawust tahha tutta ma, 106
 heide armo palge paistko 125
 heng käub armsast 119
 heng teep mo henge püh. 246
 hikke nint werd 33
 hoolde anna ma 92
 hool om, eggäutte 355
 jällin tahha ma 437
 Jesusen! ma terwita, 14
 Jnnimisse ello 362
 Jummalik arm 120
 kallis werri tulgo 120
 kallis werri tulgo 341
 kae naklu tähhile 312
 kämble nint so witsu piin 447
 kannarus meid saatko 100
 kannarusen pohjanda 168
 kätte wotta wastest mo, 115
 kumardame, kallis Pä! 359
 kumardame söämešt: 286
 kumardame tolmun, 85
 leppitusse ohwer om 56
 liggi: olleminne, 336
 liggi tullek, o Jesus Krist 123
 maggusat söänd tundma 203
 man, Jesus! hoija essi 264
 mörro kannatus sadap 348
 mörro kannatussega 447
 mörro waiw nint kanna 359
 mörshja, Jssand! olli tööst 6
 omma kassi se walmis 333
 orja: witsa wannikut 290

So palge armas någgo	50	Suur Jummal ke tãus held	397
pãal Jefus kaego,	306	Kittus olgo monale,	161
pũhhã kehã mo cest f.	317	om minno røem nink ðn	329
rahho anna mulle	178	om se arm sis,	95
rahwa loja ollet sa,	122	om temmã arm, et ei moi	255
rahwal, Jefus! anna	100	om temmã arm, ke meid	265
rist Jefus :.; fun ma n.	298	om tøtteſte se ðn	324
ſappi joof nink jannu w.	447	oſja Jefu mordsiaſt om	451
ſilmã nink ſo ſu (169)	432	Suttita kil mo haigust,	303
ſilm om minnuſt	112	T.	
ſiſe uſſu ma,	302	Taad Pawel Jũnkruſ ð.	354
ſullãſit ſa tabhaſ	377	kummarða ma ſeãmest	146
ſurman, ðnniſteggija!	45	Wetta uubre waimun	188
ſurm, o Jefus Kriſt,	385	Ta armun tabhame ſis rø.	105
ſurm teep armuſt haiges	174	ei olle ilma pãal	70
ſũndmiſſeſt nink ſurmaſt	182	es wotta ærra neid ;	70
teodus, øht' hãddã, riſt,	207	Tahtũtũne om jøud wãifent.	12
tulleminne lihhaſ,	15	Taiwa foggobuſſe laulge,	332
tundmiſſen nink armuſt	80	Ta ihbuſt nãe ma tubhat	44
ũlles teſſeminne teep	56	iſtup omma rahwa eeſt	58
ũlleſtøſſeminſſega	56	Kaije mo ſis	95
ũtlemaſta helbuſſega	333	latie polweſt øtſani	74
waimoga mo kinnita,	249	lãtſ, kui meije, maggũntã	317
walge huulde ſuandm.	123	leppituſ and atmo meil	159
wallo - mees me kirtãme,	359	nørguſ nink ta jøwmetuſ	360
werd mã olle maſnu ſul;	116	nãnt hend neile rømuga,	44
werd me joome	317	omman ſeimen hengãp,	15
werre arm, ſe ſaatko	341	olli pũhhã nink ka ilmaſ.	159
werri, joſtu nũnd figile	194	rahho ſeãmen maiften,	139
werri, kumb ſis rohkede	45	ſaije øhwriſ ilma eeſt,	360
werri, ſe om meije ainuſ	234	ſai øhwriſ neide eeſt,	70
wiinne weſſi ſilmieſt,	50	ſurm nink mahhamatmin	360
Suitſotãniſie rohto,	395	tulli ſis tãuſ hawu,	55
Sul auruſ peãwã me ſul.	349	waiwan hendã toitwa	139
ellãp minno ſũddã ſiin,	191	walguſ ſaap meil paiſt	11449
olgo tenno Jefus Kriſt!	400	warrãſt ſama meije henge	105
om, o armas Jefuſen!	315	wiinne ſurma øhhu hããl,	150
Surma någgo kumb hend m.	41	Tãuſ armo ollet ſa,	228
Sund tũine toifel anname	290	Te aurũſtade, o pũhhã wel.	410
Suur auro Labori - mãep,	30	Jefus! ni kui himmo ſul,	263
hãbbi jããp meil figile,	84	keppiſ olgo mul ſo riſt,	447
henge - mees, meſ ar.	151	meid figin aſjun ſelgeſ,	148

Le meije scämüt rödmfas	377	Üts ißs fibhotago töst,	215
meil so soand wallale ::	299	förd and ta armust mul	205
nünd waimo ust tal wal.	318	ferw kumb armo kulep	395
sis essu : fe kif ligin teep	240	latje suddä kumb om hoi	339
tallidade Jummalä köst.	410	om, kumba tunney ta,	279
Leid, Jesu luliiknisje!	248	päiw om parremb	274
wöttap waja foggodus	276	palwe om mul.	120
Teddä widi armota	49	pattane ninf waine	256
Leil om se lubba wona man.	87	waine pattane, kel	105
olgo kottun nünd hä meel	454	waine pattu loom,	187
Temmä and meil een kojus,	344		
holen ellä ma	328		
Jungri kumma teddä näi	60		
önsa rahhu mette	2		
tulli ilma pääl	70		
wäiwa illo sadap römu	38		
Tenno, sel werrel, kumb	368		
sulle kallis Pä!	134		
Terde, Junimisse Poja	35		
Terre, rahho, fermus	285		
ülles tößfemissen haw.	53		
Tösta omma werreist kät n.	311		
Tösta omma kät nünd il.	300		
Tettest, ni ward ennistust	289		
pattane ma olle,	107		
sinna ::: ollet armo täsis	298		
Tööst! pühhide suur wäggi	154		
se om selge mul,	140		
Tuhhat förd ma tahhas sin.	203		
Tulge fe ihhus pirudwä	321		
meitße temmä surma w.	48		
teije häddälisse,	11		
Tulle eggaw päiw meil ab.	284		
omma koa sisje	310		
ll.			
Ükshendä me scämüt	214		
Ülle fige illusamb	237		
Ütlemtatta om se tööst,	307		
Ütleo: Jßfänd! sinna näet	443		
Üst es woimeid lunnasta	160		
Üts ainus fige seäst om,	373		
		W.	
		Waim! so andis andminne	65
		Waigista mo ihkamist,	185
		Wainlaiste eest sa palfit ;	178
		Wäkew Jesu nimmi!	7
		Walgußta sis essu minnu	2
		Walwke, walwke,, ostke öli,	426
		Weel ennämb peäp sinno w.	257
		Werre! woon! sääl risti p.	165
		Werrine leppitaja,	155
		Wiimfelt om ta pallelnu	49
		Wimate om öddangult	49
		Wois ma kui Tomas teddä	55
		Woon! kif meije tunni	226
		kule mes me waise	25
		me fattame so ette,	148
		meije palleme	175
		mo päiwlik ninf walg.	353
		ninf Pä! me ussume	269
		sa ollet minnule	232
		woon, o woon :::	369
		woon, o immelik w.	384
		wötta nünd kif aww	174
		Wörst hawu täsis ma tun.	233
		Wotkem omma saatjat k.	148
		Wötta aww :::	164
		minnust, mes om h.	227
		mo, kui olle ma,	227
		tenno andmist	149
		tuhhat korist	446

REB-802
Quandt

R 13,440-41

